

BELGISCH STAATSBLAD

MONITEUR BELGE

Publicatie overeenkomstig artikelen 472 tot 478 van de programmawet van 24 december 2002, gewijzigd door de artikelen 4 tot en met 8 van de wet houdende diverse bepalingen van 20 juli 2005.

Dit *Belgisch Staatsblad* kan geconsulteerd worden op :
www.staatsblad.be

Bestuur van het Belgisch Staatsblad, Antwerpsesteenweg 53, 1000 Brussel - Adviseur : A. Van Damme

Gratis tel. nummer : 0800-98 809

182e JAARGANG

Publication conforme aux articles 472 à 478 de la loi-programme du 24 décembre 2002, modifiés par les articles 4 à 8 de la loi portant des dispositions diverses du 20 juillet 2005.

Le *Moniteur belge* peut être consulté à l'adresse :
www.moniteur.be

Direction du Moniteur belge, chaussée d'Anvers 53, 1000 Bruxelles - Conseiller : A. Van Damme

Numéro tél. gratuit : 0800-98 809

N. 124

182e ANNEE

WOENSDAG 11 APRIL 2012
EERSTE EDITIE

MERCREDI 11 AVRIL 2012
PREMIERE EDITION

Het Belgisch Staatsblad van 10 april 2012 bevat drie uitgaven, met als volgnummers 121, 122 en 123.

Le Moniteur belge du 10 avril 2012 comporte trois éditions, qui portent les numéros 121, 122 et 123.

INHOUD

Wetten, decreten, ordonnanties en verordeningen

Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken

8 JANUARI 2012. — Wet houdende diverse bepalingen inzake energie en duurzame ontwikkeling. Duitse vertaling van uittreksels, bl. 23416.

Föderaler Öffentlicher Dienst Inneres

8. JANUAR 2012 — Gesetz zur Festlegung verschiedener Bestimmungen in Sachen Energie und nachhaltige Entwicklung. Deutsche Übersetzung von Auszügen, S. 23416.

Gemeenschaps- en Gewestregeringen

Vlaamse Gemeenschap

Vlaamse overheid

16 MAART 2012. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006 houdende de werking van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij, bl. 23417.

30 MAART 2012. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van artikel 52bis van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurwoningstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode, bl. 23418.

SOMMAIRE

Lois, décrets, ordonnances et règlements

Service public fédéral Intérieur

8 JANVIER 2012. — Loi portant des dispositions diverses en matière d'énergie et de développement durable. Traduction allemande d'extraits, p. 23416.

Gouvernements de Communauté et de Région

Communauté flamande

Autorité flamande

16 MARS 2012. — Arrêté du Gouvernement flamand modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 31 mars 2006 portant création de l'agence autonomisée interne dotée de la personnalité juridique « Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij » (Société publique flamande des déchets), p. 23417.

30 MARS 2012. — Arrêté du Gouvernement flamand modifiant l'article 52bis de l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 octobre 2007 réglementant le régime de location sociale et portant exécution du titre VII du Code flamand du Logement, p. 23419.

*Waals Gewest**Waalse Overheidsdienst*

29 MAART 2012. — Besluit van de Waalse Regering tot wijziging van het besluit van de Waalse Regering van 27 maart 2009 tot wijziging van het besluit van de Waalse Regering van 18 december 2003 betreffende de voorwaarden voor de indienstneming en de administratieve en geldelijke toestand van de contractuele personeelsleden, bl. 23421.

29 MAART 2012. — Besluit van de Waalse Regering tot wijziging van het besluit van de Waalse Regering van 18 december 2003 betreffende de voorwaarden voor de indienstneming en de administratieve en geldelijke toestand van de contractuele personeelsleden, bl. 23430.

*Région wallonne**Service public de Wallonie*

29 MARS 2012. — Arrêté du Gouvernement wallon modifiant l'arrêté du Gouvernement wallon du 27 mars 2009 modifiant l'arrêté du Gouvernement wallon du 18 décembre 2003 relatif aux conditions d'engagement et à la situation administrative et pécuniaire des membres du personnel contractuel, p. 23420.

29 MARS 2012. — Arrêté du Gouvernement wallon modifiant l'arrêté du Gouvernement wallon du 18 décembre 2003 relatif aux conditions d'engagement et à la situation administrative et pécuniaire des membres du personnel contractuel, p. 23422.

*Gemeinschafts- und Regionalregierungen**Wallonische Region**Öffentlicher Dienst der Wallonie*

29. MÄRZ 2012 — Erlass der Wallonischen Regierung zur Abänderung des Erlasses der Wallonischen Regierung vom 27. März 2009 zur Abänderung des Erlasses der Wallonischen Regierung vom 18. Dezember 2003 über die Anstellungsbedingungen und die Verwaltungs- und Besoldungslage der vertraglichen Personalmitglieder, S. 23420.

29. MÄRZ 2012 — Erlass der Wallonischen Regierung zur Abänderung des Erlasses der Wallonischen Regierung vom 18. Dezember 2003 über die Anstellungsbedingungen und die Verwaltungs- und Besoldungslage der vertraglichen Personalmitglieder, S. 23426.

Andere besluiten*Federale Overheidsdienst Kanselarij van de Eerste Minister en Vlaamse overheid*

Nationale Orden, bl. 23434. — Nationale Orden, bl. 23435.

Federale Overheidsdienst Kanselarij van de Eerste Minister en Waalse Overheidsdienst

Sociale actie. Burgerlijke eretekens, bl. 23435.

Autres arrêtés*Service public fédéral Chancellerie du Premier Ministre et Autorité flamande*

Ordres nationaux, p. 23434. — Ordres nationaux, p. 23435.

Service public fédéral Chancellerie du Premier Ministre et Service public de Wallonie

Action sociale. Décorations civiques, p. 23435.

Föderaler Öffentlicher Dienst Kanzlei des Premierministers und Öffentlicher Dienst der Wallonie

Soziale Maßnahmen. Bürgerliche Ehreuszeichnungen, S. 23435.

Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking

Aanstelling. Directeur-generaal, bl. 23435.

Service public fédéral Affaires étrangères, Commerce extérieur et Coopération au Développement

Désignation. Directeur général, p. 23435.

Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid

Beheerscomité van het Fonds voor Arbeidsongevallen. Ontslag. Benoeming, bl. 23436. — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering. Raad voor advies inzake revalidatie, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige verzorging. Ontslag en benoeming van leden, bl. 23436. — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering. Profielencommissie voor de verstrekkingen van de kinesitherapeuten, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige verzorging. Ontslag en benoeming van leden, bl. 23436. — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering. Profielencommissie voor de verstrekkingen die in een ziekenhuis worden verricht en de verpleegdagen, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige verzorging. Ontslag en benoeming van leden, bl. 23437.

Service public fédéral Sécurité sociale

Comité de gestion du Fonds des accidents du travail. Démission. Nomination, p. 23436. — Institut national d'assurance maladie-invalidité. Conseil consultatif de la rééducation fonctionnelle, institué auprès du Service des soins de santé. Démission et nomination de membres, p. 23436. — Institut national d'assurance maladie-invalidité. Commission de profils des prestations des kinésithérapeutes, instituée auprès du Service des soins de santé. Démission et nomination de membres, p. 23436. — Institut national d'assurance maladie-invalidité. Commission de profils pour les prestations effectuées au sein des établissements hospitaliers et les journées d'entretien, instituée auprès du Service des soins de santé. Démission et nomination de membres, p. 23437.

Federale Overheidsdienst Justitie

Rechterlijke Orde, bl. 23437.

Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie

29 MAART 2012. — Koninklijk besluit tot hernieuwing van het mandaat van een ondervoorzitter van de Raad voor Economisch Onderzoek inzake Vreemdelingen, bl. 23437.

Gasvervoersleidingen. Verklaring van openbaar nut, bl. 23438. — Gasvervoersleidingen. Verklaring van openbaar nut, bl. 23438.

Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten

30 MAART 2012. — Ministerieel besluit houdende erkenning van de ethische comités gemachtigd om het advies in het kader van een monocentrisch experiment of het enkel advies in het kader van een multicentrisch experiment uit te brengen zoals bedoeld in de wet van 7 mei 2004 inzake experimenten op de menselijke persoon, bl. 23438.

*Gemeenschaps- en Gewestregeringen**Vlaamse Gemeenschap**Vlaamse overheid*

Provincie Vlaams-Brabant. Ruimtelijke ordening. Gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, bl. 23440. — Provincie Vlaams-Brabant. Ruimtelijke ordening. Gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, bl. 23440.

Economie, Wetenschap en Innovatie

Aanstelling en ontslag van een regeringsafgevaardigde bij het IWT, bl. 23440.

Werk en Sociale Economie

22 MAART 2012. — Ministerieel besluit tot wijziging van het ministerieel besluit van 18 februari 2008 tot bepaling van de standaard voor de titel van bestuurder hydraulische graafmachine, bl. 23440.

22 MAART 2012. — Ministerieel besluit tot wijziging van het ministerieel besluit van 5 april 2010 tot bepaling van de standaard voor de titel van poetshulp, bl. 23441.

Landbouw en Visserij

15 MAART 2012. — Ministerieel besluit betreffende de erkenning van Proefcentrum Fruitteelt vzw als centrum voor bedrijfsbegeleiding in de biologische landbouw, bl. 23442.

Service public fédéral Justice

Ordre judiciaire, p. 23437.

Service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie

29 MARS 2012. — Arrêté royal renouvelant le mandat d'un vice-président du Conseil d'Enquête économique pour Etrangers, p. 23437.

Canalisations de transport de gaz. Déclaration d'utilité publique, p. 23438. — Canalisations de transport de gaz. Déclaration d'utilité publique, p. 23438.

Agence fédérale des Médicaments et des Produits de Santé

30 MARS 2012. — Arrêté ministériel portant agrément des comités d'éthique habilités à rendre l'avis dans le cadre d'une expérimentation monocentrique ou l'avis unique dans le cadre d'une expérimentation multicentrique telle que visée dans la loi du 7 mai 2004 relative aux expérimentations sur la personne humaine, p. 23438.

*Gouvernements de Communauté et de Région**Communauté flamande**Agriculture et Pêche*

15 MARS 2012. — Arrêté ministériel relatif à l'agrément de l'ASBL "Centre Pilote de la Production de Fruits" comme centre d'accompagnement d'exploitations dans le secteur de l'agriculture biologique, p. 23442.

Leefmilieu, Natuur en Energie

29 MAART 2012. — Ministerieel besluit houdende wijziging van het ministerieel besluit van 18 mei 2006 houdende oprichting van het orgaan dat de bevoegdheden uitoefent inzake de rechtspositie van het personeel voor het extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Landmaatschappij, bl. 23443.

Mobiliteit en Openbare Werken

Onteigeningen, bl. 23444. — Onteigeningen, bl. 23444.

*Waals Gewest**Waalse Overheidsdienst*

Water, bl. 23446.

*Région wallonne**Service public de Wallonie*

Eau, p. 23444. — Direction générale opérationnelle Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. Office wallon des déchets. Direction de la Politique des déchets. Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets BE 0003000787, p. 23446. — Direction générale opérationnelle d'Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. Office wallon des déchets. Direction de la Politique des déchets. Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets BE 0003000822, p. 23447. — Direction générale opérationnelle Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. Office wallon des déchets. Direction de la Politique des déchets. Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets DE 1350167499, p. 23447. — Direction générale opérationnelle d'Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. Office wallon des déchets. Direction de la Politique des déchets. Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets FR 2011092010, p. 23448. — Direction générale opérationnelle d'Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. Office wallon des déchets. Direction de la Politique des déchets. Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets FR 2012062010, p. 23448. — Direction générale opérationnelle Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. Office wallon des déchets. Direction de la Politique des déchets. Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets LU 010597, p. 23449. — Direction générale opérationnelle Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. Office wallon des déchets. Direction de la Politique des déchets. Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets LU 010601, p. 23449. — Direction générale opérationnelle Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. Office wallon des déchets. Direction de la Politique des déchets. Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets LU 010622, p. 23450. — Direction générale opérationnelle Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. Office wallon des déchets. Direction de la Politique des déchets. Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets LU 010624, p. 23450. — Direction générale opérationnelle d'Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. Office wallon des déchets. Direction de la Politique des déchets. Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets NL 210927, p. 23451. — Direction générale opérationnelle Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. Office wallon des déchets. Direction de la Politique des déchets. Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets PL 000634, p. 23451.

*Gemeinschafts- und Regionalregierungen**Wallonische Region**Öffentlicher Dienst der Wallonie*

Wasser, S. 23445.

*Officiële berichten**Grondwettelijk Hof*

Uittreksel uit arrest nr. 17/2012 van 9 februari 2012, bl. 23454.

Uittreksel uit arrest nr. 18/2012 van 9 februari 2012, bl. 23462.

Uittreksel uit arrest nr. 19/2012 van 16 februari 2012, bl. 23466.

*Avis officiels**Cour constitutionnelle*

Extrait de l'arrêt n° 17/2012 du 9 février 2012, p. 23452.

Extrait de l'arrêt n° 18/2012 du 9 février 2012, p. 23460.

Extrait de l'arrêt n° 19/2012 du 16 février 2012, p. 23469.

Verfassungsgerichtshof

Auszug aus dem Entscheid Nr. 17/2012 vom 9. Februar 2012, S. 23457.

Auszug aus dem Entscheid Nr. 18/2012 vom 9. Februar 2012, S. 23464.

Auszug aus dem Entscheid Nr. 19/2012 vom 16. Februar 2012, S. 23471.

Nationale Bank van België

Toestemming voor overdracht van rechten en verplichtingen tussen verzekeringsondernemingen, bl. 23473.

Federale Overheidsdienst Justitie

Rechterlijke Macht, bl. 23473.

*Gemeenschaps- en Gewestregeringen**Vlaamse Gemeenschap**Jobpunt Vlaanderen*

Jobpunt Vlaanderen coördineert de aanwerving van verpleegkundigen (niveau B en niveau C) bij het Openbaar Psychiatrisch Zorgcentrum in Geel, bl. 23474.

Jobpunt Vlaanderen coördineert de aanwerving van een afdelingshoofd Strategische Beleidsondersteuning bij het departement Onderwijs en Vorming, bl. 23477.

Statutaire selectie van aankoper (m/v) (niveau B) voor het Beleidsdomein Bestuurszaken, Agentschap voor Facilitair Management van de Vlaamse overheid (8070). Uitslag, bl. 23486.

Selectie van administratief ondersteuner financiën (m/v) (niveau C) voor het beleidsdomein Bestuurszaken. Agentschap voor Facilitair Management. Afdeling Interne Ondersteuning (selectienummer 8614). Uitslag, bl. 23486.

Vlaamse overheid

Definitief mobiliteitsplan, bl. 23486.

Banque Nationale de Belgique

Autorisation de cession de droits et obligations entre des entreprises d'assurances, p. 23473.

Service public fédéral Justice

Pouvoir judiciaire, p. 23473.

*Gouvernements de Communauté et de Région**Communauté française**Ministère de la Communauté française*

Office de la Naissance et de l'Enfance. Nouvel appel à candidature, p. 23486.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES EN VERORDENINGEN LOIS, DECRETS, ORDONNANCES ET REGLEMENTS

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN

N. 2012 — 1051

[C - 2012/00232]

8 JANUARI 2012. — Wet houdende diverse bepalingen inzake energie en duurzame ontwikkeling (1). — Duitse vertaling van uittreksels

De hiernavolgende tekst is de Duitse vertaling van de artikelen 1 en 6 van de wet van 8 januari 2012 houdende diverse bepalingen inzake energie en duurzame ontwikkeling (1) (*Belgisch Staatsblad* van 11 januari 2012).

Deze vertaling is opgemaakt door de Centrale Dienst voor Duitse vertaling in Malmédy.

SERVICE PUBLIC FEDERAL INTERIEUR

F. 2012 — 1051

[C - 2012/00232]

8 JANVIER 2012. — Loi portant des dispositions diverses en matière d'énergie et de développement durable (1). — Traduction allemande d'extraits

Le texte qui suit constitue la traduction en langue allemande des articles 1er et 6 de la loi du 8 janvier 2012 portant des dispositions diverses en matière d'énergie et de développement durable (1) (*Moniteur belge* du 11 janvier 2012).

Cette traduction a été établie par le Service central de traduction allemande à Malmédy.

FÖDERALER ÖFFENTLICHER DIENST INNERES

D. 2012 — 1051

[C - 2012/00232]

8. JANUAR 2012 — Gesetz zur Festlegung verschiedener Bestimmungen in Sachen Energie und nachhaltige Entwicklung (1) — Deutsche Übersetzung von Auszügen

Der folgende Text ist die deutsche Übersetzung der Artikel 1 und 6 des Gesetzes vom 8. Januar 2012 zur Festlegung verschiedener Bestimmungen in Sachen Energie und nachhaltige Entwicklung (1).

Diese Übersetzung ist von der Zentralen Dienststelle für Deutsche Übersetzungen in Malmédy erstellt worden.

FÖDERALER ÖFFENTLICHER DIENST WIRTSCHAFT, KMB, MITTELSTAND UND ENERGIE

8. JANUAR 2012 — Gesetz zur Festlegung verschiedener Bestimmungen in Sachen Energie und nachhaltige Entwicklung (1)

ALBERT II., König der Belgier,
Allen Gegenwärtigen und Zukünftigen, Unser Gruß!
Die Kammern haben das Folgende angenommen und Wir sanktionieren es:

Artikel 1 - Vorliegendes Gesetz regelt eine in Artikel 78 der Verfassung erwähnte Angelegenheit.

(...)

TITEL III — *Föderaler Plan für nachhaltige Entwicklung*

Art. 6 - Artikel 24 Absatz 1 des Gesetzes vom 30. Juli 2010 zur Abänderung des Gesetzes vom 5. Mai 1997 über die Koordinierung der föderalen Politik der nachhaltigen Entwicklung, abgeändert durch das Gesetz vom 29. Dezember 2010 zur Festlegung verschiedener Bestimmungen, wird wie folgt ersetzt:

«Der durch den Königlichen Erlass vom 28. Oktober 2004 festgelegte Föderale Plan für Nachhaltige Entwicklung 2004-2008 bleibt bis zur Festlegung des nächsten Föderalen Plans für Nachhaltige Entwicklung gültig.»

Wir fertigen das vorliegende Gesetz aus und ordnen an, dass es mit dem Staatssiegel versehen und durch das *Belgische Staatsblatt* veröffentlicht wird.

Gegeben zu Brüssel, den 8. Januar 2012

ALBERT

Von Königs wegen:

Der Vizepremierminister und Minister der Finanzen und der Nachhaltigen Entwicklung

S. VANACKERE

Die Vizepremierministerin und Ministerin des Innern

Frau J. MILQUET

Der Staatssekretär für Umwelt, Energie und Mobilität

M. WATHELET

Mit dem Staatssiegel versehen:

Die Ministerin der Justiz

Frau A. TURTELBOOM

**GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN
GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION
GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN**

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

VLAAMSE OVERHEID

N. 2012 — 1052

[C — 2012/35416]

16 MAART 2012. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006 houdende de werking van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij

De Vlaamse Regering,

Gelet op het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, artikel 10.3.4, § 2, eerste lid;

Gelet op het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003, artikel 7 en 10, § 4;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006 houdende de werking van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 24 januari 2012;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur;

Na beraadslaging,

Besluit :

Artikel 1. In het besluit van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006 houdende de werking van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij wordt een artikel 6/1 ingevoegd, dat luidt als volgt :

« Art. 6/1. Het hoofd van de OVAM heeft naar aanleiding van een verwerving van een onroerend goed uit faillissement delegatie om :

1° alle kwijtingen en ontlastingen met of zonder indeplaatsstelling te verlenen en te ontvangen en voor voldaan te tekenen;

2° alle schuldvergelijkingen en schuldvermengingen in te roepen en te erkennen zonder waarborg;

3° het ambtshalve nemen van inschrijvingen te vorderen of daarvan geheel of gedeeltelijk te ontslaan in het geval van niet-betaling;

4° opheffing te verlenen van verzet, inbeslagnemingen en andere beletselen;

5° opheffing te verlenen en in de doorhaling toe te stemmen van alle in- en overschrijvingen en randmeldingen van inpandgeving, met of zonder verzaking aan zakelijke rechten;

6° af te zien van alle vervolgingen en dwangmiddelen;

7° op te treden in een procedure van rangregeling en rangafstand, en gelijkheid van rang toe te staan. ».

Art. 2. Dit besluit treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 3. De Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeleid, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 16 maart 2012.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

K. PEETERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

J. SCHAUVLIEGE

TRADUCTION

AUTORITE FLAMANDE

F. 2012 — 1052

[C — 2012/35416]

16 MARS 2012. — Arrêté du Gouvernement flamand modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 31 mars 2006 portant création de l'agence autonomisée interne dotée de la personnalité juridique « Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij » (Société publique flamande des Déchets)

Le Gouvernement flamand,

Vu le décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, notamment l'article 10.3.4, § 2, alinéa premier;

Vu le décret cadre sur la politique administrative du 18 juillet 2003, notamment les articles 7 et 10, § 4;

Vu l'arrêté du Gouvernement flamand du 31 mars 2006 portant le fonctionnement de l'agence autonomisée interne dotée de la personnalité juridique « Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij »;

Vu l'avis de l'Inspection des Finances, donné le 24 janvier 2012;
 Sur la proposition de la Ministre flamande de l'Environnement, de la Nature et de la Culture;
 Après délibération,

Arrête :

Article 1er. Dans l'arrêté du Gouvernement flamand du 31 mars 2006 portant le fonctionnement de l'agence autonomisée interne dotée de la personnalité juridique « Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij », il est inséré un article 6/1, rédigé comme suit :

« Art. 6/1. Le chef de l'OVAM (Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij) a la délégation, suite à l'acquisition d'un bien immobilier provenant d'une faillite :

- 1° pour accorder, recevoir et signer pour acquit toutes quittances et exonérations avec ou sans subrogation;
- 2° pour invoquer et reconnaître toutes compensations et confusions de dettes sans garantie;
- 3° pour demander l'inscription d'office ou l'exemption partielle ou entière de l'inscription en cas de non paiement;
- 4° pour autoriser la mainlevée d'oppositions, saisies et autres empêchements;
- 5° pour autoriser la mainlevée et pour consentir à la radiation de toutes inscriptions et transcriptions et mentions marginales de nantissement avec ou sans renonciation des droits réels;
- 6° pour s'abstenir de toutes poursuites et de tous moyens de coercition;
- 7° pour agir dans une procédure d'ordre et de renonciation à l'ordre et pour accorder l'égalité d'ordre. ».

Art. 2. Le présent arrêté entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Art. 3. La Ministre flamande ayant l'environnement et de la politique des eaux dans ses attributions, est chargée de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 16 mars 2012.

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,

K. PEETERS

La Ministre flamande de l'Environnement, de la Nature et de la Culture,

J. SCHAUVLIEGE

VLAAMSE OVERHEID

N. 2012 — 1053

[C — 2012/35415]

30 MAART 2012. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van artikel 52bis van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode

De Vlaamse Regering,

Gelet op het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, artikel 2, § 2, tweede lid, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2011;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 17 januari 2012;

Gelet op advies 51.040/3 van de Raad van State, gegeven op 20 maart 2012, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie;

Na beraadslaging,

Besluit :

Artikel 1. In het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 oktober 2011, wordt het opschrift van hoofdstuk IXbis vervangen door wat volgt :

« Hoofdstuk IXbis. Bepalingen die van toepassing zijn als een verhuurder een verhuurde woning verwerft ».

Art. 2. Artikel 52bis van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2011, wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 52bis. § 1. Als een verhuurder een woning die niet beantwoordt aan de definitie van sociale huurwoning, vermeld in artikel 2, § 1, eerste lid, 2°, van de Vlaamse Wooncode, verwerft, geldt de volgende regeling voor de zittende huurder.

Als de zittende huurder bij ingenottreding van de woning die verhuurd is door een andere verhuurder, moest voldoen aan inkomens- en eigendomsvoorwaarden, wordt hem, op het ogenblik van verwerving, een sociale huurovereenkomst als vermeld in artikel 31 aangeboden, ook al wordt die woning niet rationeel bezet. De overgangperiode en de berekening van de huurprijs tijdens die overgangperiode, vermeld in artikel 78, § 2, zijn van toepassing. Als de zittende huurder niet ingaat op het aanbod, wordt zijn huurovereenkomst opgezegd overeenkomstig de bepalingen van afdeling 2 van boek III, titel VIII, hoofdstuk II, van het Burgerlijk Wetboek.

Als de zittende huurder bij ingenottreding van de woning aan geen woonbehoeftevoorwaarden moest voldoen, wordt hem, op het ogenblik van verwerving, als hij voldoet aan de toelatingsvoorwaarden, vermeld in artikel 14, een sociale huurovereenkomst als vermeld in artikel 31 aangeboden, ook al wordt die woning niet rationeel bezet. Als de zittende huurder niet ingaat op het aanbod, wordt zijn huurovereenkomst opgezegd overeenkomstig de bepalingen van afdeling 2 van boek III, titel VIII, hoofdstuk II, van het Burgerlijk Wetboek. Als hij niet voldoet aan de toelatingsvoorwaarden, vermeld in artikel 14, wordt zijn huurovereenkomst opgezegd overeenkomstig de bepalingen van afdeling 2 van boek III, titel VIII, hoofdstuk II, van het Burgerlijk Wetboek.

§ 2. Als een verhuurder een sociale huurwoning als vermeld in artikel 2, § 1, eerste lid, 22°, van de Vlaamse Wooncode, verwerft, wordt de lopende huurovereenkomst door de verhuurder overgenomen, met behoud van de toepassing van artikel 78, § 2. ».

Art. 3. De Vlaamse minister, bevoegd voor de huisvesting, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 30 maart 2012.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
K. PEETERS

De Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie,
F. VAN DEN BOSSCHE

TRADUCTION

AUTORITE FLAMANDE

F. 2012 — 1053

[C — 2012/35415]

30 MARS 2012. — Arrêté du Gouvernement flamand modifiant l'article 52bis de l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 octobre 2007 réglementant le régime de location sociale et portant exécution du titre VII du Code flamand du Logement

Le Gouvernement flamand,

Vu le décret du 15 juillet 1997 contenant le Code flamand du Logement, l'article 2, § 2, alinéa deux, inséré par le décret du 23 décembre 2011;

Vu l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 octobre 2007 réglementant le régime de location sociale et portant exécution du titre VII du Code flamand du Logement;

Vu l'avis de l'Inspection des Finances, rendu le 17 janvier 2012;

Vu l'avis 51.040/3 du Conseil d'Etat, donné le 20 mars 2012, en application de l'article 84, § 1er, alinéa premier, 1°, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973;

Sur la proposition de la Ministre flamande de l'Energie, du Logement, des Villes et de l'Economie sociale;

Après délibération,

Arrête :

Article 1er. A l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 octobre 2007 réglementant le régime de location sociale et portant exécution du titre VII du Code flamand du Logement, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 octobre 2011, l'intitulé du chapitre IXbis est remplacé par ce qui suit :

« Chapitre IXbis. Dispositions qui s'appliquent si un bailleur acquiert une habitation louée ».

Art. 2. L'article 52bis du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 30 septembre 2011, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 52bis. § 1er. Si un bailleur acquiert une habitation qui ne répond pas à la définition d'habitation sociale de location, visée à l'article 2, § 1er, alinéa premier, 22°, du Code flamand du Logement, la réglementation suivante s'applique pour le locataire occupant.

Si le locataire occupant devait répondre aux conditions de revenus et de propriété, lors de l'entrée en jouissance de l'habitation louée par un autre locataire, un contrat de location sociale, tel que visé à l'article 31, lui est offert au moment de l'acquisition, même si cette habitation n'est pas occupée de façon rationnelle. La période de transition et le calcul du loyer pendant cette période de transition, visée à l'article 78, § 2, s'appliquent. Si l'offre n'est pas acceptée par le locataire occupant, son contrat de location est résilié conformément aux dispositions de la section 2 du livre III, titre VIII, chapitre II du Code civil.

Si le locataire occupant ne devait pas répondre aux conditions de nécessité de logement, un contrat de location sociale, tel que visé à l'article 31, lui est offert au moment de l'acquisition, s'il répond aux conditions d'admission, telles que visées à l'article 14, même si cette habitation n'est pas occupée de façon rationnelle. Si l'offre n'est pas acceptée par le locataire occupant, son contrat de location est résilié conformément aux dispositions de la section 2 du livre III, titre VIII, chapitre II du Code civil. S'il ne répond pas aux conditions d'admission, visées à l'article 14, son contrat de location est résilié conformément aux dispositions de la section 2 du livre III, titre VIII, chapitre II du Code civil.

§ 2. Si un bailleur acquiert une habitation de location sociale, telle que visée à l'article 2, § 1er, alinéa premier, 22°, du Code flamand du Logement, le contrat de location courant est repris par le bailleur, sans préjudice de l'application de l'article 78, § 2. ».

Art. 3. La Ministre flamande ayant le logement dans ses attributions est chargée de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 30 mars 2012.

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,
K. PEETERS

La Ministre flamande de l'Energie, du Logement, des Villes et de l'Economie sociale,
F. VAN DEN BOSSCHE

REGION WALLONNE — WALLONISCHE REGION — WAALS GEWEST

SERVICE PUBLIC DE WALLONIE

F. 2012 — 1054

[2012/202034]

29 MARS 2012. — Arrêté du Gouvernement wallon modifiant l'arrêté du Gouvernement wallon du 27 mars 2009 modifiant l'arrêté du Gouvernement wallon du 18 décembre 2003 relatif aux conditions d'engagement et à la situation administrative et pécuniaire des membres du personnel contractuel

Le Gouvernement wallon,

Vu la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, notamment l'article 87, § 3, remplacé par la loi spéciale du 8 août 1988;

Vu l'arrêté du Gouvernement wallon du 27 mars 2009 modifiant l'arrêté du Gouvernement wallon du 18 décembre 2003 relatif aux conditions d'engagement et à la situation administrative et pécuniaire des membres du personnel contractuel;

Vu l'avis de l'Inspection des Finances, donné le 13 décembre 2010;

Vu l'accord du Ministre de la Fonction publique, donné le 11 janvier 2011;

Vu l'accord du Ministre du Budget, donné le 27 janvier 2011;

Vu le protocole n° 560 du Comité de secteur n° XVI, établi le 28 octobre 2011;

Vu l'avis 50.733/2 du Conseil d'Etat, donné le 11 janvier 2012, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;

Sur la proposition du Ministre de la Fonction publique;

Après délibération,

Arrête :

Article 1er. Dans l'article 15 de l'arrêté du Gouvernement wallon du 27 mars 2009 modifiant l'arrêté du Gouvernement wallon du 18 décembre 2003 relatif aux conditions d'engagement et à la situation administrative et pécuniaire des membres du personnel contractuel, les mots "des dispositions prévues aux articles 7, alinéa 2, et 8, alinéa 2" sont remplacés par les mots "des dispositions prévues aux articles 7, alinéa 2, 8, alinéa 2, et 12, alinéa 2".

Art. 2. Dans l'article 16 de l'arrêté précité, les modifications suivantes sont apportées :

a) les mots "déjà engagé à durée indéterminée à la date d'entrée en vigueur du présent arrêté" sont remplacés par les mots "engagé à durée indéterminée";

b) au 2°, les mots "pour la Région wallonne et les organismes d'intérêt public qui en dépendent" sont abrogés;

c) les mots "et clôturé avant le 31 décembre 2009" sont remplacés par les mots "et clôturé avant le 1er janvier 2015";

d) au 3°, les mots "et inoccupé au sein du même cadre" sont abrogés;

e) l'alinéa 2 est abrogé.

Art. 3. L'article 1er produit ses effets le 1er mai 2009.

Art. 4. L'article 2, *c)* produit ses effets le 1er janvier 2010.

Art. 5. L'article 2, *a)*, 2, *b)*, 2, *d)*, 2, *e)* produit ses effets le 1er janvier 2012.

Art. 6. Le Ministre de la Fonction publique est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Namur, le 29 mars 2012.

Le Ministre-Président,

R. DEMOTTE

Le Ministre du Développement durable et de la Fonction publique,

J.-M. NOLLET

ÜBERSETZUNG

ÖFFENTLICHER DIENST DER WALLONIE

D. 2012 — 1054

[2012/202034]

29. MÄRZ 2012 — Erlass der Wallonischen Regierung zur Abänderung des Erlasses der Wallonischen Regierung vom 27. März 2009 zur Abänderung des Erlasses der Wallonischen Regierung vom 18. Dezember 2003 über die Anstellungsbedingungen und die Verwaltungs- und Besoldungslage der vertraglichen Personalmitglieder

Die Wallonische Regierung,

Aufgrund des Sondergesetzes vom 8. August 1980 über institutionelle Reformen, insbesondere des durch das Sondergesetz vom 8. August 1988 ersetzten Artikels 87 § 3;

Aufgrund des Erlasses der Wallonischen Regierung vom 27. März 2009 zur Abänderung des Erlasses der Wallonischen Regierung vom 18. Dezember 2003 über die Anstellungsbedingungen und die Verwaltungs- und Besoldungslage der vertraglichen Personalmitglieder;

Aufgrund des am 13. Dezember 2010 abgegebenen Gutachtens der Finanzinspektion;

Aufgrund des am 11. Januar 2011 gegebenen Einverständnisses des Ministers des öffentlichen Dienstes;

Aufgrund des am 27. Januar 2011 gegebenen Einverständnisses des Haushaltsministers;

Aufgrund des am 28. Oktober 2011 aufgestellten Protokolls Nr. 560 des Sektorenausschusses Nr. XVI;
 Aufgrund des am 11. Januar 2012 in Anwendung des Artikels 84 § 1 Absatz 1 1°, der koordinierten Gesetze über den Staatsrat abgegebenen Gutachtens Nr. 50.733/2 des Staatsrates;
 Auf Vorschlag des Ministers für den öffentlichen Dienst;
 Nach Beratung,

Beschließt:

Artikel 1 - In Artikel 15 des Erlasses der Wallonischen Regierung vom 27. März 2009 zur Abänderung des Erlasses der Wallonischen Regierung vom 18. Dezember 2003 über die Anstellungsbedingungen und die Verwaltungs- und Besoldungslage der vertraglichen Personalmitglieder wird die Wortfolge "auf die in Art. 7 Absatz 2 und Art. 8 Absatz 2 des Erlasses der Wallonischen Regierung vom 18. Dezember 2003 über die Anstellungsbedingungen und die Verwaltungs- und Besoldungslage der vertraglichen Personalmitglieder vorgesehenen Bestimmungen" durch "auf die in Art. 7 Absatz 2, Art. 8 Absatz 2, und Art. 12 Absatz 2 des Erlasses der Wallonischen Regierung vom 18. Dezember 2003 über die Anstellungsbedingungen und die Verwaltungs- und Besoldungslage der vertraglichen Personalmitglieder vorgesehenen Bestimmungen" ersetzt.

Art. 2 - In Artikel 16 des vorgenannten Erlasses werden folgende Änderungen vorgenommen:

a) die Wortfolge "das zum Zeitpunkt des Inkrafttretens vorliegenden Erlasses bereits auf unbestimmte Zeit eingestellte Vertragspersonalmitglied" wird durch "das auf unbestimmte Zeit eingestellte Vertragspersonalmitglied" ersetzt;

b) unter Nr. 2° wird die Wortfolge "für die Wallonische Region und die von ihr abhängenden Einrichtungen öffentlichen Interesses" gestrichen;

c) die Wortfolge "vor dem 31. Dezember 2009" wird durch "vor dem 1. Januar 2015" ersetzt;

d) unter Nr. 3° wird die Wortfolge "innerhalb desselben Stellenplans als vakant erklärten und noch unbesetzten Postens" durch "als vakant erklärten Postens" ersetzt;

e) Absatz 2 wird gestrichen.

Art. 3 - Artikel 1 wird am 1. Mai 2009 wirksam.

Art. 4 - Artikel 2, c) wird am 1. Januar 2010 wirksam.

Art. 5 - Artikel 2, a), 2, b), 2, d), 2, e) wird am 1. Januar 2012 wirksam.

Art. 6 - Der Minister für den öffentlichen Dienst wird mit der Durchführung des vorliegenden Erlasses beauftragt.

Namur, den 29. März 2012

Der Minister-Präsident
 R. DEMOTTE

Der Minister für nachhaltige Entwicklung und den öffentlichen Dienst
 J.-M. NOLLET

VERTALING

WAALSE OVERHEIDSDIENST

N. 2012 — 1054

[2012/202034]

29 MAART 2012. — **Besluit van de Waalse Regering tot wijziging van het besluit van de Waalse Regering van 27 maart 2009 tot wijziging van het besluit van de Waalse Regering van 18 december 2003 betreffende de voorwaarden voor de indienstneming en de administratieve en geldelijke toestand van de contractuele personeelsleden**

De Waalse Regering,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, inzonderheid op artikel 87, § 3, vervangen bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988;

Gelet op het besluit van de Waalse Regering van 27 maart 2009 tot wijziging van het besluit van de Waalse Regering van 18 december 2003 betreffende de voorwaarden voor de indienstneming en de administratieve en geldelijke toestand van de contractuele personeelsleden;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 13 december 2010;

Gelet op de instemming van de Minister van Ambtenarenzaken, gegeven op 11 januari 2011;

Gelet op de instemming van de Minister van Begroting, gegeven op 27 januari 2011;

Gelet op protocol nr. 560 van het Sectorcomité XVI, opgesteld op 28 oktober 2011;

Gelet op het advies nr. 50.733/2 van de Raad van State, gegeven op 11 januari 2012, overeenkomstig artikel 84, § 1, eerste lid, 1° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op de voordracht van de Minister van Ambtenarenzaken;

Na beraadslaging,

Besluit :

Artikel 1. In artikel 15 van het besluit van de Waalse Regering van 27 maart 2009 tot wijziging van het besluit van de Waalse Regering van 2009 december 18 betreffende de voorwaarden voor de indienstneming en de administratieve en geldelijke toestand van de contractuele personeelsleden worden de woorden "de bepalingen bedoeld in de artikelen 7, lid 2, en 8, lid 2," vervangen door de woorden "de bepalingen bedoeld in de artikelen 7, tweede lid, 8, tweede lid, en 12, tweede lid".

Art. 2. Artikel 16 van bovenvermeld besluit wordt gewijzigd als volgt :

a) de woorden "reeds in dienst genomen is met een onbepaalde duur" worden vervangen door de woorden "in dienst genomen is voor een onbepaalde duur";

b) in 2° worden de woorden "voor het Waalse Gewest en de instellingen van openbaar nut die ervan afhangen" opgeheven;

c) de woorden "en afgesloten voor 31 december 2009" worden vervangen door de woorden "en afgesloten voor 1 januari 2015";

d) in 3° worden de woorden "en onbezet in dezelfde personeelsformatie" opgeheven;

e) het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 3. Artikel 1 heeft uitwerking op 1 mei 2009.

Art. 4. Artikel 2, c) heeft uitwerking op 1 januari 2010.

Art. 5. Artikel 2, a), 2, b), 2, d), 2, e) heeft uitwerking op 1 januari 2012.

Art. 6. De Minister van Ambtenarenzaken is belast met de uitvoering van dit besluit.
Namen, 29 maart 2012.

De Minister-President,
R. DEMOTTE

De Minister van Duurzame Ontwikkeling en Ambtenarenzaken,
J.-M. NOLLET

SERVICE PUBLIC DE WALLONIE

F. 2012 — 1055

[2012/202035]

29 MARS 2012. — Arrêté du Gouvernement wallon modifiant l'arrêté du Gouvernement wallon du 18 décembre 2003 relatif aux conditions d'engagement et à la situation administrative et pécuniaire des membres du personnel contractuel

Le Gouvernement wallon,

Vu la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, notamment l'article 87, § 3, remplacé par la loi spéciale du 8 août 1988;

Vu l'arrêté du Gouvernement wallon du 18 décembre 2003 relatif aux conditions d'engagement et à la situation administrative et pécuniaire des membres du personnel contractuel;

Vu l'avis de l'Inspection des Finances, donné le 13 décembre 2010;

Vu l'accord du Ministre de la Fonction publique, donné le 11 janvier 2011;

Vu l'accord du Ministre du Budget, donné le 27 janvier 2011;

Vu le protocole n° 560 du Comité de secteur n° XVI, établi le 28 octobre 2011;

Vu l'avis 50732/2 du Conseil d'Etat donné le 11 janvier 2012, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;

Sur la proposition du Ministre de la Fonction publique;

Après délibération,

Arrête :

Article 1er. Dans l'article 1er, alinéa 2, de l'arrêté du Gouvernement wallon du 18 décembre 2003 relatif aux conditions d'engagement et à la situation administrative et pécuniaire des membres du personnel contractuel, les mots "pendant les mois de juillet, août et septembre" sont abrogés.

Art. 2. Dans l'article 2, § 1er, du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement wallon du 27 mars 2009, les modifications suivantes sont apportées :

a) le 1° est complété par les mots suivants : "ci-après dénommés contractuels pour besoins exceptionnels et temporaires";

b) le 2° est complété par les mots suivants : "ci-après dénommés contractuels de remplacement";

c) le 3° est complété par les mots suivants : "ci-après dénommés contractuels auxiliaires";

d) le 4° est complété par les mots suivants : "ci-après dénommés contractuels pour tâches spécifiques";

e) le 5° est complété par les mots suivants : "ci-après dénommés contractuels experts."

Art. 3. Dans l'article 2, § 2, du même arrêté, les modifications suivantes sont apportées :

a) au 1° les mots "les espaces verts" sont insérés entre les mots "réserves naturelles" et les mots "et sur les sites de fouilles archéologiques";

b) l'énumération est complétée par un 10° rédigé comme suit :

« 10° les tâches exercées par les plongeurs. »

Art. 4. Dans l'article 2, §§ 3 et 4, du même arrêté, remplacés par l'arrêté du Gouvernement wallon du 27 mars 2009, les mots "les engagements conclus aux fins d'exécuter ces tâches le sont soit pour une durée déterminée ou un travail nettement défini, soit pour une durée indéterminée" sont chaque fois abrogés.

Art. 5. Dans l'article 3 du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement wallon du 27 mars 2009, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots "11, § 1er, alinéa 2" sont remplacés par "11, § 2";

2° les mots "le cadre fonctionnel des Ministères et Organismes contient les emplois à pourvoir visés à l'article 2, § 1er, 1°, 3° et 4°, du présent arrêté" sont remplacés par "les organigrammes du Service public de Wallonie reprennent, en plus des emplois statutaires, les emplois occupés par des contractuels pour besoins exceptionnels et temporaires, auxiliaires, pour tâches spécifiques et experts."

Art. 6. L'article 3bis du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement wallon du 27 mars 2009, est remplacé par ce qui suit :

« Art. 3bis. Afin d'atteindre le pourcentage visé à l'article 81, alinéa 1er, de l'arrêté du Gouvernement wallon du 18 décembre 2003 portant le Code de la Fonction publique wallonne, certains emplois pourront être réservés aux personnes handicapées lors de l'appel à candidatures.

Aussi longtemps que le pourcentage visé à l'article 81, alinéa 1er, de l'arrêté du Gouvernement wallon portant le Code de la Fonction publique wallonne n'est pas atteint, en cas de classement ex-aequo, les emplois seront prioritairement attribués aux personnes handicapées répondant à au moins une des conditions fixées à l'article 82, 1° à 6°, de l'arrêté du Gouvernement wallon du 18 décembre 2003 portant le Code de la Fonction publique wallonne. »

Art. 7. L'article 4, § 2, du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement wallon du 27 mars 2009, est remplacé par ce qui suit :

« § 2. Pour les engagements de contractuels pour besoins exceptionnels et temporaires, de remplacement, auxiliaires et pour tâches spécifiques, les critères de sélection sont :

1° le diplôme et la formation ou la qualification en rapport avec l'emploi à attribuer;

2° les aptitudes;

3° les compétences comportementales et techniques;

4° la motivation pour occuper l'emploi.

Pour les engagements de contractuels experts, les critères de sélection sont :

1° le diplôme et la formation en rapport avec l'emploi à attribuer;

2° les aptitudes;

3° les compétences comportementales et techniques;

4° la motivation pour occuper l'emploi;

5° l'expérience professionnelle. »

Art. 8. Dans le même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement wallon du 27 mars 2009, il est inséré un article 4bis rédigé comme suit :

« Art. 4bis. Le directeur général de la Direction générale transversale Personnel et Affaires générales gère une banque de données des candidatures des personnes intéressées par un emploi contractuel au sein du Service public de Wallonie.

Cette banque de données est mise à disposition du Secrétariat général et des Directions générales ainsi que des organismes d'intérêt public visés à l'article 1er.

Les membres du Gouvernement ont un accès en consultation à cette banque de données.

Cette banque de données fait l'objet d'une publicité sur les sites internet du Service public de Wallonie et des organismes d'intérêt public visés à l'article 1er.

L'inscription peut se faire en ligne.

Il est accusé réception de l'inscription dans la banque de données.

L'inscription a une validité d'un an. »

Art. 9. L'article 5 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement wallon du 27 mars 2009, est remplacé par ce qui suit :

« Art. 5. § 1er. Pour tout engagement de personnel contractuel, une commission de sélection organise les épreuves de sélection.

§ 2. Pour les engagements de contractuels pour besoins exceptionnels et temporaires, hormis les engagements de personnel sur des postes vacants dans l'attente du pourvoi de ces postes par la voie statutaire, la commission de sélection se compose de trois membres du personnel pour les engagements au niveau A et B et de deux membres du personnel pour les engagements aux autres niveaux :

1° le directeur général de la Direction générale transversale Personnel et Affaires générales ou son délégué;

2° un ou deux représentants de la Direction générale où l'emploi est à pourvoir, dont l'un préside la commission.

§ 3. Pour les engagements de contractuels pour besoins exceptionnels et temporaires dans l'attente du pourvoi des postes vacants par la voie statutaire, de contractuels de remplacement et auxiliaires, la commission de sélection se compose de trois membres du personnel pour les engagements au niveau A et B et de deux membres du personnel pour les autres niveaux.

Le directeur général de la Direction générale où le poste est à pourvoir désigne les membres de la commission de sélection, dont le président.

§ 4. Pour les engagements de contractuels pour tâches spécifiques et de contractuels experts, la commission de sélection, dont la composition est approuvée le Gouvernement wallon se compose :

1° du directeur général de la Direction générale transversale Personnel et Affaires générales ou son délégué qui la préside;

2° d'un ou plusieurs représentants de la Direction générale où l'emploi est à pourvoir;

3° d'un ou plusieurs membres présentant une compétence incontestable dans le domaine considéré qui ne font pas partie du Service public de Wallonie, dénommés membres externes.

§ 5. L'article 112*bis* de l'arrêté du Gouvernement wallon du 18 décembre 2003 portant le Code de la Fonction publique wallonne s'applique aux membres externes des commissions de sélection constituées en vue de l'engagement de personnel contractuel. »

Art. 10. Dans le même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement wallon du 27 mars 2009, il est inséré un article 5*bis* rédigé comme suit :

« Art.5*bis*. § 1er. Pour tout engagement de contractuels pour besoins exceptionnels et temporaires, de contractuels de remplacement et de contractuels auxiliaires, le président de la commission de sélection ou son délégué consulte la banque de données visée à l'article 4*bis*.

La sélection des candidatures est opérée sur base d'une description de fonction et de critères de sélection relatifs à l'emploi à pourvoir.

Un appel à candidatures doit être lancé dans les cas suivants :

1° à défaut de minimum trois candidatures à l'emploi à pourvoir et répondant au profil recherché;

2° à la demande expresse du directeur général de la Direction générale concernée.

§ 2. La commission de sélection établit un classement sur la base d'une grille d'évaluation reprenant les critères de sélection visés à l'article 4, § 2, alinéa 1er, et transmet le rapport de sélection au directeur général de la Direction générale transversale Personnel et Affaires générales.

§ 3. Un canevas commun de grille d'évaluation, reprenant les compétences comportementales et techniques telles que mentionnées à l'article 4, § 2, est établi par le directeur général de la Direction générale transversale Personnel et Affaires générales. L'administration fonctionnelle est chargée de compléter cette grille selon les spécificités du poste à pourvoir.

§ 4. Le directeur général de la Direction générale transversale Personnel et Affaires générales approuve les procédures de sélection dont il n'a pas présidé la commission et procède à l'engagement des candidats qui conviennent dans l'ordre de leur classement dans les quinze jours de la réception du rapport de sélection.

Si le directeur général de la Direction générale transversale Personnel et Affaires générales n'approuve pas la procédure de sélection, le dossier est transmis au secrétaire général, qui statue dans les dix jours. A défaut, la décision de non-approbation du directeur général de la Direction générale transversale Personnel et Affaires générales est censée être définitive et la procédure doit être recommencée.

§ 5. Le rapport de sélection approuvé est transmis par le directeur général de la Direction générale transversale Personnel et Affaires générales au Ministre de la Fonction publique et au Ministre fonctionnel, à leur demande expresse.

§ 6. Le Ministre de la Fonction publique et/ou le Ministre fonctionnel se prononcent dans les dix jours quant à la régularité de la procédure de sélection. A défaut, la décision est réputée favorable.

§ 7. Si le Ministre de la Fonction publique et/ou le Ministre fonctionnel ne peuvent marquer leur accord sur la procédure, celle-ci est recommencée. »

Art. 11. Dans le même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement wallon du 27 mars 2009, il est inséré un article 5*ter* rédigé comme suit :

« Art. 5*ter*. § 1er. Tout engagement de contractuels pour tâches spécifiques et experts nécessite :

1° la publication d'un appel à candidatures par tout vecteur de communication permettant à toute personne intéressée de se manifester;

2° une description de fonction et un profil de compétence qui contient :

a) les compétences requises;

b) le nombre d'années d'expérience professionnelle utile requis;

c) les aptitudes requises;

3° une décision visant l'admissibilité des candidats et leur sélection.

§ 2. Pour l'engagement de contractuels experts, le nombre d'années d'expérience professionnelle requis au § 1er, 2°, b), ne peut être inférieur à six.

§ 3. La description de fonction, le profil de compétences et la composition de la commission de sélection visée à l'article 5, § 4, sont approuvés par le Gouvernement avant l'appel à candidatures. En cas de décisions relatives à des politiques nouvelles ou particulièrement importantes et sur proposition du Ministre de la Fonction publique, le Gouvernement wallon se réserve la décision finale d'engagement.

§ 4. La commission de sélection établit un classement des candidats qui conviennent sur la base d'une grille d'évaluation reprenant les critères de sélection visés à l'article 4, § 2, alinéa 2, et fait rapport aux Ministres concernés.

§ 5. Lorsque la décision finale revient au Gouvernement wallon, la commission lui rend un avis motivé sur l'admissibilité des candidats par rapport à la description de fonction, au profil des compétences, à l'expérience, aux aptitudes et à la motivation de ceux-ci.

§ 6. Sans préjudice du § 5, le directeur général de la Direction générale transversale Personnel et Affaires générales procède aux engagements dans l'ordre du classement des candidats. »

Art. 12. Dans le même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement wallon du 27 mars 2009, il est inséré un article 5^{quater} rédigé comme suit :

« Art. 5^{quater}. Le directeur général de la Direction générale transversale Personnel et Affaires générales est chargé de faire rapport mensuellement au Ministre de la Fonction publique sur l'état d'avancement de toutes les procédures d'engagement.

Le Ministre de la Fonction publique communique ce rapport à tous les membres du Gouvernement.

Le modèle de rapport est approuvé par le Gouvernement. »

Art. 13. Dans l'article 7 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement wallon du 27 mars 2009, les mots "membres du personnel contractuel visés à l'article 2, § 1er, 3°, 4° et 5°" sont remplacés par les mots "contractuels auxiliaires, pour tâches spécifiques et experts".

Art. 14. L'article 8 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement wallon du 27 mars 2009 et partiellement annulé par l'arrêt n°206.654 du Conseil d'Etat, est remplacé par ce qui suit :

« Les membres du personnel contractuel bénéficient d'une rémunération identique au traitement et aux augmentations intercalaires liées à l'échelle de recrutement du niveau correspondant au diplôme requis.

Les contractuels auxiliaires, les contractuels pour tâches spécifiques et les contractuels experts, engagés à durée indéterminée, bénéficient, dans les mêmes conditions que les agents statutaires, des promotions visées aux articles 49, §§ 1er et 2, 56, § 1er, alinéa 1er, et, en ce qui concerne le niveau A, 56, § 2, de l'arrêté du Gouvernement wallon du 18 décembre 2003 portant le Code de la Fonction publique wallonne.

Dans le niveau A, le Gouvernement peut, s'agissant des engagements de contractuels experts, octroyer le bénéfice d'une rémunération liée aux échelles de premier attaché, de conseiller et, moyennant circonstances particulières dûment motivées, de directeur et d'inspecteur général.

Dans le niveau B, le Gouvernement peut, s'agissant des engagements de contractuels experts et moyennant circonstances particulières dûment motivées, octroyer le bénéfice d'une rémunération liée à l'échelle de premier gradué et de gradué principal. »

Art. 15. Dans l'article 9 du même arrêté, l'alinéa 2 est abrogé.

Art. 16. Dans l'article 10, alinéa 2, 6°, du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement wallon du 27 mars 2009, les mots "à l'article" sont remplacés par les mots "aux articles 400 et".

Art. 17. Dans l'article 11 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement wallon du 13 septembre 2007, dans le but d'intégrer au niveau 3 l'actuel niveau 4, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots "niveau 3" sont remplacés par "niveau D";

2° les mots "dans le cadre du rapport visé à l'article 12, dernier alinéa, du présent arrêté" sont abrogés.

Art. 18. Dans l'article 12 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement wallon du 27 mars 2009, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots "des articles 152 et 186, 1°, e), sont applicables aux membres du personnel contractuel visés à l'article 2, § 1er, 3°, 4° et 5°, engagés pour une durée indéterminée." sont remplacés par les mots "de l'article 152, sont applicables aux membres du personnel auxiliaires, pour tâches spécifiques et experts, engagés pour une durée indéterminée";

2° l'article est complété par un alinéa rédigé comme suit :

« L'entrée en service des contractuels auxiliaires, pour tâches spécifiques et experts engagés pour une durée indéterminée emporte première évaluation favorable du membre du personnel. »

Art. 19. Dans l'article 12^{quater}, alinéa 2, 6°, du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement wallon du 27 mars 2009, les mots "à l'article" sont remplacés par les mots "aux articles 400 et".

Art. 20. Dans l'article 13 du même arrêté, l'alinéa 1er est remplacé par l'alinéa suivant :

« Pour l'application du présent arrêté aux organismes auxquels est applicable le décret du 22 janvier 1998 relatif au statut du personnel de certains organismes d'intérêt public relevant de la Région wallonne, il y a lieu de substituer aux mots repris dans la colonne de gauche qui figurent dans le présent arrêté les mots qui se trouvent en regard dans la colonne de droite :

Service public de Wallonie	= organisme(s)
Secrétaire général	= fonctionnaire général dirigeant
Directeur général de la Direction générale transversale Personnel et Affaires générales	= fonctionnaire général dirigeant qui dirige le personnel
Directeur général	= responsable du département, de la direction ou du service
Direction générale	= département, direction ou service. »

Art. 21. Dans le même arrêté, il est inséré un article *18bis* rédigé comme suit :

« La commission visée à l'article 5, § 4, peut-être complétée par un représentant du Ministre de la Fonction publique et du Ministre de fonctionnel pour les engagements aux échelles A3, A4, *A4bis* et A5. Cette représentation du Gouvernement ne peut excéder le tiers du nombre total de membres de la commission. Cet article cesse d'être en vigueur le 1er janvier 2015. »

Art. 22. L'article 5, § 5, du même arrêté, inséré par l'article 9 du présent arrêté, produit ses effets le 12 avril 2007.

Art. 23. L'article 18, 2°, produit ses effets le 1er mai 2009.

Art. 24. Le Ministre de la Fonction publique est chargé de l'exécution du présent arrêté.
Namur, le 29 mars 2012.

Le Ministre-Président,
R. DEMOTTE

Le Ministre du Développement durable et de la Fonction publique,
J.-M. NOLLET

ÜBERSETZUNG

ÖFFENTLICHER DIENST DER WALLONIE

D. 2012 — 1055

[2012/202035]

29. MÄRZ 2012 — Erlass der Wallonischen Regierung zur Abänderung des Erlasses der Wallonischen Regierung vom 18. Dezember 2003 über die Anstellungsbedingungen und die Verwaltungs- und Besoldungslage der vertraglichen Personalmitglieder

Die Wallonische Regierung,

Aufgrund des Sondergesetzes vom 8. August 1980 über institutionelle Reformen, insbesondere des durch das Sondergesetz vom 8. August 1988 ersetzten Artikels 87 § 3;

Aufgrund des Erlasses der Wallonischen Regierung vom 18. Dezember 2003 über die Anstellungsbedingungen und die Verwaltungs- und Besoldungslage der vertraglichen Personalmitglieder;

Aufgrund des am 13. Dezember 2010 abgegebenen Gutachtens der Finanzinspektion;

Aufgrund des am 11. Januar 2011 gegebenen Einverständnisses des Ministers des öffentlichen Dienstes;

Aufgrund des am 27. Januar 2011 gegebenen Einverständnisses des Haushaltsministers;

Aufgrund des am 28. Oktober 2011 aufgestellten Protokolls Nr. 560 des Sektorenausschusses Nr. XVI;

Aufgrund des am 11. Januar 2012 in Anwendung des Artikels 84 § 1 Absatz 1 1° der koordinierten Gesetze über den Staatsrat abgegebenen Gutachtens Nr. 50732/2 des Staatsrates;

Auf Vorschlag des Ministers für den öffentlichen Dienst;

Nach Beratung,

Beschließt:

Artikel 1 - In Artikel 1 Absatz 2 des Erlasses der Wallonischen Regierung vom 18. Dezember 2003 über die Anstellungsbedingungen und die Verwaltungs- und Besoldungslage der vertraglichen Personalmitglieder wird die Wortfolge "während der Monate Juli, August und September" gestrichen.

Art. 2 - In Artikel 2 § 1 desselben Erlasses, ersetzt durch den Erlass der Wallonischen Regierung vom 27. März 2009, werden folgende Änderungen vorgenommen:

a) die Nr. 1° wird durch folgende Wortfolge ergänzt: "; nachstehend werden diese Bediensteten als Vertragspersonal für einen außergewöhnlichen und zeitweiligen Bedarf bezeichnet;";

b) die Nr. 2° wird durch folgende Wortfolge ergänzt: "; nachstehend werden diese Bediensteten als Ersatzvertragspersonal bezeichnet;";

c) die Nr. 3° wird durch folgende Wortfolge ergänzt: "; nachstehend werden diese Bediensteten als Hilfsvertragspersonal bezeichnet;";

d) die Nr. 4° wird durch folgende Wortfolge ergänzt: "; nachstehend werden diese Bediensteten als Vertragspersonal für spezifische Aufgaben bezeichnet;";

e) die Nr. 5° wird durch folgende Wortfolge ergänzt: "; nachstehend werden diese Bediensteten als sachkundiges Vertragspersonal bezeichnet."

Art. 3 - In Artikel 2 § 2 desselben Erlasses werden folgende Änderungen vorgenommen:

a) unter Nr. 1° wird die Wortfolge "den Naturschutzgebieten" durch "den Naturschutz- und Grüngebieten" ersetzt;

b) die Auflistung wird durch eine Nr. 10° mit folgendem Wortlaut ergänzt: "10° die von Tauchern verrichteten Aufgaben."

Art. 4 - In Artikel 2 § 3 und § 4 desselben Erlasses, ersetzt durch den Erlass der Wallonischen Regierung vom 27. März 2009, wird die Wortfolge "Die Anstellungen zwecks der Durchführung dieser Aufgaben werden entweder auf bestimmte Zeit oder für eine deutlich bestimmte Tätigkeit, oder aber auf unbestimmte Zeit vorgenommen" jeweils gestrichen.

Art. 5 - In Artikel 3 desselben Erlasses, abgeändert durch den Erlass der Wallonischen Regierung vom 27. März 2009, werden folgende Änderungen vorgenommen:

1° "11 § 1 Absatz 2" wird durch "11 § 2" ersetzt;

2° die Wortfolge "enthält der Ämterplan der Ministerien und Einrichtungen die in Artikel 2 § 1 1°, 3° und 4° des vorliegenden Erlasses zu besetzenden Stellen" wird durch folgende Wortfolge ersetzt "führen die Organisationspläne des Öffentlichen Dienstes der Wallonie zusätzlich zu den statutarischen Stellen die Stellen an, die durch Vertragspersonal für einen außergewöhnlichen und zeitweiligen Bedarf, Hilfsvertragspersonal, Vertragspersonal für spezifische Aufgaben und sachkundiges Vertragspersonal besetzt werden."

Art. 6 - Der durch den Erlass der Wallonischen Regierung vom 27. März 2009 eingefügte Artikel 3*bis* wird durch Folgendes ersetzt:

«Art. 3*bis* - Um den in Artikel 81, Absatz 1 des Erlasses der Wallonischen Regierung vom 18. Dezember 2003 zur Festlegung des Kodex des wallonischen öffentlichen Dienstes erwähnten Prozentsatz zu erreichen, können bei dem Bewerberaufnahmeprozess bestimmte Stellen behinderten Personen vorbehalten werden.

Solange der in Artikel 81, Absatz 1 des Erlasses der Wallonischen Regierung zur Festlegung des Kodex des wallonischen öffentlichen Dienstes erwähnte Prozentsatz nicht erreicht ist, werden bei gleicher Einstufung die Stellen vorrangig den behinderten Personen zugeteilt, die mindestens einer der in Artikel 82, 1° bis 6° des Erlasses der Wallonischen Regierung vom 18. Dezember 2003 zur Festlegung des Kodex des wallonischen öffentlichen Dienstes festgelegten Bedingungen genügen.»

Art. 7 - Der durch den Erlass der Wallonischen Regierung vom 27. März 2009 ersetzte Artikel 4 § 2 desselben Erlasses wird durch Folgendes ersetzt:

«§ 2 - Für die Einstellung von Vertragspersonal für einen außergewöhnlichen und zeitweiligen Bedarf, Ersatzvertragspersonal, Hilfsvertragspersonal und Vertragspersonal für spezifische Aufgaben sind die Auswahlkriterien die Folgenden:

- 1° das Diplom und die Ausbildung oder die Qualifikation in Zusammenhang mit der zu besetzenden Stelle;
- 2° die Fähigkeiten;
- 3° die verhaltensgebundenen und technischen Kompetenzen;
- 4° die Motivation, um die Stelle zu besetzen.

Für die Einstellung von sachkundigem Vertragspersonal gelten die folgenden Auswahlkriterien:

- 1° das Diplom und die Ausbildung in Zusammenhang mit der zu besetzenden Stelle;
- 2° die Fähigkeiten;
- 3° die verhaltensgebundenen und technischen Kompetenzen;
- 4° die Motivation, um die Stelle zu besetzen;
- 5° die Berufserfahrung.»

Art. 8 - In denselben Erlass, abgeändert durch den Erlass der Wallonischen Regierung vom 27. März 2009, wird ein Artikel 4*bis* mit folgendem Wortlaut eingefügt:

«Art. 4*bis* - Der Generaldirektor der ressortübergreifenden Generaldirektion Personal und allgemeine Angelegenheiten des Öffentlichen Dienstes der Wallonie führt eine Datenbank der Bewerbungen von Personen, die an einer Stelle als Vertragspersonalmitglied innerhalb des Öffentlichen Dienstes der Wallonie interessiert sind.

Diese Datenbank wird dem Generalsekretariat und den Generaldirektionen sowie den in Artikel 1 genannten Einrichtungen öffentlichen Dienstes zur Verfügung gestellt.

Die Mitglieder der Regierung können in diese Datenbank Einsicht haben.

Diese Datenbank ist Gegenstand einer Bekanntmachung auf den Homepages des Öffentlichen Dienstes der Wallonie und der in Artikel 1 genannten Einrichtungen öffentlichen Dienstes.

Die Eintragung in diese Datenbank kann on-line erfolgen.

Die Eintragung in die Datenbank ist Gegenstand einer Empfangsbestätigung.

Die Eintragung hat eine Gültigkeit von einem Jahr.»

Art. 9 - Der durch den Erlass der Wallonischen Regierung vom 27. März 2009 ersetzte Artikel 5 desselben Erlasses wird durch Folgendes ersetzt:

«Art. 5 - § 1 - Für jede Einstellung von Vertragspersonal werden die Auswahlprüfungen von einem Auswahl Ausschuss organisiert.

§ 2 - Für die Einstellung von Vertragspersonal für einen außergewöhnlichen und zeitweiligen Bedarf, mit Ausnahme der Einstellung von Personal für vakante Stellen, die in Erwartung eines statutarischen Bediensteten sind, setzt sich der Auswahl Ausschuss aus drei Personalmitgliedern für die Einstellungen in den Stufen A und B und zwei Personalmitgliedern für die Einstellungen in den anderen Stufen zusammen; dabei handelt es sich um:

- 1° den Generaldirektor der ressortübergreifenden Generaldirektion Personal und allgemeine Angelegenheiten oder seinen Beauftragten;
- 2° einen oder zwei Vertreter der Generaldirektion, in der die Stelle zu besetzen ist, von denen einer den Vorsitz des Ausschusses übernimmt.

§ 3 - Für die Einstellung von Vertragspersonal für einen außergewöhnlichen und zeitweiligen Bedarf für vakante Stellen, die in Erwartung eines statutarischen Bediensteten sind, sowie von Ersatz- und Hilfsvertragspersonal setzt sich der Auswahl Ausschuss aus drei Personalmitgliedern für die Einstellungen in den Stufen A und B und zwei Personalmitgliedern für die anderen Stufen zusammen.

Der Generaldirektor der Generaldirektion, in der die Stelle zu besetzen ist, bestimmt die Mitglieder des Auswahl Ausschusses, worunter den Vorsitzenden.

§ 4 - Für die Einstellung von Vertragspersonal für spezifische Aufgaben und von sachkundigem Vertragspersonal setzt sich der Auswahlausschuss, dessen Zusammensetzung von der Wallonischen Regierung genehmigt wird, aus folgenden Personen zusammen:

- 1° dem Generaldirektor der ressortübergreifenden Generaldirektion Personal und allgemeine Angelegenheiten oder seinen Beauftragten; er führt den Vorsitz über den Ausschuss;
- 2° einem oder mehreren Vertretern der Generaldirektion, in der die Stelle zu besetzen ist;
- 3° einem oder mehreren Mitgliedern, die über unbestreitbare Fachkenntnisse in dem betreffenden Bereich verfügen, und dem Öffentlichen Dienst der Wallonie nicht angehören; diese Mitglieder werden als externe Mitglieder bezeichnet.

§ 5 - Artikel 112bis des Erlasses der Wallonischen Regierung vom 18. Dezember 2003 zur Festlegung des Kodex des wallonischen öffentlichen Dienstes ist auf die externen Mitglieder der Auswahlausschüsse anwendbar, die zwecks der Einstellung von Vertragspersonal gebildet werden.»

Art. 10. In denselben Erlass, abgeändert durch den Erlass der Wallonischen Regierung vom 27. März 2009, wird ein Artikel *5bis* mit folgendem Wortlaut eingefügt:

«Art. *5bis* - § 1 - Für jede Einstellung von Vertragspersonal für einen außergewöhnlichen und zeitweiligen Bedarf, von Ersatzvertragspersonal und Hilfsvertragspersonal schlägt der Vorsitzende des Auswahlausschusses oder sein Beauftragter in der in Artikel 4bis genannten Datenbank nach.

Die Auswahl der Bewerbungen erfolgt auf der Grundlage von einer Funktionsbeschreibung und von Auswahlkriterien in Bezug auf die zu besetzende Stelle.

In folgenden Fällen muss ein Bewerberauftrag vorgenommen werden:

- 1° wenn es für die zu besetzende Stelle nicht mindestens drei Bewerbungen gibt, die dem gesuchten Profil entsprechen;
- 2° auf ausdrücklichen Antrag des Generaldirektors der betreffenden Generaldirektion.

§ 2 - Der Auswahlausschuss erstellt eine Einstufung auf der Grundlage eines Bewertungsrasters, in dem die in Artikel 4, § 2, Absatz 1 erwähnten Auswahlkriterien aufgenommen sind, und übermittelt den Bericht über die Auswahl dem Generaldirektor der ressortübergreifenden Generaldirektion Personal und allgemeine Angelegenheiten.

§ 3 - Ein gemeinsames Konzept des Bewertungsrasters, in dem die in Artikel 4 § 2 genannten verhaltensgebundenen und technischen Kompetenzen aufgenommen werden, wird von dem Generaldirektor der ressortübergreifenden Generaldirektion Personal und allgemeine Angelegenheiten erstellt. Die funktionelle Verwaltung wird damit beauftragt, dieses Raster aufgrund der Spezifität des zu beziehenden Postens zu ergänzen.

§ 4 - Der Generaldirektor der ressortübergreifenden Generaldirektion Personal und allgemeine Angelegenheiten genehmigt die Auswahlverfahren, deren Auswahlausschuss nicht von ihm präsiert wurden, und stellt die geeigneten Bewerber gemäß ihrer jeweiligen Einstufung binnen fünfzehn Tagen nach dem Empfang des Auswahlberichtes ein.

Falls der Generaldirektor der ressortübergreifenden Generaldirektion Personal und allgemeine Angelegenheiten das Auswahlverfahren nicht genehmigt, wird die Akte dem Generalsekretär übermittelt, der binnen zehn Tagen entscheidet. Falls das Auswahlverfahren durch den Generaldirektor der ressortübergreifenden Generaldirektion Personal und allgemeine Angelegenheiten nicht genehmigt wird und der Generalsekretär keine Entscheidung trifft, gilt der Beschluss der Nichtgenehmigung als endgültig und muss das Auswahlverfahren neu angefangen werden.

§ 5 - Der Generaldirektor der ressortübergreifenden Generaldirektion Personal und allgemeine Angelegenheiten übermittelt den genehmigten Auswahlbericht dem Minister für den öffentlichen Dienst und dem von der Funktion her zuständigen Minister, dies auf deren ausdrücklichen Antrag.

§ 6 - Der Minister für den öffentlichen Dienst und/oder der von der Funktion her zuständige Minister befinden binnen zehn Tagen über die Ordnungsmäßigkeit des Auswahlverfahrens. In Ermangelung dessen gilt es als günstig.

§ 7 - Wenn sich der Minister für den öffentlichen Dienst und/oder der von der Funktion her zuständige Minister nicht mit dem Verfahren als einverstanden erklären können, wird dieses neu angefangen.»

Art. 11 - In denselben Erlass, abgeändert durch den Erlass der Wallonischen Regierung vom 27. März 2009, wird ein Artikel *5ter* mit folgendem Wortlaut eingefügt:

«Art. *5ter* - § 1 - Jede Einstellung von Vertragspersonal für spezifische Aufgaben und von sachkundigem Vertragspersonal erfordert:

- 1° die Veröffentlichung eines Aufrufs an die Bewerber anhand jeglicher Kommunikationsmittel, die den Interessenten ermöglichen, sich zu melden;
- 2° eine Funktionsbeschreibung und ein Kompetenzprofil mit folgenden Angaben:
 - a) den erforderlichen Kompetenzen;
 - b) der verlangten Anzahl Jahre nützlicher Berufserfahrung;
 - c) den verlangten Fähigkeiten;
- 3° einen Beschluss, der sich auf die Zulässigkeit der Bewerber und deren Auswahl bezieht.

§ 2 - Für die Einstellung von sachkundigem Vertragspersonal darf die in § 1, 2°, b) genannte erforderliche Anzahl Jahre Berufserfahrung nicht unter sechs liegen.

§ 3 - Die Funktionsbeschreibung, das Kompetenzprofil und die Zusammensetzung des Auswahlausschusses nach Artikel 5 § 4 werden vor dem Bewerberauftrag von der Regierung genehmigt. Im Falle von Beschlüssen betreffend neue politische Maßnahmen, oder von besonders wichtigen Beschlüssen und auf Vorschlag des Ministers für den öffentlichen Dienst behält sich die Wallonische Regierung den endgültigen Beschluss über die Einstellung vor.

§ 4 - Der Auswahlausschuss erstellt eine Einstufung der geeigneten Bewerber auf der Grundlage eines Bewertungsrasters, in dem die in Artikel 4 § 2 Absatz 2 erwähnten Auswahlkriterien aufgenommen sind, und erstattet den betreffenden Ministern Bericht.

§ 5 - Wenn der endgültige Beschluss von der Wallonischen Regierung gefasst werden muss, übermittelt der Auswahlausschuss ihr ein begründetes Gutachten über die Zulässigkeit der Bewerber aufgrund der Funktionsbeschreibung, des Kompetenzprofils, der Erfahrung, der Fähigkeiten und der Motivation der Bewerber.

§ 6 - Unbeschadet von § 5 führt der Generaldirektor der ressortübergreifenden Generaldirektion Personal und allgemeine Angelegenheiten auf der Grundlage der jeweiligen Einstufung der Bewerber die Einstellungen durch.»

Art. 12 - In denselben Erlass, abgeändert durch den Erlass der Wallonischen Regierung vom 27. März 2009, wird ein Artikel *5quater* mit folgendem Wortlaut eingefügt:

«Art. *5quater* - Der Generaldirektor der ressortübergreifenden Generaldirektion Personal und allgemeine Angelegenheiten wird mit einer monatlichen Berichterstattung an den Minister für den öffentlichen Dienst über den Fortschritt aller Einstellungsverfahren beauftragt.

Der Minister für den öffentlichen Dienst übermittelt diesen Bericht allen Mitgliedern der Regierung.

Das Muster für den Bericht wird von der Regierung genehmigt.»

Art. 13 - In Artikel 7 desselben Erlasses, ersetzt durch den Erlass der Wallonischen Regierung vom 27. März 2009, wird die Wortfolge "die in Artikel 2 § 1 3°, 4° und 5° angeführten, auf unbestimmte Zeit eingestellten vertraglichen Personalmitglieder" durch "die auf unbestimmte Zeit eingestellten Mitglieder des Hilfsvertragspersonals, des Vertragspersonals für spezifische Aufgaben und des sachkundigen Vertragspersonals" ersetzt.

Art. 14 - Der durch den Erlass der Wallonischen Regierung vom 27. März 2009 ersetzte und durch das Urteil Nr. 206.654 des Staatsrats teilweise für nichtig erklärte Artikel 8 desselben Erlasses wird durch Folgendes ersetzt:

«Die vertraglichen Personalmitglieder erhalten eine Entlohnung, die mit dem Gehalt und den zeitlich gestuften Erhöhungen gleich ist, die mit der Anwerbungstabelle der dem erforderlichen Diplom entsprechenden Stufe verbunden sind.

Die auf unbestimmte Zeit eingestellten Mitglieder des Hilfsvertragspersonals, des Vertragspersonals für spezifische Aufgaben und des sachkundigen Vertragspersonals haben unter denselben Bedingungen wie die statutarischen Bediensteten Anspruch auf die in Art. 49 § 1 und § 2, Art. 56 § 1 Absatz 1 und, was die Stufe A betrifft, Art. 56 § 2 des Erlasses der Wallonischen Regierung vom 18. Dezember 2003 zur Festlegung des Kodex des wallonischen öffentlichen Dienstes erwähnten Beförderungen.

In der Stufe A kann die Regierung, was die Einstellung von sachkundigen Vertragspersonalmitgliedern betrifft, den Anspruch auf eine Entlohnung gewähren, die mit der Gehaltstabelle eines ersten Attachés, eines Beraters und vorbehaltlich besonderer ordnungsgemäß begründeter Umstände eines Direktors und eines Generalinspektors verbunden ist.

In der Stufe B kann die Regierung, was die Einstellung von sachkundigen Vertragspersonalmitgliedern betrifft und vorbehaltlich besonderer ordnungsgemäß begründeter Umstände, den Anspruch auf eine Entlohnung gewähren, die mit der Gehaltstabelle eines ersten Graduierten und eines Hauptgraduierten verbunden ist.»

Art. 15 - In Artikel 9 desselben Erlasses wird Absatz 2 außer Kraft gesetzt.

Art. 16 - In Artikel 10 Absatz 2 6° desselben Erlasses, ersetzt durch den Erlass der Wallonischen Regierung vom 27. März 2009, wird "nach Artikel 400*bis*" durch "nach Artikel 400 und 400*bis*" ersetzt.

Art. 17 - In Artikel 11 desselben Erlasses, ersetzt durch den Erlass der Wallonischen Regierung vom 13. September 2007, werden folgende Änderungen vorgenommen, um die aktuelle Stufe 4 in die Stufe 3 einzugliedern:

1° die Wortfolge "Stufe 3" wird durch "Stufe D" ersetzt;

2° die Wortfolge "im Rahmen des in Artikel 12 letzter Absatz des vorliegenden Erlasses erwähnten Berichts" wird gestrichen.

Art. 18 - In Artikel 12 desselben Erlasses, ersetzt durch den Erlass der Wallonischen Regierung vom 27. März 2009, werden folgende Änderungen vorgenommen:

1° Die Wortfolge "mit Ausnahme der Artikel 152 und 186, 1°, e) sind auf die in Artikel 2 § 1 3°, 4° und 5° genannten Mitglieder des Vertragspersonals anwendbar, die auf unbestimmte Zeit eingestellt sind" wird ersetzt durch "mit Ausnahme des Artikels 152 sind auf die auf unbestimmte Zeit eingestellten Mitglieder des Hilfsvertragspersonals, des Vertragspersonals für spezifische Aufgaben und des sachkundigen Vertragspersonals anwendbar".

2° Der Artikel wird durch einen Absatz mit folgendem Wortlaut ergänzt:

«Der Dienstantritt von auf unbestimmte Zeit eingestelltem Hilfsvertragspersonal, Vertragspersonal für spezifische Aufgaben und sachkundigem Vertragspersonal setzt eine erste günstige Bewertung des Personalmitglieds voraus.»

Art. 19 - In Artikel 12*quater*, Absatz 2 6° desselben Erlasses, ersetzt durch den Erlass der Wallonischen Regierung vom 27. März 2009, wird "nach Artikel 400*bis*" durch "nach Artikel 400 und 400*bis*" ersetzt.

Art. 20 - Artikel 13 Absatz 1 desselben Erlasses wird durch folgenden Absatz ersetzt:

«Zwecks der Anwendung des vorliegenden Erlasses auf die Einrichtungen, auf die das Dekret vom 22. Januar 1998 über das Statut des Personals bestimmter Einrichtungen öffentlichen Interesses, die der Wallonischen Region unterstehen, anwendbar ist, besteht der Anlass, die in der linken Spalte angeführten Wörter, die im vorliegenden Erlass stehen, durch die in der rechten Spalte gegenüberstehenden Wörter zu ersetzen:

Öffentlicher Dienst der Wallonie	= Einrichtung(en)
Generalsekretär	= leitender Generalbeamter
Generaldirektor der ressortübergreifenden Generaldirektion Personal und allgemeine Angelegenheiten	= leitender Generalbeamter, der das Personal leitet
Generaldirektor	= Person, die die Abteilung, die Direktion oder die Dienststelle leitet
Generaldirektion	= Abteilung, Direktion oder Dienststelle.»

Art. 21 - In denselben Erlass wird ein Artikel 18*bis* mit folgendem Wortlaut eingefügt:

«Der in Artikel 5 § 4 genannte Ausschuss kann für Einstellungen in den Gehaltstabellen A3, A4, A4*bis* und A5 durch einen Vertreter des Ministers für den öffentlichen Dienst und des von der Funktion her zuständigen Ministers ergänzt werden. Diese Vertretung der Regierung darf nicht mehr als ein Drittel der Gesamtanzahl Mitglieder des Ausschusses übertreffen. Dieser Artikel tritt am 1. Januar 2015 außer Kraft.»

Art. 22 - Artikel 5 § 5 desselben Erlasses, eingefügt durch Artikel 9 vorliegenden Erlasses, wird am 12. April 2007 wirksam.

Art. 23 - Artikel 18, 2° wird am 1. Mai 2009 wirksam.

Art. 24 - Der Minister für den öffentlichen Dienst wird mit der Durchführung des vorliegenden Erlasses beauftragt.

Namur, den 29. März 2012

Der Minister-Präsident
R. DEMOTTE

Der Minister für nachhaltige Entwicklung und den öffentlichen Dienst
J.-M. NOLLET

—————
VERTALING

WAALSE OVERHEIDSDIENST

N. 2012 — 1055

[2012/202035]

29 MAART 2012. — Besluit van de Waalse Regering tot wijziging van het besluit van de Waalse Regering van 18 december 2003 betreffende de voorwaarden voor de indienstneming en de administratieve en geldelijke toestand van de contractuele personeelsleden

De Waalse Regering,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, inzonderheid op artikel 87, § 3, vervangen bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988;

Gelet op het besluit van de Waalse Regering van 18 december 2003 betreffende de voorwaarden voor de indienstneming en de administratieve en geldelijke toestand van de contractuele personeelsleden;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 13 december 2010;

Gelet op de instemming van de Minister van Ambtenarenzaken, gegeven op 11 januari 2011;

Gelet op de instemming van de Minister van Begroting, gegeven op 27 januari 2011;

Gelet op het protocol nr. 560 van het Sectorcomité XVI, opgesteld op 28 oktober 2011;

Gelet op het advies nr. 50732/2 van de Raad van State, gegeven op 11 januari 2012, overeenkomstig artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op de voordracht van de Minister van Ambtenarenzaken;

Na beraadslaging,

Besluit :

Artikel 1. In artikel 1, tweede lid, van het besluit van de Waalse Regering van 18 december 2003 betreffende de voorwaarden voor de indienstneming en de administratieve en geldelijke toestand van de contractuele personeelsleden worden de woorden "tijdens de maanden juli, augustus en september" geschrapt.

Art. 2. In artikel 2, § 1, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Waalse Regering van 27 maart 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) 1° wordt aangevuld als volgt : "hierna contractuelen voor buitengewone en tijdelijke behoeften genoemd;" :

b) 2° wordt aangevuld als volgt : "hierna vervangingscontractuelen genoemd"» :

c) 3° wordt aangevuld als volgt : "hierna contractuele hulpkrachten genoemd" :

d) 4° wordt aangevuld als volgt : "hierna contractuele voor specifieke taken genoemd" :

e) 5° wordt aangevuld als volgt : "hierna deskundige contractuelen genoemd."

Art. 3. In artikel 2, § 2, van hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht :

onder 1° wordt het woord "groengebieden" ingevoegd tussen de woorden "natuurreservaten" en "bij archeologische opgravingen";

b) de lijst wordt aangevuld met een punt 10°, luidend als volgt :

« 10° de taken verricht door de duikers. »

Art. 4. In artikel 2, §§ 3 en 4, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Waalse Regering van 27 maart 2009, worden de woorden "De indienstnemingen die gesloten zijn om die taken uit te voeren, worden ofwel voor een bepaalde duur of voor een duidelijk afgebakende taak, ofwel voor een onbepaalde duur gesloten" opgeheven.

Art. 5. In artikel 3 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Waalse Regering van 27 maart 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de nummering "11, § 1, tweede lid" worden vervangen door de nummering "11, § 2";

2° de woorden "houdt de functionele personeelsformatie van de Ministeries en Instellingen de in te vullen betrekkingen bedoeld in artikel 2, § 1, 1°, 3° en 4°, van dit besluit in" worden vervangen door de woorden "voorzien de organisatieschema's van de Waalse Overheidsdienst, naast statutaire betrekkingen, in betrekkingen bekleed door contractuelen voor buitengewone en tijdelijke behoeften, contractuele hulpkrachten, contractuelen voor specifieke taken en deskundige contractuelen."

Art. 6. Artikel 3bis van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Waalse Regering van 27 maart 2009, wordt vervangen als volgt :

« Art. 3bis. Om te voldoen aan het percentage bedoeld in artikel 81, eerste lid, van het besluit van de Waalse Regering van 18 december 2003 houdende de Waalse Ambtenarencode, kunnen bepaalde betrekkingen bij de kandidatenoprop aan gehandicapte personen voorbehouden worden.

Zolang het percentage bedoeld in artikel 81, eerste lid, van het besluit van de Waalse Regering houdende de Waalse Ambtenarencode niet bereikt is, zullen de betrekkingen in geval van ex-aequo bij voorrang toegekend worden aan de gehandicapte personen die voldoen aan minstens één van de voorwaarden bedoeld in artikel 82, 1° tot 6°, van het besluit van de Waalse Regering van 18 december 2003 houdende de Waalse Ambtenarencode. »

Art. 7. Artikel 4, § 2, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Waalse Regering van 27 maart 2009, wordt vervangen als volgt :

« § 2. Voor de indienstnemingen van contractuelen voor buitengewone en tijdelijke behoeften, vervangingscontractuelen, contractuele hulpkrachten en contractuelen voor specifieke taken gelden de volgende criteria :

- 1° het diploma en de vorming of de kwalificatie in verband met de toe te kennen betrekking;
- 2° de bekwaamheden;
- 3° de technische en gedragsvaardigheden;
- 4° de motivering om de betrekking te bekleden.

Voor de indienstnemingen van deskundige contractuelen gelden de volgende criteria :

- 1° het diploma en de vorming in verband met de toe te kennen betrekking;
- 2° de bekwaamheden;
- 3° de technische en gedragsvaardigheden;
- 4° de motivering om de betrekking te bekleden;
- 5° de beroepservaring. »

Art. 8. Hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Waalse Regering van 27 maart 2009, wordt aangevuld met een artikel *4bis*, luidend als volgt :

« Art. *4bis*. De directeur-generaal van het Overkoepelend Directoraat-generaal Personeel en Algemene Zaken beheert een databank van de kandidaturen van de personen die geïnteresseerd zijn in een contractuele betrekking binnen de Waalse Overheidsdienst.

Die databank wordt ter beschikking gesteld van het secretariaat-generaal en van de directoraten-generaal, alsook van de instellingen van openbaar nut bedoeld in artikel 1.

De leden van de Regering krijgen toegang tot die databank om ze te raadplegen.

Die databank is het voorwerp van een openbaarmaking op de internetsites van de Waalse overheidsdienst en van de instellingen van openbaar nut bedoeld in artikel 1.

Inschrijvingen kunnen elektronisch geschieden.

De inschrijving bij de databank is het voorwerp van een bericht van ontvangst.

De inschrijving heeft een geldigheidsduur van één jaar. »

Art. 9. Artikel 5 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Waalse Regering van 27 maart 2009, wordt vervangen als volgt :

« Art. 5. § 1. Voor elke indienstneming van contractueel personeel worden de selectieproeven door een selectiecommissie georganiseerd.

§ 2. Voor de indienstnemingen van contractuelen voor buitengewone en tijdelijke behoeften, behalve de indienstnemingen van personeel op vacante posten in afwachting dat ze langs de statutaire weg ingevuld worden, bestaat de selectiecommissie uit drie personeelsleden voor indienstnemingen op niveau A en B en uit twee personeelsleden voor indienstnemingen op de overige niveaus :

- 1° de directeur-generaal van het Overkoepelend Directoraat-generaal Personeel en Algemene Zaken of diens afgevaardigde;
- 2° één of twee vertegenwoordigers van het Directoraat-generaal waar de betrekking ingevuld moet worden, van wie één het voorzitterschap van de commissie waarneemt.

§ 3. Voor de indienstnemingen van contractuelen voor buitengewone en tijdelijke behoeften, in afwachting dat de vacante posten langs de statutaire weg ingevuld worden, van vervangingscontractuelen en contractuele hulpkrachten, bestaat de selectiecommissie uit drie personeelsleden voor indienstnemingen op niveau A en B en uit twee personeelsleden voor indienstnemingen op de overige niveaus.

De leden van de selectiecommissie, onder wie de voorzitter, worden aangewezen door de directeur-generaal van het directoraat-generaal waar de post ingevuld moet worden.

§ 4. Voor indienstnemingen van contractuelen voor specifieke taken en deskundige contractuelen bestaat de selectiecommissie, waarvan de samenstelling door de Regering goedgekeurd wordt, uit :

- 1° de directeur-generaal van het Overkoepelend directoraat-generaal Personeel en Algemene Zaken of diens afgevaardigde, die er het voorzitterschap van waarneemt;
- 2° één of twee vertegenwoordigers van het Directoraat-generaal waar de betrekking in te vullen is;
- 3° één of verschillende leden met een onbetwistbare vaardigheid in het overwogen domein die niet deel uitmaken van de Waalse overheidsdienst, externe leden genoemd.

§ 5. Artikel *112bis* van het besluit van de Waalse Regering van 18 december 2003 houdende de Waalse Ambtenarencode is van toepassing op de externe leden van de selectiecommissies ingesteld met het oog op de indienstneming van contractueel personeel. »

Art. 10. Hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Waalse Regering van 27 maart 2009, wordt aangevuld met een artikel *5bis*, luidend als volgt :

« Art. *5bis*. § 1. Voor elke indienstneming van contractuelen voor buitengewone en tijdelijke behoeften, van vervangingscontractuelen en contractuele hulpkrachten raadpleegt de voorzitter van de selectiecommissie of diens afgevaardigde de databank bedoeld in artikel *4bis*.

De kandidaten worden geselecteerd op basis van een functiebeschrijving en van selectiecriteria i.v.m. de in te vullen betrekking.

Een kandidatenoproep wordt in de volgende gevallen gedaan :

1° bij gebrek aan minimum drie kandidaturen voor de in te vullen betrekking die aan het gezochte profiel beantwoorden;

2° op uitdrukkelijk verzoek van de directeur-generaal van het betrokken directoraat-generaal.

§ 2. De selectiecommissie maakt een rangschikking op basis van een evaluatierooster waarin de in artikel 4, § 2, eerste lid, bedoelde selectiecriteria opgenomen zijn, en maakt het selectieverslag aan de directeur-generaal van het Overkoepelend Directoraat-generaal Personeel en Algemene Zaken over.

§ 3. Een gemeenschappelijk evaluatieroosterschema, waarin de in artikel 4, § 2, vermelde technische en gedragsvaardigheden opgenomen zijn, wordt door de directeur-generaal van het Overkoepelend Directoraat-generaal Personeel en Algemene Zaken opgemaakt. De functionele administratie moet die rooster invullen naar gelang van de specificiteiten van de in te vullen betrekking.

§ 4. De directeur-generaal van het Overkoepelend Directoraat-generaal Personeel en Algemene Zaken stemt in met de selectieprocedures waarvoor hij het voorzitterschap van de commissie niet heeft waargenomen en gaat binnen vijftien dagen na ontvangst van het selectieverslag tot de indienstneming van de geschikte kandidaten over in de volgorde van hun rangschikking.

Als de directeur-generaal van het Overkoepelend Directoraat-generaal Personeel en Algemene Zaken niet met de selectieprocedure instemt, wordt het dossier overgemaakt aan de secretaris-generaal, die binnen tien dagen beslist. Bij gebreke daarvan wordt de beslissing waarbij de directeur-generaal van het Overkoepelend Directoraat-generaal Personeel en Algemene Zaken niet instemt geacht definitief te zijn en moet de procedure opnieuw opgestart worden.

§ 5. Het goedgekeurde selectieverslag wordt overgemaakt aan de directeur-generaal van het Overkoepelend Directoraat-generaal Personeel en Algemene Zaken, aan de Minister van Ambtenarenzaken en aan de functionele Minister, op hun uitdrukkelijk verzoek.

§ 6. De Minister van Ambtenarenzaken en/of de functionele Minister spreken zich binnen tien dagen uit over de regelmatigheid van de selectieprocedure. Bij gebreke daarvan wordt de beslissing geacht gunstig te zijn.

§ 7. Als de Minister van Ambtenarenzaken en/of de functionele Minister niet met de procedure kunnen instemmen, wordt ze opnieuw opgestart. »

Art. 11. Hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Waalse Regering van 27 maart 2009, wordt aangevuld met een artikel 5ter, luidend als volgt :

« Art. 5ter. § 1. Elke indienstneming van contractuelen voor specifieke taken en van deskundigen vereist :

1° de bekendmaking van een kandidatenoproep door elk communicatiemiddel waardoor elke geïnteresseerde persoon zich kan doen kennen;

2° een functieomschrijving en een vaardigheidsprofiel met :

a) de geëiste vaardigheden;

b) het vereiste aantal jaren nuttige beroepservaring;

c) de vereiste bekwaamheden;

3° een beslissing met het oog op de toelaatbaarheid van de kandidaten en hun selectie.

§ 2. Voor de indienstneming van deskundige contractuelen mag het in § 1, 2°, b), wordt minstens zes jaar beroepservaring geëist.

§ 3. De functiebeschrijving, het vaardigheidsprofiel en de samenstelling van de selectiecommissie bedoeld in artikel 5, § 4, worden voor de kandidatenoproep door de Regering goedgekeurd. In geval van beslissingen i.v.m. nieuwe of bijzonder belangrijke beleidslijnen en op voorstel van de Minister van Ambtenarenzaken komt de eindbeslissing inzake de indienstneming aan de Waalse Regering toe.

§ 4. De selectiecommissie maakt een rangschikking van de geschikte kandidaten op basis van een evaluatierooster waarin de in artikel 4, § 2, tweede lid, bedoelde selectiecriteria opgenomen zijn, en doet verslag aan de betrokken Ministers.

§ 5. Als de eindbeslissing aan de Waalse Regering toekomt, geeft de commissie haar een gemotiveerd advies over de toelaatbaarheid van de kandidaten ten opzichte van de functiebeschrijving, van hun vaardigheidsprofiel, ervaring, bekwaamheden en motivering.

§ 6. Onverminderd § 5, gaat de directeur-generaal van het Overkoepelend Directoraat-generaal Personeel en Algemene Zaken tot de indienstnemingen over in de volgorde van de rangschikking van de kandidaten. »

Art. 12. Hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Waalse Regering van 27 maart 2009, wordt aangevuld met een artikel 5quater, luidend als volgt :

« Art. 5quater. De directeur-generaal van het Overkoepelend Directoraat-generaal Personeel en Algemene Zaken moet maandelijks verslag doen aan de Minister van Ambtenarenzaken over de stand van vordering van alle indienstnemingsprocedures.

De Minister van Ambtenarenzaken legt dat verslag aan alle leden van de Regering over.

Het verslagmodel wordt door de Regering goedgekeurd. »

Art. 13. In artikel 7 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Waalse Regering van 27 maart 2009, worden de woorden "contractuele personeelsleden bedoeld in artikel 2, § 1, 3°, 4° en 5°" vervangen door de woorden "contractuele hulpkrachten, contractuelen voor specifieke taken en deskundige contractuelen".

Art. 14. Artikel 8 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Waalse Regering 27 maart 2009 maart en gedeeltelijk vernietigd bij het arrest nr. 206.654 van de Raad van State, wordt vervangen als volgt :

« De contractuele personeelsleden genieten een bezoldiging die gelijk is aan de wedde en de tussentijdse verhogingen i.v.m. de wervingsschaal van het niveau dat overeenstemt met het vereiste diploma.

De contractuele hulpkrachten, de contractuelen voor specifieke taken en de deskundige contractuelen, die voor onbepaalde duur in dienst genomen worden, komen onder dezelfde voorwaarden als de statutaire personeelsleden in aanmerking voor de bevorderingen bedoeld in de artikelen 49, §§ 1 en 2, 56, § 1, eerste lid, en wat niveau A betreft, 56, § 2, van het besluit van de Waalse Regering van 18 december 2003 houdende de Waalse Ambtenarencode.

In niveau A kan de Regering, voor indienstnemeningen van deskundige contractuelen, het voordeel van een bezoldiging i.v.m. de schalen van eerste attaché, adviseur, en, mits behoorlijk gemotiveerde bijzondere omstandigheden, van directeur en inspecteur-generaal verlenen.

In niveau B kan de Regering, voor indienstnemeningen van deskundige contractuelen en mits bijzondere behoorlijk gemotiveerde omstandigheden, het voordeel van een bezoldiging i.v.m. de schaal van eerste gegradueerde en hoofdgegradueerde verlenen. »

Art. 15. In artikel 9 van hetzelfde besluit wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 16. In artikel 10, tweede lid, 6°, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Waalse Regering van 27 maart 2009, worden de woorden "in artikel" vervangen door de woorden "in de artikelen 400 en".

Art. 17. In artikel 11 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Waalse Regering van 13 september 2007, worden met het oog op de opneming van het huidige niveau 4 in niveau 3 de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de woorden "niveau 3" worden door de woorden "niveau D" vervangen;

2° de woorden "in het kader van het verslag bedoeld in artikel 12, laatste lid, van dit besluit" worden opgeheven.

Art. 18. In artikel 12 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Waalse Regering van 27 maart 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de woorden "de artikelen 152 en 186, 1°, e), van toepassing op de contractuele personeelsleden bedoeld in artikel 2, § 1, 3°, 4° en 5°, die voor een onbepaalde duur in dienst zijn genomen." vervangen door de woorden "artikel 152, toepasselijk op de leden van het hulppersoneel, voor specifieke taken en deskundigen die voor een onbepaalde duur in dienst genomen worden";

2° het artikel wordt aangevuld met volgend lid :

« De indiensttreding van contractuele hulpkrachten, contractuelen voor specifieke taken en deskundige contractuelen die voor een onbepaalde duur in dienst genomen worden brengt de eerste gunstige beoordeling van het personeelslid met zich mee. »

Art. 19. In artikel 12^{quater}, tweede lid, 6°, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Waalse Regering van 27 maart 2009, worden de woorden "in artikel" vervangen door de woorden "in de artikelen 400 en".

Art. 20. Artikel 13, eerste lid, van hetzelfde besluit wordt vervangen door volgend lid :

« Voor de toepassing van dit besluit op de instellingen die onder de toepassing vallen van het decreet van 22 januari 1998 betreffende het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut die onder het Waalse Gewest ressorteren dienen de in dit besluit gebruikte woorden uit onderstaande linkerkolom te worden door de woorden die ertegenover staan in de rechterkolom :

Waalse Overheidsdienst	= Instelling(en)
secretaris-generaal	= leidend ambtenaar-generaal
directeur-generaal van het Overkoepelend Directoraat-Personeel en Algemene Zaken	= leidend ambtenaar-generaal die de leiding over het personeel waarneemt
directeur-generaal	= verantwoordelijke van het departement, van de directie of van de dienst
directoraat-generaal	= departement, directie of dienst. »

Art. 21. Hetzelfde besluit wordt aangevuld met een artikel 18bis, luidend als volgt :

« De commissie bedoeld in artikel 5, § 4, kan met een vertegenwoordiger van de Minister van Ambtenarenzaken en van de functionele Minister aangevuld worden voor indienstnemeningen in de schalen A3, A4, A4^{bis} en A5. Die vertegenwoordiging van de Regering mag niet groter zijn dan een derde van het totaal aantal leden van de commissie. Dit artikel houdt op van kracht te zijn op 1 januari 2015. »

Art. 22. Artikel 5, § 5, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij artikel 9 van dit besluit, treedt in werking op 12 april 2007.

Art. 23. Artikel 18, 2°, treedt in werking op 1 mei 2009.

Art. 24. De Minister van Ambtenarenzaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

Namen, 29 maart 2012.

De Minister-President,
R. DEMOTTE

De Minister van Duurzame Ontwikkeling en Ambtenarenzaken,
J.-M. NOLLET

ANDERE BESLUITEN — AUTRES ARRETES

FEDERALE OVERHEIDSDIENST KANSELARIJ VAN DE EERSTE MINISTER EN VLAAMSE OVERHEID

[C – 2012/35271]

Nationale Orden

Bij koninklijk besluit van 6 februari 2012 wordt het Burgerlijk Ereteken verleend aan de hiernavermelde ambtenaren van de Vlaamse Overheid, van het Vlaams Subsidieagentschap voor werk en Sociale Economie :

VOOR MEER DAN 25 JAAR DIENST Burgerlijke Medaille eerste klasse

Mevr. Diane De Haes, deskundige;

De heer Koenraad De Wolf, adjunct van de directeur;

De heer Johan Francis, adjunct van de directeur;

Mevr. Marijke Vandendriessche, adjunct van de directeur;

Mevr. Maryse Van Hal, adjunct van de directeur;

Mevr. Karin Van Lier, adjunct van de directeur.

VOOR MEER DAN 35 JAAR DIENST Burgerlijk Kruis eerste klasse

Mevr. Christiane Raeymaekers, hoofdmedewerker.

De Eerste Minister is belast met de uitvoering van dit besluit.

SERVICE PUBLIC FEDERAL CHANCELLERIE DU PREMIER MINISTRE ET AUTORITE FLAMANDE

[C – 2012/35271]

Ordres nationaux

Par arrêté royal du 6 février 2012, la Décoration civile est accordée aux fonctionnaires suivants de l'Autorité flamande, « Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie » (Agence flamande de Subventionnement de l'Emploi et de l'Economie sociale) :

POUR PLUS DE 25 ANNEES DE SERVICE Médaille civique de première classe

Mme Diane De Haes, expert;

M. Koenraad De Wolf, adjoint du directeur;

M. Johan Francis, adjoint du directeur;

Mme Marijke Vandendriessche, adjoint du directeur;

Mme Maryse Van Hal, adjoint du directeur;

Mme Karin Van Lier, adjoint du directeur.

POUR PLUS DE 35 ANNEES DE SERVICE Croix civique de première classe

Mme Christiane Raeymaekers, collaborateur en chef.

Le Premier Ministre est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bij koninklijk besluit van 6 februari 2012 wordt het Burgerlijk Ereteken verleend aan de hiernavermelde ambtenaren van de Vlaamse Overheid, Agentschap Ondernemen :

VOOR MEER DAN 25 JAAR DIENST Burgerlijke Medaille eerste klasse

Mevr. Marleen Boone, deskundige;

Mevr. Nancy Lambrechts, hoofdmedewerker;

Mevr. Rosalia, Lippens, medewerker;

Mevr. Annick Rogissart, deskundige.

VOOR MEER DAN 35 JAAR DIENST Burgerlijk Kruis eerste klasse

Mevr. Maria Bellemans, adjunct van de directeur;

De heer Jos Helsen, directeur-ingenieur;

Mevr. Liliane Mistiaen, medewerker;

Mevr. Rita Van Lathem, medewerker.

De Eerste Minister is belast met de uitvoering van dit besluit.

Par arrêté royal du 6 février 2012, la Décoration civile est accordée aux fonctionnaires suivants de l'Autorité flamande, « Agentschap Ondernemen » (Agence de l'Entrepreneuriat) :

POUR PLUS DE 25 ANNEES DE SERVICE Médaille civique de première classe

Mme Marleen Boone, expert;

Mme Nancy Lambrechts, collaborateur en chef;

Mme Rosalia, Lippens, collaborateur;

Mme Annick Rogissart, expert.

POUR PLUS DE 35 ANNEES DE SERVICE Croix civique de première classe

Mme Maria Bellemans, adjoint du directeur;

M. Jos Helsen, directeur-ingénieur;

Mme Liliane Mistiaen, collaborateur;

Mme Rita Van Lathem, collaborateur.

Le Premier Ministre est chargé de l'exécution du présent arrêté.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST
KANSELARIJ VAN DE EERSTE MINISTER
EN VLAAMSE OVERHEID

[C – 2012/35272]

Nationale Orden

Bij koninklijk besluit van 28 december 2011 wordt de Zilveren Medaille in de Kroonorde verleend aan :

Mevr. BOES, Françoine Maria Gilberta (°Evergem, 18 juni 1941). Vrijwilliger. Ranginneming : 15 november 2011.

Zij neemt haar rang in de Orde in op de datum vermeld tegenover haar naam.

De Minister van Buitenlandse Zaken, tot wiens bevoegdheid het beheer van de Orde behoort, is belast met de uitvoering van dit besluit.

SERVICE PUBLIC FEDERAL
CHANCELLERIE DU PREMIER MINISTRE
ET AUTORITE FLAMANDE

[C – 2012/35272]

Ordres nationaux

Par arrêté royal du 28 décembre 2011, la Médaille d'Argent de l'Ordre de la Couronne est décernée à :

Mme BOES Françoine Maria Gilberta (°Evergem, le 18 juin 1941). Volontaire. Prise de rang : le 15 novembre 2010.

Elle prend rang dans l'Ordre à la date indiquée en regard de son nom.

Le Ministre des Affaires étrangères, ayant la gestion de l'Ordre dans ses attributions, est chargé de l'exécution du présent arrêté.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST
KANSELARIJ VAN DE EERSTE MINISTER
EN WAALSE OVERHEIDSDIENST

[C – 2012/21062]

Sociale actie. — Burgerlijke eretekens

Bij koninklijk besluit van 13 maart 2012, dat uitwerking heeft op 19 augustus 2011, wordt het koninklijk besluit van 19 augustus 2011 waarbij een burgerlijk ereteken aan bepaalde personeelsleden van de O.C.M.W.'s van Flémalle, Sambreville en Bastenaken wordt verleend, gewijzigd als volgt : de woorden « Mevr. Joëlle Ninanne, maatschappelijk werker, O.C.M.W. van Sambreville » worden vervangen door de woorden « Mevr. Joëlle Ninanne, maatschappelijk werker, O.C.M.W. van Flémalle ».

SERVICE PUBLIC FEDERAL
CHANCELLERIE DU PREMIER MINISTRE
ET SERVICE PUBLIC DE WALLONIE

[C – 2012/21062]

Action sociale. — Décorations civiques

Un arrêté royal du 13 mars 2012 qui produit ses effets le 19 août 2011, modifie l'arrêté royal du 19 août 2011 attribuant une décoration civique à certains membres du personnel des C.P.A.S. de Flémalle, Sambreville et Bastogne, en remplaçant les mots « Mme Joëlle Ninanne, travailleuse sociale, C.P.A.S. de Sambreville » par les mots « Mme Joëlle Ninanne, travailleuse sociale, C.P.A.S. de Flémalle ».

FÖDERALER ÖFFENTLICHER DIENST KANZLEI DES PREMIERMINISTERS
UND ÖFFENTLICHER DIENST DER WALLONIE

[C – 2012/21062]

Soziale Maßnahmen — Bürgerliche Ehreenauszeichnungen

Durch Königlichen Erlass vom 13. März 2012, der am 19. August 2011 wirksam wird, wird der Königliche Erlass vom 19. August 2011 abgeändert, durch welchen bestimmten Personalmitgliedern der Ö.S.H.Z. der Gemeinden Flémalle, Sambreville und Bastogne eine bürgerliche Ehreenauszeichnung erteilt wird, indem die Wortfolge « Frau Joëlle Ninanne, Sozialarbeiterin, Ö.S.H.Z. Sambreville » durch « Frau Joëlle Ninanne, Sozialarbeiterin, Ö.S.H.Z. Flémalle » ersetzt wird.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BUITENLANDSE ZAKEN,
BUITENLANDSE HANDEL
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

[C – 2012/15070]

Aanstelling. — Directeur-generaal

Bij koninklijk besluit van 29 maart 2012 wordt de heer François ROUX, ambtenaar van de carrière Buitenlandse Dienst, vanaf 16 april 2012, voor een periode van zes jaar aangesteld in de managementfunctie van directeur-generaal van de Directie-generaal « Europese Zaken en Coördinatie » bij de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking.

Het beroep van nietigverklaring van de voormelde akten met individuele strekking kan voor de afdeling administratie van de Raad van State worden gebracht binnen zestig dagen na deze mededeling. Het verzoekschrift dient bij ter post aangetekende brief aan de Raad van State (Wetenschapsstraat 33, 1040 Brussel), te worden toegezonden.

Deze termijn wordt met dertig dagen verlengd ten behoeve van de personen die hun woonplaats hebben in een Europees land dat niet aan België grenst en met negentig dagen ten behoeve van hen die hun woonplaats buiten Europa hebben.

SERVICE PUBLIC FEDERAL AFFAIRES ETRANGERES,
COMMERCE EXTERIEUR
ET COOPERATION AU DEVELOPPEMENT

[C – 2012/15070]

Désignation. — Directeur général

Par arrêté royal du 29 mars 2012, M. François ROUX, agent de la carrière du Service extérieur, est désigné, à partir du 16 avril 2012, en qualité de titulaire de la fonction de management de directeur général de la Direction générale « Coopération et Affaires européennes » pour une période de six ans au Service public fédéral Affaires étrangères, Commerce extérieur et Coopération au Développement.

Le recours en annulation des actes précités à portée individuelle peut être soumis à la section administrative du Conseil d'Etat endéans les soixante jours après cette publication. La requête doit être envoyée au Conseil d'Etat (rue de la Science 33, 1040 Bruxelles), sous pli recommandé à la poste.

Ce délai est augmenté de trente jours en faveur des personnes demeurant dans un pays d'Europe qui n'est pas limitrophe de la Belgique et de nonante jours en faveur de celles qui demeurent hors d'Europe.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST
SOCIALE ZEKERHEID

[C – 2012/22128]

**Beheerscomité van het Fonds voor Arbeidsongevallen
Ontslag. — Benoeming**

Bij koninklijk besluit van 14 maart 2012, dat in werking treedt de dag waarop dit uittreksel wordt bekendgemaakt, wordt op haar verzoek aan Mevr. CEULEMANS, E., eervol ontslag verleend uit haar mandaat van lid van het beheerscomité van het Fonds voor Arbeidsongevallen.

Bij hetzelfde besluit wordt Mevr. PANNEELS, A., tot lid van hetzelfde comité benoemd als vertegenwoordigster van de representatieve organisaties van de werknemers, ter vervanging van Mevr. CEULEMANS, E., wiens mandaat zij zal voltooien.

SERVICE PUBLIC FEDERAL
SECURITE SOCIALE

[C – 2012/22128]

**Comité de gestion du Fonds des accidents du travail
Démission. — Nomination**

Par arrêté royal du 14 mars 2012, qui entre en vigueur le jour de la publication du présent extrait, démission honorable de son mandat de membre du comité de gestion du Fonds des accidents du travail est accordée, à sa demande, à Mme CEULEMANS, E.

Par le même arrêté, Mme PANNEELS, A., est nommée membre du même comité, en qualité de représentante des organisations représentatives des travailleurs, en remplacement de Mme CEULEMANS, E., dont elle achèvera le mandat.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST
SOCIALE ZEKERHEID

[C – 2012/22129]

Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering. — Raad voor advies inzake revalidatie, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige verzorging. — Ontslag en benoeming van leden

Bij koninklijk besluit van 27 maart 2012, dat in werking treedt op 1 april 2012, wordt eervol ontslag uit haar functies van lid van de Raad voor advies inzake revalidatie, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige verzorging van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, verleend aan Mevr. BONNEWYN, Carina, plaatsvervangend lid.

Bij hetzelfde besluit, wordt de heer KELCHTERMANS, Henri, benoemd in de hoedanigheid van plaatsvervangend lid, bij genoemde raad, als vertegenwoordiger van een verzekeringsinstelling, ter vervanging van Mevr. BONNEWYN, Carina, wier mandaat hij zal voleindigen.

SERVICE PUBLIC FEDERAL
SECURITE SOCIALE

[C – 2012/22129]

Institut national d'assurance maladie-invalidité. — Conseil consultatif de la rééducation fonctionnelle, institué auprès du Service des soins de santé. — Démission et nomination de membres

Par arrêté royal du 27 mars 2012, qui entre en vigueur le 1er avril 2012, démission honorable de ses fonctions de membre du Conseil consultatif de la rééducation fonctionnelle, institué auprès du Service des soins de santé de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité, est accordée à Mme BONNEWYN, Carine, membre suppléant.

Par le même arrêté, M. KELCHTERMANS, Henri, est nommé en qualité de membre suppléant, audit Conseil, au titre de représentant d'un organisme assureur, en remplacement de Mme BONNEWYN, Carina, dont il achèvera le mandat.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST
SOCIALE ZEKERHEID

[C – 2012/24122]

Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering. — Profielencommissie voor de verstrekkingen van de kinesitherapeuten, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige verzorging. — Ontslag en benoeming van leden

Bij koninklijk besluit van 27 maart 2012, dat in werking treedt op 1 april 2012, wordt eervol ontslag uit haar functies van lid van de Profielencommissie voor de verstrekkingen van de kinesitherapeuten, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige verzorging van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, verleend aan Mevr. Goovaerts, Carmen, plaatsvervangend lid.

Bij hetzelfde besluit, wordt Mevr. Bonnewyn, Carina, benoemd tot plaatsvervangend lid bij genoemde commissie, als vertegenwoordigster van een verzekeringsinstelling, ter vervanging van Mevr. Goovaerts, Carmen, wier mandaat zij zal voleindigen.

SERVICE PUBLIC FEDERAL
SECURITE SOCIALE

[C – 2012/24122]

Institut national d'assurance maladie-invalidité. — Commission de profils des prestations des kinésithérapeutes, instituée auprès du Service des soins de santé. — Démission et nomination de membres

Par arrêté royal du 27 mars 2012, qui entre en vigueur le 1er avril 2012, démission honorable de ses fonctions de membre de la Commission de profils des prestations des kinésithérapeutes, instituée auprès du Service des soins de santé de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité, est accordée à Mme Goovaerts, Carmen, membre suppléant.

Par le même arrêté, Mme Bonnewyn, Carina, est nommée membre suppléant à ladite Commission, au titre de représentante d'un organisme assureur, en remplacement de Mme Goovaerts, Carmen, dont elle achèvera le mandat.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST
SOCIALE ZEKERHEID

[C – 2012/22130]

Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering. — Profielencommissie voor de verstrekkingen die in een ziekenhuis worden verricht en de verpleegdagen, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige verzorging. — Ontslag en benoeming van leden

Bij koninklijk besluit van 27 maart 2012, dat in werking treedt de dag van deze bekendmaking, wordt eervol ontslag uit zijn functies van werkend lid bij de Profielencommissie voor de verstrekkingen die in een ziekenhuis worden verricht en de verpleegdagen, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige verzorging van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, verleend aan de heer MOSMANS, Alain.

Bij hetzelfde besluit, wordt de heer BURY, Jean, benoemd in de hoedanigheid van werkend lid bij genoemde commissie, als vertegenwoordiger van een representatieve vereniging van ziekenhuizen, ter vervanging van de heer MOSMANS, Alain, wiens mandaat hij zal voleindigen.

SERVICE PUBLIC FEDERAL
SECURITE SOCIALE

[C – 2012/22130]

Institut national d'assurance maladie-invalidité. — Commission de profils pour les prestations effectuées au sein des établissements hospitaliers et les journées d'entretien, instituée auprès du Service des soins de santé. — Démission et nomination de membres

Par arrêté royal du 27 mars 2012, qui entre en vigueur le jour de la présente publication, démission honorable de ses fonctions de membre effectif de la Commission de profils pour les prestations effectuées au sein des établissements hospitaliers et les journées d'entretien, instituée auprès du Service des soins de santé de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité, est accordée à M. MOSMANS, Alain.

Par le même arrêté, M. BURY, Jean, est nommé en qualité de membre effectif à ladite Commission, au titre de représentant d'une association hospitalière représentative, en remplacement de M. MOSMANS, Alain, dont il achèvera le mandat.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

[2012/202116]

Rechterlijke Orde

Bij koninklijk besluit van 30 november 2011 is de aanwijzing van Mevr. Nyssen, G., rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Nijvel, tot de functie van jeugdrechter in deze rechtbank, hernieuwd voor een termijn van twee jaar met ingang van 11 april 2012.

Het beroep tot nietigverklaring van de voormelde akte met individuele strekking kan voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State worden gebracht binnen zestig dagen na deze bekendmaking. Het verzoekschrift dient bij ter post aangetekende brief aan de Raad van State (adres: Wetenschapsstraat 33, 1040 Brussel), te worden toegezonden.

SERVICE PUBLIC FEDERAL JUSTICE

[2012/202116]

Ordre judiciaire

Par arrêté royal du 30 novembre 2011, la désignation de Mme Nyssen, G., juge au tribunal de première instance de Nivelles, aux fonctions de juge de la jeunesse à ce tribunal, est renouvelée pour un terme de deux ans prenant cours le 11 avril 2012.

Le recours en annulation de l'acte précité à portée individuelle peut être soumis à la section du contentieux administratif du Conseil d'Etat endéans les soixante jours après cette publication. La requête doit être envoyée au Conseil d'Etat (adresse: rue de la Science 33, 1040 Bruxelles), sous pli recommandé à la poste.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST ECONOMIE,
K.M.O., MIDDENSTAND EN ENERGIE

[C – 2012/11154]

29 MAART 2012. — Koninklijk besluit tot hernieuwing van het mandaat van een ondervoorzitter van de Raad voor Economisch Onderzoek inzake Vreemdelingen

ALBERT II, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 19 februari 1965, betreffende de uitoefening van de zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen, de artikelen 8 en 9, gewijzigd bij de wet van 28 juni 1984;

Op de voordracht van de Minister van Middenstand, K.M.O.'s, Zelfstandigen en Landbouw,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Het mandaat van ondervoorzitter van de Raad voor Economisch Onderzoek inzake Vreemdelingen van Mevr. C. ETIENNE, ereraadsheer bij het arbeidshof te Luik, wordt hernieuwd voor een termijn van zes jaar.

Art. 2. De Minister bevoegd voor Middenstand is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 29 maart 2012.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Middenstand, K.M.O.'s, Zelfstandigen
en Landbouw,
Mevr. S. LARUELLE

SERVICE PUBLIC FEDERAL ECONOMIE,
P.M.E., CLASSES MOYENNES ET ENERGIE

[C – 2012/11154]

29 MARS 2012. — Arrêté royal renouvelant le mandat d'un vice-président du Conseil d'Enquête économique pour Etrangers

ALBERT II, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 19 février 1965, relative à l'exercice, par les étrangers, des activités professionnelles indépendantes, les articles 8 et 9, modifiés par la loi du 28 juin 1984;

Sur la proposition de la Ministre des Classes moyennes, des P.M.E., des Indépendants et de l'Agriculture,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Le mandat de vice-président du Conseil d'Enquête économique pour Etrangers de Mme C. ETIENNE, conseiller honoraire à la cour du travail de Liège, est renouvelé pour un terme de six ans.

Art. 2. Le Ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 29 mars 2012.

ALBERT

Par le Roi :

La Ministre des Classes moyennes, des P.M.E., des Indépendants
et de l'Agriculture,
Mme S. LARUELLE

FEDERALE OVERHEIDSDIENST ECONOMIE,
K.M.O., MIDDENSTAND EN ENERGIE

[C – 2012/11152]

Gasvervoersleidingen
Verklaring van openbaar nut

Bij koninklijk besluit van 22 maart 2012 wordt de oprichting van gasvervoersinstallaties door middel van leidingen op het grondgebied van de gemeenten Balen, Ham en Leopoldsburg van openbaar nut verklaard ten voordele van de N.V. Fluxys (aardgasvervoersinstallaties DN 150 HD Balen (Olmen) – Leopoldsburg (Immerstraat), Leopoldsburg (Immerstraat) Station).

SERVICE PUBLIC FEDERAL ECONOMIE,
P.M.E., CLASSES MOYENNES ET ENERGIE

[C – 2012/11152]

Canalisations de transport de gaz
Déclaration d'utilité publique

Un arrêté royal du 22 mars 2012 déclare d'utilité publique, au bénéfice de la S.A. Fluxys, l'établissement d'installations de transport de gaz par canalisations sur le territoire des communes de Balen, Ham et Leopoldsburg (installations de transport de gaz naturel DN 150 HD Balen (Olmen) – Leopoldsburg (Immerstraat), Leopoldsburg (Immerstraat) Station).

FEDERALE OVERHEIDSDIENST ECONOMIE,
K.M.O., MIDDENSTAND EN ENERGIE

[C – 2012/11151]

Gasvervoersleidingen
Verklaring van openbaar nut

Bij koninklijk besluit van 22 maart 2012 wordt de oprichting van gasvervoersinstallaties door middel van leidingen op het grondgebied van de gemeente Voeren van openbaar nut verklaard ten voordele van de N.V. Fluxys (aardgasvervoersinstallaties ND 900 HD Voeren (s'Gravenvoeren) – Dalhem (Berneau) en ND 900 HD Voeren (s'Gravenvoeren) – Warnant-Dreye).

SERVICE PUBLIC FEDERAL ECONOMIE,
P.M.E., CLASSES MOYENNES ET ENERGIE

[C – 2012/11151]

Canalisations de transport de gaz
Déclaration d'utilité publique

Un arrêté royal du 22 mars 2012 déclare d'utilité publique, au bénéfice de la S.A. Fluxys, l'établissement d'installations de transport de gaz par canalisations sur le territoire de la commune de Voeren (installations de transport de gaz naturel ND 900 HD Voeren (s'Gravenvoeren) – Dalhem (Berneau) et ND 900 HD Voeren (s'Gravenvoeren) – Warnant-Dreye).

FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR GENEESMIDDELEN
EN GEZONDHEIDSPRODUCTEN

[C – 2012/18161]

30 MAART 2012. — Ministerieel besluit houdende erkenning van de ethische comités gemachtigd om het advies in het kader van een monocentrisch experiment of het enkel advies in het kader van een multicentrisch experiment uit te brengen zoals bedoeld in de wet van 7 mei 2004 inzake experimenten op de menselijke persoon

De Minister van Volksgezondheid,

Gelet op de wet van 7 mei 2004 inzake experimenten op de menselijke persoon, inzonderheid op artikel 2, 4°, gewijzigd bij de wet van 24 juli 2008,

Besluit :

Artikel 1. Voor de periode van 1 april 2012 tot en met 31 maart 2015 worden de ethische comités van de ziekenhuizen vermeld in de bijlage gevoegd bij dit besluit, erkend om het advies in het kader van een monocentrisch experiment of het enkel advies in het kader van een multicentrisch experiment uit te brengen.

Art. 2. Dit besluit treedt in werking op 1 april 2012.

Brussel, 30 maart 2012.

De Minister van Volksgezondheid,
Mevr. L. ONKELINX

AGENCE FEDERALE DES MEDICAMENTS
ET DES PRODUITS DE SANTE

[C – 2012/18161]

30 MARS 2012. — Arrêté ministériel portant agrément des comités d'éthique habilités à rendre l'avis dans le cadre d'une expérimentation monocentrique ou l'avis unique dans le cadre d'une expérimentation multicentrique telle que visée dans la loi du 7 mai 2004 relative aux expérimentations sur la personne humaine

La Ministre de la Santé publique,

Vu la loi du 7 mai 2004 relative aux expérimentations sur la personne humaine, notamment l'article 2, 4°, modifiée par la loi du 24 juillet 2008,

Arrête :

Article 1er. Pour la période du 1er avril 2012 au 31 mars 2015, les comités d'éthique des hôpitaux mentionnés dans l'annexe jointe au présent arrêté, sont agréés pour rendre l'avis dans le cadre d'une expérimentation monocentrique ou l'avis unique dans le cadre d'une expérimentation multicentrique.

Art. 2. Le présent arrêté entre en vigueur le 1er avril 2012.

Bruxelles, le 30 mars 2012.

La Ministre de la Santé publique,
Mme L. ONKELINX

Bijlage — Annexe

Nr - N°	Instellingen - Institutions	Adres - Adresse	PC-CP	Plaats - Lieu
9	Ziekenhuisnetwerk Antwerpen VZW	Lindendreef 1	2020	Antwerpen-6
12	Algemeen Ziekenhuis St. Blasius	Kroonveldlaan 50	9200	Dendermonde
17	Algemeen Ziekenhuis Maria Middelaes	Kortrijksesteenweg 1026	9000	Gent
26	Az Sint-Maarten	Leopoldstraat 2	2800	Mechelen
27	Grand Hôpital de Charleroi (GHdC)	Grand'Rue 3	6000	Charleroi
39	Cliniques Universitaires (U.C.L.)	Avenue Dr G. Therasse 1	5530	Mont-Godinne
43	Clinique Saint Pierre	Avenue Reine Fabiola 9	1340	Ottignies
49	Algemeen Ziekenhuis St.-Jan	Ruddershove 10	8000	Brugge
76	Centre Hospitalier Univ. St.Pierre	Rue Haute 322	1000	Bruxelles-1
77	Centre Hospitalier Universitaire Brugmann	Place A. Van Gehuchten 4	1020	Bruxelles-2
79	Institut Jules Bordet	Rue Heger Bordet 1	1000	Bruxelles-1
96	Centre Hospitalier Universitaire Tivoli	Avenue Max Buset 34	7100	La Louvière
99	GZA Ziekenhuizen	Oosterveldlaan 24	2610	Wilrijk
117	H.- Hartziekenhuis Roeselare - Menen VZW	Wilgenstraat 2	8800	Roeselare
126	Onze Lieve Vrouw Ziekenhuis	Moorselbaan 164	9300	Aalst
140	Algemeen Ziekenhuis St -Lucas	St.-Lucaslaan 29	8310	Brugge
143	Universitair Ziekenhuis Brussel	Laarbeeklaan 101	1090	Brussel-9
146	Centre Hospitalier Jolimont - Lobbes	Rue Ferrer 159	7100	Haine-Saint-Paul
150	Hopital Univ. Des Enfants Reine Fabiola	Avenue J.J. Crocq 15	1020	Bruxelles-2
152	C.H.C. Les Cliniques Saint-Joseph	Rue de Hesbaye 75	4000	Liège-1
166	Clinique Ste.-Elisabeth	Place Louise Godin 15	5000	Namur
243	Virga Jesse Ziekenhuis	Stadsomvaart 11	3500	Hasselt
254	C.H.U. Ambroise Paré	Boulevard Kennedy 2	7000	Mons
290	Algemeen Ziekenhuis St.-Lucas	Groenebriel 1	9000	Gent
300	Universitair Ziekenhuis Antwerpen	Wilrijkstraat 10	2650	Edegem
322	Universitaire Ziekenhuizen K.U.L.	Herestraat 49	3000	Leuven
325	Centre Hospitalier Universitaire A. Vesale	Rue de Gozée 706	6110	Montigny-le-Tilleul
371	Ziekenhuis Oost - Limburg	Schiepse Bos 6	3600	Genk
396	Algemeen Ziekenhuis Groeninge	Reepkaai 4	8500	Kortrijk
403	Cliniques Universitaires St.Luc	Avenue Hippocrate 10	1200	Bruxelles-20
406	Cliniques Univ. De Bruxelles - Hopital Erasme	Route de Lennik 808	1070	Bruxelles-7
412	Centre Hospitalier Regional De La Citadelle	Boulev. du 12e de Ligne 1	4000	Liège
595	Algemeen Ziekenhuis Nikolaas	Moerlandstraat 1	9100	Sint-Niklaas
670	Universitair Ziekenhuis Gent	De Pintelaan 185	9000	Gent
689	Imelda Ziekenhuis	Imeldalaan 9	2820	Bonheiden
707	Centre Hospitalier Universitaire De Liege	Domaine Univ. Bat. B35	4000	Liège-1 (Sart-Tilman)
710	Algemeen Ziekenhuis Klina VZW	Augustijnslei 100	2930	Brasschaat

Gezien om gevoegd te worden bij het ministerieel besluit van 30 maart 2012.

De Minister van Volksgezondheid,
Mevr. L. ONKELINX

Vu pour être annexé à l'arrêté ministériel du 30 mars 2012.

La Ministre de la Santé publique,
Mme L. ONKELINX

**GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN
GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION
GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN**

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

VLAAMSE OVERHEID

[C – 2012/35403]

Provincie Vlaams-Brabant. — Ruimtelijke ordening. — Gemeentelijk ruimtelijk structuurplan

HOEGAARDEN. — Bij besluit van 1 maart 2012 heeft de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van Hoegaarden, zoals definitief vastgesteld door de gemeenteraad bij besluit van 8 november 2011, bestaande uit een informatief, een richtinggevend- en een bindend gedeelte, gedeeltelijk goedgekeurd, met uitsluiting van de met blauw omrande delen, zoals vermeld in het besluit.

VLAAMSE OVERHEID

[C – 2012/35405]

Provincie Vlaams-Brabant. — Ruimtelijke ordening. — Gemeentelijk ruimtelijk structuurplan

TREMELO. — Bij besluit van 8 maart 2012 heeft de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van Tremelo, zoals definitief vastgesteld door de gemeenteraad bij besluit van 19 januari 2012, bestaande uit een informatief, een richtinggevend- en een bindend gedeelte, goedgekeurd.

VLAAMSE OVERHEID

Economie, Wetenschap en Innovatie

[2012/202097]

Aanstelling en ontslag van een regeringsafgevaardigde bij het IWT

Bij besluit van de Vlaamse Regering van 2 december 2011 wordt het volgende bepaald :

Artikel 1. De heer Paul De HONDT wordt aangesteld als regeringsafgevaardigde financiën van de Vlaamse Regering bij het IWT.

Art. 2. Aan de heer Derrick GOSSELIN wordt eervol ontslag verleend als regeringsafgevaardigde financiën van de Vlaamse Regering bij het IWT.

Art. 3. Dit besluit treedt in werking op de datum van de beslissing van de Vlaamse Regering tot ontslag en benoeming van de regeringsafgevaardigde financiën bij het IWT.

Art. 4. De Vlaamse minister, bevoegd voor het wetenschapsbeleid en het technologisch innovatiebeleid, is belast met de uitvoering van dit besluit.

VLAAMSE OVERHEID

Werk en Sociale Economie

[2012/201951]

22 MAART 2012. — Ministerieel besluit tot wijziging van het ministerieel besluit van 18 februari 2008 tot bepaling van de standaard voor de titel van bestuurder hydraulische graafmachine

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Gelet op het decreet van 30 april 2004 betreffende het verwerven van een titel van beroepsbekwaamheid, inzonderheid op artikel 6, 4°;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, zoals tot op heden gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2005 tot uitvoering van het decreet van 30 april 2004 betreffende het verwerven van een titel van beroepsbekwaamheid, inzonderheid op artikel 4, § 3, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2007, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 13 november 2009;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2008 tot bepaling van de beroepen waarvoor een titel van beroepsbekwaamheid kan worden uitgereikt, inzonderheid op artikel 1, 2°;

Gelet op het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, gegeven op 3 maart 2010,

Besluit :

Artikel 1. Bij de Kerncompetenties van de enige bijlage bij het ministerieel besluit van 18 februari 2008 tot bepaling van de standaard voor de titel van bestuurder hydraulische graafmachine worden de kerncompetentie 2 "manoeuvreren" en kerncompetentie 7 "materialen hijsen" aangepast :

a) kerncompetentie 2 "manoeuvreren" en meer bepaald het toepassingsgebied.

Toevoegen aan toepassingsgebied :

— "materialen hijsen"

b) kerncompetentie 7 "materialen hijsen" en meer bepaald de succescriteria.

Succescriterium "Controleert de staat en de keuringslabels van het hijsgereedschap" wordt vervangen door :

— "controleert de staat en de keuring van het hijsgereedschap"

Art. 2 Bij de Richtlijnen voor de beoordeling van de enige bijlage bij het ministerieel besluit van 18 februari 2008 tot bepaling van de standaard voor de titel van bestuurder hydraulische graafmachine worden volgende punten aangepast :

a) "de karakteristieken van de graafwerken" worden vervangen door volgende karakteristieken :

— het uitgraven van een koffer van 3 meter bij 5 meter, die afgebakend is met een koord. De afwijking ten opzichte van de koord mag maximaal 20 cm naar binnen bedragen;

— de koffer heeft een diepte van 1 meter en op 60 centimeter bevindt zich een ondergrondse dwarsleiding in polyethyleen. Het hoogteverschil op de bodem van de koffer kan maximum 5 cm bedragen, gemeten met een lat van 2,5 m.

b) "de karakteristieken van het afgraven van de talud" worden vervangen door volgende karakteristieken :

— het talud heeft een schuine zijde van 2 meter, een lengte van 10 meter en een helling die is uitgezet van 6/4. Aanzet onder de onderste piket, hoogte is onderkant van de taludplank, dit met een tolerantie van plus of minus 8 cm. De mogelijke afwijking van de rechte lijn ten opzichte van het lengteprofiel is ook plus of minus 8 cm.

c) "de karakteristieken van de hijsopdracht" worden vervangen door volgende karakteristieken :

— het verplaatsen van een betonblok met een gewicht van ongeveer 200 kilo heen en terug doorheen een vooraf uitgezet traject in U-vorm van 10 meter op 10 meter op 10 meter;

— de breedte van de afbakening is de breedte van de last + 60 cm.

d) er zijn geen karakteristieken voorzien rond het laden van een vrachtwagen.

Toevoeging van karakteristieken van deze opdracht :

— "de vrachtwagen laden over 180°".

e) "de proeven moeten uitgevoerd worden met een hydraulische graafmachine klasse 12 à 14 ton met Europese sturing."

Deze richtlijn wordt vervangen door :

— "de proeven moeten uitgevoerd worden met een hydraulische graafmachine vanaf 10 ton."

Artikel 3. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 3 maart 2010.

Brussel, 22 maart 2012.

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,
Ph. MUYTERS

VLAAMSE OVERHEID

Werk en Sociale Economie

[2012/201952]

22 MAART 2012. — Ministerieel besluit tot wijziging van het ministerieel besluit van 5 april 2010 tot bepaling van de standaard voor de titel van poetshulp

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Gelet op het decreet van 30 april 2004 betreffende het verwerven van een titel van beroepsbekwaamheid, inzonderheid op artikel 6, 4°;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, zoals tot op heden gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2005 tot uitvoering van het decreet van 30 april 2004 betreffende het verwerven van een titel van beroepsbekwaamheid, inzonderheid op artikel 4, § 3, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2007, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 13 november 2009;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2008 tot bepaling van de beroepen waarvoor een titel van beroepsbekwaamheid kan worden uitgereikt, inzonderheid op artikel 1, 8°;

Gelet op het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, gegeven op 14 april 2010.

Besluit :

Artikel 1. Bij de Richtlijnen voor de beoordeling van de enige bijlage bij het ministerieel besluit van 5 oktober 2010 tot bepaling van de standaard voor de titel van poetshulp wordt punt 4° "Er kan maximum 1 persoon per 2 beoordelaars worden geobserveerd." vervangen door volgende bepaling :

"Er kunnen maximaal twee kandidaten per twee beoordelaars worden geobserveerd, indien gelijktijdige visuele observatie van beide kandidaten praktisch mogelijk is."

Artikel 2. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 14 april 2010.

Brussel, 22 maart 2012.

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,
Ph. MUYTERS

VLAAMSE OVERHEID

Landbouw en Visserij

[C – 2012/35417]

15 MAART 2012. — Ministerieel besluit betreffende de erkenning van Proefcentrum Fruitteelt vzw als centrum voor bedrijfsbegeleiding in de biologische landbouw

De Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Gelet op het decreet van 17 maart 1998 houdende diverse beleidsbepalingen, artikel 10;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 2001 houdende de erkenning en subsidiëring van centra voor bedrijfsbegeleiding in de biologische landbouw, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 april 2006;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009, 4 december 2009, 6 juli 2010, 7 juli 2010, 24 september 2010, 19 november 2010, 13 mei 2011, 10 juni 2011, 9 september 2011 en 14 oktober 2011;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 20 februari 2012;

Overwegende dat Proefcentrum Fruitteelt vzw een aanvraag tot erkenning als centrum voor bedrijfsbegeleiding in de biologische landbouw heeft ingediend;

Overwegende dat Proefcentrum Fruitteelt vzw voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 2001 betreffende de erkenning en subsidiëring van centra voor bedrijfsbegeleiding in de biologische landbouw,

Besluit :

Artikel 1. Met toepassing van hoofdstuk II van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 2001 betreffende de erkenning en subsidiëring van centra voor bedrijfsbegeleiding in de biologische landbouw wordt Proefcentrum Fruitteelt vzw (PCFRUIT), Fruittuinweg 1, 3800 Sint-Truiden, erkend als een centrum voor bedrijfsbegeleiding in de biologische landbouw.

Art. 2. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 februari 2012.

Brussel, 15 maart 2012.

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,
K. PEETERS

TRADUCTION

AUTORITE FLAMANDE

Agriculture et Pêche

[C – 2012/35417]

15 MARS 2012. — Arrêté ministériel relatif à l'agrément de l'ASBL "Centre Pilote de la Production de Fruits" comme centre d'accompagnement d'exploitations dans le secteur de l'agriculture biologique

Le Ministre flamand de L'Economie, de la Politique extérieure, de l'Agriculture et de la Ruralité,

Vu le décret du 17 mars 1998 contenant diverses orientations politiques, notamment l'article 10;

Vu l'arrêté du Gouvernement flamand du 20 avril 2001 portant agrément et subventionnement des centres d'accompagnement d'exploitations dans le secteur de l'agriculture biologique, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 avril 2006;

Vu l'arrêté du Gouvernement flamand du 13 juillet 2009 fixant les attributions des membres du Gouvernement flamand, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 24 juillet 2009, 4 décembre 2009, 6 juillet 2010, 7 juillet 2010, 24 septembre 2010, 19 novembre 2010, 13 mai 2011, 10 juin 2011, 9 septembre 2011 et 14 octobre 2011;

Vu l'avis de l'Inspection des Finances, rendu le 20 février 2012;

Considérant que l'ASBL « Centre Pilote de la Production de Fruits » a introduit une demande d'agrément en tant que centre d'accompagnement d'exploitations dans le secteur biologique;

Considérant que l'asbl « Centre Pilote de la Production de Fruits » remplit les conditions visées à l'article 3 de l'arrêté du Gouvernement flamand du 20 avril 2001 portant agrément et subventionnement des centres d'accompagnement d'exploitations dans le secteur de l'agriculture biologique,

Arrête :

Article 1er. En application du chapitre II de l'arrêté du Gouvernement flamand du 20 avril 2001 portant agrément et subventionnement des centres d'accompagnement d'exploitations dans le secteur biologique, l'asbl « Proefcentrum Fruitteelt (PCFRUIT), Fruittuinweg 1, à 3800 Sint-Truiden, est agréée comme centre d'accompagnement d'exploitations dans le secteur biologique.

Art. 2. Le présent arrêté produit ses effets à partir du 1er février 2012.

Bruxelles, le 15 mars 2012.

Le Ministre flamand de l'Economie, de la Politique extérieure, de l'Agriculture et de la Ruralité,
K. PEETERS

VLAAMSE OVERHEID

Leefmilieu, Natuur en Energie

[C - 2012/35422]

29 MAART 2012. — Ministerieel besluit houdende wijziging van het ministerieel besluit van 18 mei 2006 houdende oprichting van het orgaan dat de bevoegdheden uitoefent inzake de rechtspositie van het personeel voor het extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Landmaatschappij

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Gelet op het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003, het laatst gewijzigd bij decreet van 19 december 2008;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2006 houdende vaststelling van de rechtspositie van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid, inzonderheid artikel I 8.;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, het laatst gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009;

Gelet op het ministerieel besluit van 18 mei 2006 houdende oprichting van het orgaan dat de bevoegdheden uitoefent inzake de rechtspositie van het personeel voor het extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Landmaatschappij;

Overwegende dat bij de VLM de directieraad werd opgericht als het orgaan dat de bevoegdheden uitoefent inzake de rechtspositie van het personeel;

Overwegende dat de huidige directieraad naast de gedelegeerd bestuurder, de algemeen directeur en de staffunctie interne controle, samengesteld is uit de afdelingshoofden,

Overwegende dat de VLM een reorganisatieproject uitvoert waardoor vanaf 1 april het aantal mandaten met als functiebenaming afdelingshoofd verminderd wordt en een aantal mandaten met als functiebenaming projectleider N-1 worden toegevoegd waaraan de samenstelling van de directieraad dient te worden aangepast;

Na beraadslaging in de Beleidsraad Leefmilieu, Natuur en Energie van 21 maart 2012,

Besluit :

Artikel 1. In artikel 2 van het ministerieel besluit van 18 mei 2006 houdende oprichting van het orgaan dat de bevoegdheden uitoefent inzake de rechtspositie van het personeel voor het extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Landmaatschappij, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

« De directieraad, voorgezeten door de gedelegeerd bestuurder van de Vlaamse Landmaatschappij, is samengesteld uit :

1° de gedelegeerd bestuurder;

2° de algemene directeur;

3° de afdelingshoofden en de projectleiders N-1 (incl. waarnemende managementfuncties van N-1 niveaus);

4° de staffunctie Interne controle. ».

Art. 2. Dit besluit treedt in werking op 1 april 2012.

Brussel, 29 maart 2012.

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,
J. SCHAUVLIEGE

VLAAMSE OVERHEID

Mobiliteit en Openbare Werken

[2012/201953]

Onteigeningen

NIEL. — Bij besluit van de Gedelegeerd bestuurder van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV van 31 januari 2012 is voorgeschreven dat de bepalingen van artikel 5 van de wet van 26 juli 1962 betreffende de onteigening ten algemene nutte, dienen te worden toegepast voor de onteigeningen door het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV. op het grondgebied van de gemeente Niel voor dijkverstevingingswerken op de rechteroever van de Rupel en de aanleg van een nieuwe oprit naar de dijk, ter hoogte van de monding van de Wullebeek, in het kader van het geactualiseerde Sigmaplan.

Het plan C4/9625-1, ligt ter inzage bij de afdeling Zeeschelde - Lange Kievitstraat 111-113, bus 44, te 2018 Antwerpen.

Het te onteigenen perceel is gekend onder de volgende kadastrale gegevens :

NIEL :

1ste afdeling - sectie A - nr. 105 - opp. 1830 m²

Bij besluit van 7 maart 2012 van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken, werd het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV. gemachtigd over te gaan tot onteigening.

Deze besluiten kunnen worden aangevochten voor de Raad van State binnen een termijn van zestig dagen vanaf de kennisneming van de onteigening alsook voor de Vrederechter op het ogenblik dat de gerechtelijke fase wordt ingezet.

Het verzoekschrift dient aangetekend te worden neergelegd bij de Raad van State samen met drie gewaarmerkte afschriften en bovendien zoveel afschriften als er tegenpartijen zijn (art. 85 van het procedurereglement van de Raad van State).

VLAAMSE OVERHEID

Mobiliteit en Openbare Werken

[2012/201954]

Onteigeningen

SHELLE. — Bij besluit van de Gedelegeerd bestuurder van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV van 31 januari 2012 is voorgeschreven dat de bepalingen van artikel 5 van de wet van 26 juli 1962 betreffende de onteigening ten algemene nutte, dienen te worden toegepast voor de onteigeningen door het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV op het grondgebied van de gemeente Schelle voor dijkverstevingingswerken op de rechteroever van de Rupel en de aanleg van een nieuwe oprit naar de dijk, ter hoogte van de monding van de Wullebeek, in het kader van het geactualiseerde Sigmaplan.

Het plan C4/9626, ligt ter inzage bij de afdeling Zeeschelde - Lange Kievitstraat 111-113, bus 44, te 2018 Antwerpen.

Het te onteigenen perceel is gekend onder de volgende kadastrale gegevens :

SHELLE :

1e afdeling - sectie A - nrs. 430, 426/A en 418/A

Bij besluit van 7 maart 2012 van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken, werd het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV gemachtigd over te gaan tot onteigening.

Deze besluiten kunnen worden aangevochten voor de Raad van State binnen een termijn van zestig dagen vanaf de kennisneming van de onteigening alsook voor de Vrederechter op het ogenblik dat de gerechtelijke fase wordt ingezet.

Het verzoekschrift dient aangetekend te worden neergelegd bij de Raad van State samen met drie gewaarmerkte afschriften en bovendien zoveel afschriften als er tegenpartijen zijn (art. 85 van het procedurereglement van de Raad van State).

REGION WALLONNE — WALLONISCHE REGION — WAALS GEWEST

SERVICE PUBLIC DE WALLONIE

[2012/202004]

Eau

Un arrêté ministériel du 19 mars 2012 approuve l'étude de zone concernant les zones de prévention rapprochée et éloignée des ouvrages de prise d'eau souterraine dénommés "Clairefontaine G1 et Clairefontaine S1" situées dans le sous-bassin hydrographique de la Moselle, sis sur le territoire de la commune d'Arlon.

Les résultats de l'étude de zone sont consultables sur le site de la Société publique de Gestion de l'Eau :

<http://www.spge.be>

ainsi que sur le portail environnement du Service public de Wallonie :

<http://environnement.wallonie.be>

Un arrêté ministériel du 19 mars 2012 approuve l'étude de zone concernant les zones de prévention rapprochée et éloignée d'un ouvrage de prise d'eau souterraine dénommé "Source Pirsay (Langlire)" situées dans le sous-bassin hydrographique de l'Amblève, sis sur le territoire de la commune de Gouvy.

Les résultats de l'étude de zone sont consultables sur le site de la Société publique de Gestion de l'Eau :

<http://www.spge.be>

ainsi que sur le portail environnement du Service public de Wallonie :

<http://environnement.wallonie.be>

Un arrêté ministériel du 19 mars 2012 approuve l'étude de zone concernant les zones de prévention rapprochée et éloignée de l'ouvrage de prise d'eau souterraine dénommé "Odeigne D1" situées dans le sous-bassin hydrographique de l'Ourthe, sis sur le territoire de la commune de Manhay.

Les résultats de l'étude de zone sont consultables sur le site de la Société publique de Gestion de l'Eau :

<http://www.spge.be>

ainsi que sur le portail environnement du Service public de Wallonie :

<http://environnement.wallonie.be>

ÜBERSETZUNG

ÖFFENTLICHER DIENST DER WALLONIE

[2012/202004]

Wasser

Durch Ministerialerlass vom 19. März 2012 wird die Gebietsuntersuchung betreffend die nahe und die entfernte Präventivzone der Bauwerke zur Grundwasserentnahme genannt "Clairefontaine G1" und "Clairefontaine G2" auf dem Gebiet der Gemeinde Arlon im Zwischeneinzugsgebiet der Mosel genehmigt.

Die Ergebnisse der Gebietsuntersuchung können auf der Webseite der "Société publique de Gestion de l'Eau" (Öffentliche Gesellschaft für Wasserbewirtschaftung):

<http://www.spge.be>

sowie auf der Portalwebseite des Öffentlichen Dienstes der Wallonie:

<http://www.spge.be> eingesehen werden.

Durch Ministerialerlass vom 19. März 2012 wird die Gebietsuntersuchung betreffend die nahe und die entfernte Präventivzone des Bauwerks zur Grundwasserentnahme genannt "Source Pirsay (Langlire)" auf dem Gebiet der Gemeinde Gouvy im Zwischeneinzugsgebiet der Amel genehmigt.

Die Ergebnisse der Gebietsuntersuchung können auf der Webseite der "Société publique de Gestion de l'Eau" (Öffentliche Gesellschaft für Wasserbewirtschaftung):

<http://www.spge.be>

sowie auf der Portalwebseite des Öffentlichen Dienstes der Wallonie:

<http://www.spge.be> eingesehen werden.

Durch Ministerialerlass vom 19. März 2012 wird die Gebietsuntersuchung betreffend die nahe und die entfernte Präventivzone des Bauwerks zur Grundwasserentnahme genannt "Odeigne D1" auf dem Gebiet der Gemeinde Manhay im Zwischeneinzugsgebiet der Ourthe genehmigt.

Die Ergebnisse der Gebietsuntersuchung können auf der Webseite der "Société publique de Gestion de l'Eau" (Öffentliche Gesellschaft für Wasserbewirtschaftung):

<http://www.spge.be>

sowie auf der Portalwebseite des Öffentlichen Dienstes der Wallonie:

<http://www.spge.be> eingesehen werden.

VERTALING

WAALSE OVERHEIDSDIENST

[2012/202004]

Water

Bij ministerieel besluit van 19 maart 2012 wordt het zone-onderzoek betreffende de nabijgelegen en afgelegen preventiegebieden voor werken van ondergrondse waterwinning, benoemd "Clairefontaine G1 en Clairefontaine S1", gelegen in het onderstroomgebied van de Moesel op het grondgebied van de gemeente Aarlen goedgekeurd.

De resultaten van het zone-onderzoek kunnen ingekeken worden op de Website van de "Société publique de Gestion de l'Eau" (Openbare Maatschappij voor Waterbeheer)

<http://www.spge.be>

alsook op de portaalsite Leefmilieu van de Waalse Overheidsdienst :

<http://environnement.wallonie.be>

Bij ministerieel besluit van 19 maart 2012 wordt het zone-onderzoek betreffende de nabijgelegen en afgelegen preventiegebieden voor werken van ondergrondse waterwinning, benoemd "Source Pirsay (Langlire)", gelegen in het onderstroomgebied van de Amel op het grondgebied van de gemeente Gouvy goedgekeurd.

De resultaten van het zone-onderzoek kunnen ingekeken worden op de Website van de "Société publique de Gestion de l'Eau" (Openbare Maatschappij voor Waterbeheer) :

<http://www.spge.be>

alsook op de portaalsite Leefmilieu van de Waalse Overheidsdienst :

<http://environnement.wallonie.be>

Bij ministerieel besluit van 19 maart 2012 wordt het zone-onderzoek betreffende de nabijgelegen en afgelegen preventiegebieden voor werken van ondergrondse waterwinning, benoemd "Odeigne D1", gelegen in het onderstroomgebied van de Ourthe op het grondgebied van de gemeente Manhay goedgekeurd.

De resultaten van het zone-onderzoek kunnen ingekeken worden op de Website van de "Société publique de Gestion de l'Eau" (Openbare Maatschappij voor Waterbeheer) :

<http://www.spge.be>

alsook op de portaalsite Leefmilieu van de Waalse Overheidsdienst :

<http://environnement.wallonie.be>

SERVICE PUBLIC DE WALLONIE

[2012/201977]

Direction générale opérationnelle Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. — Office wallon des déchets. — Direction de la Politique des déchets. — Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets BE 0003000787

L'autorité compétente wallonne en matière de transferts transfrontaliers de déchets,

Vu le Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006 concernant les transferts de déchets;

Vu l'arrêté du Gouvernement wallon du 19 juillet 2007 concernant les transferts de déchets, pris en application du Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006, concernant les transferts de déchets;

Vu la demande d'autorisation de transferts transfrontaliers de déchets, introduite par le notifiant;

Considérant que la demande a été déclarée complète et recevable;

Considérant que les dispositions prévues par les législations précitées sont rencontrées par le demandeur,

Décide :

Article 1er. L'autorisation de transfert, BE 0003000787, de la Région wallonne vers la Pologne, des déchets visés à l'article 2 est accordée.

Art. 2. Les déchets visés respectent les caractéristiques suivantes :

Nature des déchets :	Résidus contenant du plomb et de l'étain
Code * :	100899
Quantité maximum prévue :	500 tonnes
Validité de l'autorisation :	01/02/2012 au 31/01/2013
Notifiant :	5NPLUSBELGIUM 1495 TILLY
Centre de traitement :	FENIX METALS SP. Z.O.O. 39400 TARNOBRZEG

Namur, le 3 février 2012.

* Arrêté du Gouvernement wallon du 10 juillet 1997 établissant un catalogue des déchets tel que modifié.

SERVICE PUBLIC DE WALLONIE

[2012/201984]

Direction générale opérationnelle Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. — Office wallon des déchets. — Direction de la Politique des déchets. — Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets BE 0003000822

L'autorité compétente wallonne en matière de transferts transfrontaliers de déchets,

Vu le Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006 concernant les transferts de déchets;

Vu l'arrêté du Gouvernement wallon du 19 juillet 2007 concernant les transferts de déchets, pris en application du Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006, concernant les transferts de déchets;

Vu la demande d'autorisation de transferts transfrontaliers de déchets, introduite par le notifiant;

Considérant que la demande a été déclarée complète et recevable;

Considérant que les dispositions prévues par les législations précitées sont rencontrées par le demandeur,

Décide :

Article 1er. L'autorisation de transfert, BE 0003000822, de la Région wallonne vers l'Allemagne, des déchets visés à l'article 2 est accordée.

Art. 2. Les déchets visés respectent les caractéristiques suivantes :

Nature des déchets :	Hydroxyde de zinc
Code * :	110202
Quantité maximum prévue :	3 000 tonnes
Validité de l'autorisation :	01/03/2012 au 28/02/2013
Notifiant :	JEAN GOLDSCHMIDT INTERNATIONAL SA 1000 BRUXELLES
Centre de traitement :	HARZ METAL GmbH 38642 GOSLAR

Namur, le 9 février 2012.

* Arrêté du Gouvernement wallon du 10 juillet 1997 établissant un catalogue des déchets tel que modifié.

SERVICE PUBLIC DE WALLONIE

[2012/201988]

Direction générale opérationnelle Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. — Office wallon des déchets. — Direction de la Politique des déchets. — Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets DE 1350167499

L'autorité compétente wallonne en matière de transferts transfrontaliers de déchets,

Vu le Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006 concernant les transferts de déchets;

Vu l'arrêté du Gouvernement wallon du 19 juillet 2007 concernant les transferts de déchets, pris en application du Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006, concernant les transferts de déchets;

Vu la demande d'autorisation de transferts transfrontaliers de déchets, introduite par le notifiant;

Considérant que la demande a été déclarée complète et recevable;

Considérant que les dispositions prévues par les législations précitées sont rencontrées par le demandeur,

Décide :

Article 1er. L'autorisation de transfert, DE 1350167499, de l'Allemagne vers la Région wallonne, des déchets visés à l'article 2 est accordée.

Art. 2. Les déchets visés respectent les caractéristiques suivantes :

Nature des déchets :	Solutions alcalines usagées contenant du cuivre
Code * :	110107
Quantité maximum prévue :	500 tonnes
Validité de l'autorisation :	01/03/2012 au 28/02/2013
Notifiant :	POLYTRON-PRINT GmbH D-75323 BAD WILDBAD
Centre de traitement :	ERACHEM COMILOG 7334 VILLEROT

Namur, le 10 février 2012.

* Arrêté du Gouvernement wallon du 10 juillet 1997 établissant un catalogue des déchets tel que modifié.

SERVICE PUBLIC DE WALLONIE

[2012/201986]

Direction générale opérationnelle Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. — Office wallon des déchets. — Direction de la Politique des déchets. — Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets FR 2011092010

L'autorité compétente wallonne en matière de transferts transfrontaliers de déchets,

Vu le Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006 concernant les transferts de déchets;

Vu l'arrêté du Gouvernement wallon du 19 juillet 2007 concernant les transferts de déchets, pris en application du Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006, concernant les transferts de déchets;

Vu la demande d'autorisation de transferts transfrontaliers de déchets, introduite par le notifiant;

Considérant que la demande a été déclarée complète et recevable;

Considérant que les dispositions prévues par les législations précitées sont rencontrées par le demandeur,

Décide :

Article 1er. L'autorisation de transfert, FR 2011092010, de la France vers la Région wallonne, des déchets visés à l'article 2 est accordée.

Art. 2. Les déchets visés respectent les caractéristiques suivantes :

Nature des déchets :	Verres souillés
Code * :	150110
Quantité maximum prévue :	300 tonnes
Validité de l'autorisation :	01/02/2012 au 31/01/2013
Notifiant :	LABO-SERVICES 92230 GENNEVILLIERS
Centre de traitement :	REVATECH 4480 ENGIS

Namur, le 9 février 2012.

* Arrêté du Gouvernement wallon du 10 juillet 1997 établissant un catalogue des déchets tel que modifié.

SERVICE PUBLIC DE WALLONIE

[2012/201985]

Direction générale opérationnelle Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. — Office wallon des déchets. — Direction de la Politique des déchets. — Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets FR 2012062010

L'autorité compétente wallonne en matière de transferts transfrontaliers de déchets,

Vu le Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006 concernant les transferts de déchets;

Vu l'arrêté du Gouvernement wallon du 19 juillet 2007 concernant les transferts de déchets, pris en application du Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006, concernant les transferts de déchets;

Vu la demande d'autorisation de transferts transfrontaliers de déchets, introduite par le notifiant;

Considérant que la demande a été déclarée complète et recevable;

Considérant que les dispositions prévues par les législations précitées sont rencontrées par le demandeur,

Décide :

Article 1er. L'autorisation de transfert, FR 2012062010, de la France vers la Région wallonne, des déchets visés à l'article 2 est accordée.

Art. 2. Les déchets visés respectent les caractéristiques suivantes :

Nature des déchets :	Huiles moteur, de boîtes de vitesse et de lubrification non chlorées à base minérale
Code * :	130205
Quantité maximum prévue :	7 000 tonnes
Validité de l'autorisation :	01/02/2012 au 31/01/2013
Notifiant :	SEVIA F-62440 HARNES
Centre de traitement :	WOS HAUTRAGE 7334 HAUTRAGE

Namur, le 9 février 2012.

* Arrêté du Gouvernement wallon du 10 juillet 1997 établissant un catalogue des déchets tel que modifié.

SERVICE PUBLIC DE WALLONIE

[2012/201981]

Direction générale opérationnelle Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. — Office wallon des déchets. — Direction de la Politique des déchets. — Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets LU 010597

L'autorité compétente wallonne en matière de transferts transfrontaliers de déchets,

Vu le Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006 concernant les transferts de déchets;

Vu l'arrêté du Gouvernement wallon du 19 juillet 2007 concernant les transferts de déchets, pris en application du Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006, concernant les transferts de déchets;

Vu la demande d'autorisation de transferts transfrontaliers de déchets, introduite par le notifiant;

Considérant que la demande a été déclarée complète et recevable;

Considérant que les dispositions prévues par les législations précitées sont rencontrées par le demandeur,

Décide :

Article 1er. L'autorisation de transfert, LU 010597, du grand-duché de Luxembourg vers la Région wallonne, des déchets visés à l'article 2 est accordée.

Art. 2. Les déchets visés respectent les caractéristiques suivantes :

Nature des déchets :	Composants retirés des équipements électriques et électroniques mis au rebut
Code * :	160216
Quantité maximum prévue :	1 500 tonnes
Validité de l'autorisation :	03/05/2012 au 02/05/2013
Notifiant :	LAMESCH EXPLOITATION 3201 BETTEMBOURG
Centre de traitement :	COMETSAMBRE 6200 CHATELET

Namur, le 8 février 2012.

* Arrêté du Gouvernement wallon du 10 juillet 1997 établissant un catalogue des déchets tel que modifié.

SERVICE PUBLIC DE WALLONIE

[2012/201989]

Direction générale opérationnelle Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. — Office wallon des déchets. — Direction de la Politique des déchets. — Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets LU 010601

L'autorité compétente wallonne en matière de transferts transfrontaliers de déchets,

Vu le Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006 concernant les transferts de déchets;

Vu l'arrêté du Gouvernement wallon du 19 juillet 2007 concernant les transferts de déchets, pris en application du Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006, concernant les transferts de déchets;

Vu la demande d'autorisation de transferts transfrontaliers de déchets, introduite par le notifiant;

Considérant que la demande a été déclarée complète et recevable;

Considérant que les dispositions prévues par les législations précitées sont rencontrées par le demandeur,

Décide :

Article 1er. L'autorisation de transfert, LU 010601, du grand-duché de Luxembourg vers la Région wallonne, des déchets visés à l'article 2 est accordée.

Art. 2. Les déchets visés respectent les caractéristiques suivantes :

Nature des déchets :	Composants retirés des équipements électriques et électroniques mis au rebut
Code * :	160216
Quantité maximum prévue :	800 tonnes
Validité de l'autorisation :	02/04/2012 au 01/04/2013
Notifiant :	LAMESCH EXPLOITATION 3201 BETTEMBOURG
Centre de traitement :	RECYLUX BELGIQUE 6790 AUBANGE

Namur, le 10 février 2012.

* Arrêté du Gouvernement wallon du 10 juillet 1997 établissant un catalogue des déchets tel que modifié.

SERVICE PUBLIC DE WALLONIE

[2012/201980]

Direction générale opérationnelle Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. — Office wallon des déchets. — Direction de la Politique des déchets. — Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets LU 010622

L'autorité compétente wallonne en matière de transferts transfrontaliers de déchets,

Vu le Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006 concernant les transferts de déchets;

Vu l'arrêté du Gouvernement wallon du 19 juillet 2007 concernant les transferts de déchets, pris en application du Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006, concernant les transferts de déchets;

Vu la demande d'autorisation de transferts transfrontaliers de déchets, introduite par le notifiant;

Considérant que la demande a été déclarée complète et recevable;

Considérant que les dispositions prévues par les législations précitées sont rencontrées par le demandeur,

Décide :

Article 1er. L'autorisation de transfert, LU 010622, du grand-duché de Luxembourg vers la Région wallonne, des déchets visés à l'article 2 est accordée.

Art. 2. Les déchets visés respectent les caractéristiques suivantes :

Nature des déchets :	Matériaux filtrants, chiffons, absorbants
Code * :	150202
Quantité maximum prévue :	50 tonnes
Validité de l'autorisation :	02/03/2012 au 01/03/2013
Notifiant :	LAMESCH EXPLOITATION 3201 BETTEMBOURG
Centre de traitement :	RECYFUEL 4480 ENGIS

Namur, le 8 février 2012.

* Arrêté du Gouvernement wallon du 10 juillet 1997 établissant un catalogue des déchets tel que modifié.

SERVICE PUBLIC DE WALLONIE

[2012/201982]

Direction générale opérationnelle Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. — Office wallon des déchets. — Direction de la Politique des déchets. — Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets LU 010624

L'autorité compétente wallonne en matière de transferts transfrontaliers de déchets,

Vu le Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006 concernant les transferts de déchets;

Vu l'arrêté du Gouvernement wallon du 19 juillet 2007 concernant les transferts de déchets, pris en application du Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006, concernant les transferts de déchets;

Vu la demande d'autorisation de transferts transfrontaliers de déchets, introduite par le notifiant;

Considérant que la demande a été déclarée complète et recevable;

Considérant que les dispositions prévues par les législations précitées sont rencontrées par le demandeur,

Décide :

Article 1er. L'autorisation de transfert, LU 010624, du grand-duché de Luxembourg vers la Région wallonne, des déchets visés à l'article 2 est accordée.

Art. 2. Les déchets visés respectent les caractéristiques suivantes :

Nature des déchets :	Acides minéraux divers
Code * :	110105
Quantité maximum prévue :	500 tonnes
Validité de l'autorisation :	06/04/2012 au 05/04/2013
Notifiant :	LAMESCH EXPLOITATION 3201 BETTEMBOURG
Centre de traitement :	REVATECH 4480 ENGIS

Namur, le 8 février 2012.

* Arrêté du Gouvernement wallon du 10 juillet 1997 établissant un catalogue des déchets tel que modifié.

SERVICE PUBLIC DE WALLONIE

[2012/201987]

Direction générale opérationnelle Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. — Office wallon des déchets. — Direction de la Politique des déchets. — Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets NL 210927

L'autorité compétente wallonne en matière de transferts transfrontaliers de déchets,

Vu le Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006 concernant les transferts de déchets;

Vu l'arrêté du Gouvernement wallon du 19 juillet 2007 concernant les transferts de déchets, pris en application du Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006, concernant les transferts de déchets;

Vu la demande d'autorisation de transferts transfrontaliers de déchets, introduite par le notifiant;

Considérant que la demande a été déclarée complète et recevable;

Considérant que les dispositions prévues par les législations précitées sont rencontrées par le demandeur,

Décide :

Article 1er. L'autorisation de transfert, NL 210927, des Pays-Bas vers la Région wallonne, des déchets visés à l'article 2 est accordée.

Art. 2. Les déchets visés respectent les caractéristiques suivantes :

Nature des déchets :	Résidus de pyrolyse
Code * :	190117
Quantité maximum prévue :	5 000 tonnes
Validité de l'autorisation :	20/02/2012 au 19/02/2013
Notifiant :	AFVALSTOFFEN TERMINAL MOERDIJK BV NL-4782 MOERDIJK PW
Centre de traitement :	GEOCYCLE 7181 FAMILLEUREUX

Namur, le 9 février 2012.

* Arrêté du Gouvernement wallon du 10 juillet 1997 établissant un catalogue des déchets tel que modifié.

SERVICE PUBLIC DE WALLONIE

[2012/201978]

Direction générale opérationnelle Agriculture, Ressources naturelles et Environnement. — Office wallon des déchets. — Direction de la Politique des déchets. — Autorisation de transferts transfrontaliers de déchets PL 000634

L'autorité compétente wallonne en matière de transferts transfrontaliers de déchets,

Vu le Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006 concernant les transferts de déchets;

Vu l'arrêté du Gouvernement wallon du 19 juillet 2007 concernant les transferts de déchets, pris en application du Règlement 1013/2006/CE du Parlement et du Conseil européen du 14 juin 2006, concernant les transferts de déchets;

Vu la demande d'autorisation de transferts transfrontaliers de déchets, introduite par le notifiant;

Considérant que la demande a été déclarée complète et recevable;

Considérant que les dispositions prévues par les législations précitées sont rencontrées par le demandeur,

Décide :

Article 1er. L'autorisation de transfert, PL 000634, de la Pologne vers la Région wallonne, des déchets visés à l'article 2 est accordée.

Art. 2. Les déchets visés respectent les caractéristiques suivantes :

Nature des déchets :	Solutions alcalines usagées contenant du cuivre
Code * :	110107
Quantité maximum prévue :	162 tonnes
Validité de l'autorisation :	01/12/2011 au 30/11/2012
Notifiant :	KMT MAC DERMID-POLSKA SPOLKA ZO.O 87-148 LYSOMICIE
Centre de traitement :	ERACHEM COMILOG 7334 VILLEROT

Namur, le 8 février 2012.

* Arrêté du Gouvernement wallon du 10 juillet 1997 établissant un catalogue des déchets tel que modifié.

OFFICIELE BERICHTEN — AVIS OFFICIELS

COUR CONSTITUTIONNELLE

[2012/201265]

Extrait de l'arrêt n° 17/2012 du 9 février 2012

Numéro du rôle : 5105

En cause : les questions préjudicielles concernant l'article 35bis, alinéas 1er à 3, des lois relatives à la prévention des maladies professionnelles et à la réparation des dommages résultant de celles-ci, coordonnées le 3 juin 1970, tel qu'il était en vigueur avant sa modification par l'article 70 de la loi-programme du 23 décembre 2009, posées par la Cour du travail de Bruxelles.

La Cour constitutionnelle,

composée des présidents R. Henneuse et M. Bossuyt, et des juges E. De Groot, L. Lavrysen, A. Alen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman, E. Derycke, J. Spreutels, T. Merckx-Van Goey, P. Nihoul et F. Daoût, assistée du greffier F. Meersschaut, présidée par le président R. Henneuse,

après en avoir délibéré, rend l'arrêt suivant :

I. *Objet des questions préjudicielles et procédure*

Par arrêt du 7 février 2011 en cause du Fonds des maladies professionnelles contre Cesira Martinelli, dont l'expédition est parvenue au greffe de la Cour le 16 février 2011, la Cour du travail de Bruxelles a posé les questions préjudicielles suivantes :

« 1. L'article 35bis, alinéas 1 à 3, des lois relatives à la prévention des maladies professionnelles et à la réparation des dommages résultant de celles-ci, coordonnées le 3 juin 1970, tel qu'il était en vigueur avant la loi-programme du 23 décembre 2009, viole-t-il les articles 10, 11 et 23 de la Constitution lus en combinaison avec l'article 1er du 1er protocole additionnel à la Convention européenne des droits de l'homme et l'article 14 de cette Convention, ainsi qu'avec l'article 1.2. de la Convention O.I.T. n° 18, en ce qu'en cas de révision du taux d'incapacité de travail après 65 ans, il réduit ou supprime la prise en compte des facteurs socio-économiques alors que pareille réduction n'est pas d'application pour les victimes d'accidents du travail, créant ainsi une différence de traitement entre deux catégories de personnes se trouvant dans une situation comparable ?

2. L'article 35bis, alinéas 1 à 3, des lois relatives à la prévention des maladies professionnelles et à la réparation des dommages résultant de celles-ci, coordonnées le 3 juin 1970, tel qu'il était en vigueur avant la loi-programme du 23 décembre 2009, viole-t-il les articles 10, 11 et 23 de la Constitution lus en combinaison avec l'article 1er du 1er protocole additionnel à la Convention européenne des droits de l'homme et l'article 14 de cette Convention, en ce qu'en cas de révision du taux d'incapacité de travail après 65 ans, il réduit ou supprime la prise en compte des facteurs socio-économiques alors que pareille réduction n'est pas d'application pour les victimes d'une maladie professionnelle indemnisée conformément à la loi du 3 juillet 1967 sur la prévention ou la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public, créant ainsi une différence de traitement entre deux catégories de personnes se trouvant dans une situation comparable ? ».

(...)

III. *En droit*

(...)

Quant à la disposition en cause

B.1.1. Les questions préjudicielles portent sur l'article 35bis, alinéas 1er à 3, des lois relatives à la prévention des maladies professionnelles et à la réparation des dommages résultant de celles-ci, coordonnées le 3 juin 1970 (ci-après : les lois coordonnées sur les maladies professionnelles), tel qu'il disposait, avant sa modification par la loi-programme du 23 décembre 2009 :

« Si le taux d'incapacité permanente de travail est déterminé, modifié ou confirmé après l'âge de 65 ans, la diminution de la capacité de gain normale produite par la limitation effective des possibilités de travail sur le marché de l'emploi n'est pas prise en considération dans l'évaluation de ce taux.

Toutefois, le taux d'incapacité permanente de travail reconnu au 31 décembre 1993 à une victime de maladie professionnelle ayant atteint l'âge de 65 ans avant le 1er janvier 1994 ne peut être diminué que si l'invalidité physique est diminuée.

Si la victime atteint l'âge de 65 ans après le 31 décembre 1993, la diminution de la capacité de gain normale produite par la limitation effective des possibilités de travail sur le marché de l'emploi ne sera d'office plus indemnisée à partir du premier jour du mois qui suit celui au cours duquel elle atteint l'âge de 65 ans ».

Les dispositions contenues aux alinéas 1er et 3 ont été introduites par l'article 59 de la loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales; la disposition contenue à l'alinéa 2 a été introduite par l'article 39 de la loi du 21 décembre 1994 portant des dispositions sociales et diverses.

B.1.2. Il ressort des motifs de l'arrêt qui interroge la Cour que la personne victime d'une maladie professionnelle dans le litige pendant devant le juge *a quo* a atteint l'âge de 65 ans avant le 1er janvier 1994, de sorte que l'alinéa 2 de la disposition en cause lui est applicable. En application des deux premiers alinéas de cette disposition, bien que le taux de l'incapacité physique causée par la maladie professionnelle contractée par cette personne ait augmenté, le taux global qui lui a été reconnu suite à cette révision est demeuré inchangé, parce que la partie de ce taux représentant la limitation effective des possibilités de travail sur le marché de l'emploi n'a plus été prise en compte après qu'elle eut atteint l'âge de 65 ans.

B.1.3. L'article 35bis des lois coordonnées sur les maladies professionnelles a été remplacé par l'article 70 de la loi-programme du 23 décembre 2009 et dispose désormais :

« § 1er. Si le taux d'incapacité physique de travail est modifié ou confirmé après l'âge de 65 ans, le taux correspondant à la diminution de la capacité de gain normale produite par la limitation effective des possibilités de travail sur le marché de l'emploi, déterminée avant cet âge, n'est plus susceptible de modification.

§ 2. Si le taux d'incapacité permanente de travail est déterminé après l'âge de 65 ans, la diminution de la capacité de gain normale produite par la limitation effective des possibilités de travail sur le marché de l'emploi n'est pas prise en considération dans l'évaluation de ce taux ».

Cette modification législative est entrée en vigueur le 1er janvier 2010 et n'a produit d'effets qu'après cette date. Elle n'est pas applicable au litige pendant devant la juridiction *a quo*, de sorte que l'examen de la Cour doit porter sur l'article 35bis des lois coordonnées sur les maladies professionnelles dans la rédaction qui était la sienne antérieurement à l'entrée en vigueur de la loi-programme du 23 décembre 2009.

B.1.4. La détermination du taux d'incapacité permanente consécutif à une maladie professionnelle tient compte de deux éléments : l'atteinte à l'intégrité physique de la victime d'une part et la diminution de sa capacité de gain normale sur le marché du travail général d'autre part. Suivant la jurisprudence de la Cour de cassation, si la reconnaissance d'une incapacité permanente de travail suppose, certes, l'existence d'une incapacité physique, le taux de cette dernière ne constitue toutefois pas nécessairement l'élément déterminant pour évaluer le degré de l'incapacité permanente, et l'étendue du dommage s'apprécie non seulement en fonction de l'incapacité physique mais encore en fonction de l'âge, de la qualification professionnelle, de la faculté d'adaptation, de la possibilité de rééducation professionnelle et de la capacité de concurrence de la victime sur le marché général de l'emploi (Cass., 11 septembre 2006, *Pas.*, 2006, n° 401).

Quant à la première question préjudicielle

B.2.1. La première question préjudicielle invite la Cour à comparer la situation des victimes d'une maladie professionnelle avec la situation des victimes d'un accident du travail. En application de la disposition en cause, la partie du taux d'incapacité permanente de travail correspondant à la diminution de la capacité de gain normale sur le marché de l'emploi n'est plus prise en considération lorsque les victimes d'une maladie professionnelle atteignent l'âge de 65 ans, alors que les victimes d'un accident du travail n'ont pas dans les mêmes circonstances à subir une diminution semblable du taux d'incapacité permanente qui leur a été reconnu en conséquence de l'accident dont elles ont été victimes.

B.2.2. La Cour du travail de Bruxelles interroge la Cour sur la compatibilité de cette différence de traitement avec les articles 10, 11 et 23 de la Constitution, lus en combinaison avec l'article 1er du Premier Protocole additionnel à la Convention européenne des droits de l'homme, avec l'article 14 de cette Convention ainsi qu'avec l'article 1er, paragraphe 2, de la convention n° 18 de l'Organisation internationale du travail.

B.3. Il ressort des travaux préparatoires de la loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales, dont l'article 59 a inséré l'article 35bis en cause, que, dans le but de rechercher l'équilibre financier de la sécurité sociale, le législateur a entendu limiter l'indemnisation de la diminution de la capacité de gain normale produite par la limitation effective des possibilités de travail sur le marché de l'emploi après l'âge de 65 ans pour le motif qu'après cet âge, « [les victimes] n'y sont disponibles que dans une mesure très limitée » (*Doc. parl.*, Sénat, 1993-1994, n° 980-2, p. 75).

B.4.1. L'article 23 de la Constitution énonce que la loi, le décret et l'ordonnance garantissent notamment le droit à l'aide sociale, afin de permettre à chacun de mener une vie conforme à la dignité humaine.

L'article 1er de la convention n° 18 de l'Organisation internationale du travail impose aux Etats parties d'assurer aux victimes de maladies professionnelles ou à leurs ayants droit une « réparation basée sur les principes généraux de [leur] législation nationale concernant la réparation des accidents du travail » et prévoit que « le taux de cette réparation ne sera pas inférieur à celui que prévoit la législation nationale pour les dommages résultant d'accidents du travail ».

Enfin, il se déduit de la combinaison de l'article 1er du Premier Protocole additionnel à la Convention européenne des droits de l'homme et de l'article 14 de cette Convention que, dans la mesure où les allocations sociales constituent un droit patrimonial protégé par l'article 1er précité, elles doivent être accordées sans discrimination.

B.4.2. Ces dispositions n'interdisent toutefois pas au législateur d'établir des différences dans le mode de calcul des réparations qui sont dues tant aux accidentés du travail qu'aux victimes de maladies professionnelles, tenant compte des spécificités des régimes qu'il met en place et de la nature des dommages causés par les accidents et les maladies, pour autant que les mesures qu'il adopte puissent faire l'objet d'une justification raisonnable.

B.5.1. Contrairement à l'accident du travail, qui provient d'un événement soudain survenu dans le cours de l'exécution du contrat de travail, la maladie professionnelle est celle dont la victime a été exposée au risque professionnel de cette maladie avec une certaine intensité et pendant un certain temps. La maladie professionnelle s'inscrit donc dans la durée et ses conséquences sur l'état de santé de la personne concernée peuvent évoluer tout au long de sa vie.

B.5.2. S'il est exact que tant l'indemnisation à laquelle a droit la victime d'un accident du travail que celle à laquelle a droit la victime d'une maladie professionnelle tendent notamment à compenser forfaitairement la perte ou la diminution du potentiel économique de la victime sur le marché du travail, la comparaison des deux régimes d'indemnisation fait apparaître des différences dans les procédures d'évaluation du taux d'incapacité et de la révision de ce taux en cas d'aggravation ou de diminution de l'incapacité. La révision du taux d'incapacité permanente de la victime d'un accident du travail obéit à des règles distinctes de celles qui gouvernent la révision du taux d'incapacité permanente de la victime d'une maladie professionnelle.

B.6. La justification donnée à la mesure en cause, rappelée en B.3, n'apparaît pas déraisonnable. S'il se justifie que dans le secteur des maladies professionnelles, l'indemnisation soit liée à l'incapacité physique mais aussi économique de la victime, il peut également se justifier que l'incapacité économique ne soit plus prise en considération après l'âge de 65 ans.

Dès lors que la disposition en cause n'est pas en elle-même injustifiée, la circonstance qu'une mesure semblable n'existe pas dans le régime des accidents du travail ne la rend pas incompatible avec les articles 10 et 11 de la Constitution, lus isolément ou combinés avec les dispositions visées par la question préjudicielle.

B.7. Enfin, la circonstance que le législateur ait décidé en 2009 de la modifier pour l'avenir ne rend pas discriminatoire la disposition en cause, qui pouvait être justifiée à l'époque de son adoption par des raisons liées notamment à la nécessité de rechercher un équilibre financier de la sécurité sociale et en particulier du secteur des maladies professionnelles.

B.8. La première question préjudicielle appelle une réponse négative.

Quant à la seconde question préjudicielle

B.9.1. La seconde question préjudicielle invite la Cour à comparer la situation des victimes d'une maladie professionnelle indemnisées sur la base des lois coordonnées sur les maladies professionnelles, soit dans le secteur privé, avec la situation des victimes d'une maladie professionnelle visées par la loi du 3 juillet 1967 sur la prévention ou la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public.

En application de la disposition en cause, la partie du taux d'incapacité permanente de travail correspondant à la diminution de la capacité de gain normale sur le marché de l'emploi n'est plus prise en considération lorsque les victimes d'une maladie professionnelle relevant du secteur privé atteignent l'âge de 65 ans, alors que les victimes d'une maladie professionnelle relevant du secteur public n'ont pas à subir une diminution semblable du taux d'incapacité permanente qui leur a été reconnu en conséquence de la maladie qu'elles ont contractée.

B.9.2. La Cour du travail de Bruxelles interroge la Cour sur la compatibilité de cette différence de traitement avec les articles 10, 11 et 23 de la Constitution, lus en combinaison avec l'article 1er du Premier Protocole additionnel à la Convention européenne des droits de l'homme et avec l'article 14 de cette Convention.

B.10. La différence de traitement en cause repose sur le critère objectif de la différence de régime, public ou privé, dans lequel la victime de la maladie professionnelle doit être indemnisée.

B.11. Il ressort des travaux préparatoires que la loi du 3 juillet 1967 a été adoptée « en vue d'assurer [le personnel des services publics] contre les conséquences des accidents sur le chemin ou sur le lieu du travail et des maladies professionnelles ». « L'objectif poursuivi est de [lui] donner le bénéfice d'un régime comparable à celui qui est déjà applicable dans le secteur privé ». Toutefois, « le Gouvernement n'a pas jugé possible ni souhaitable de soumettre les agents des services publics aux mêmes dispositions que les ouvriers et les employés du secteur privé. Le statut des fonctionnaires comporte des particularités dont il convient de tenir compte et qui justifient, dans certains cas, l'adoption de règles propres » (*Doc. parl.*, Chambre, 1964-1965, n° 1023/1, pp. 3 et 4; dans le même sens, *Doc. parl.*, Sénat, 1966-1967, n° 242, pp. 2-3). Même s'il « n'est donc nullement question d'une extension pure et simple du régime du secteur privé au secteur public » (*Doc. parl.*, Chambre, 1966-1967, n° 339/6, p. 2), on relèvera qu'en ce qui concerne la définition des notions d'accident du travail, d'accident survenu sur le chemin du travail et de maladie professionnelle, le « parallélisme avec le secteur privé s'y trouve réalisé complètement » (*ibid.*, p. 5).

B.12.1. Dès lors que les différences objectives entre les deux catégories de travailleurs justifient qu'elles soient soumises à des systèmes différents, il est admissible que la comparaison trait pour trait des deux systèmes fasse apparaître des différences de traitement, tantôt dans un sens, tantôt dans l'autre, sous la réserve que chaque règle doit être conforme à la logique du système auquel elle appartient.

B.12.2. La logique propre des deux systèmes justifie les différences qui existent, notamment en ce qui concerne les règles de procédure, le niveau et les modalités d'indemnisation. C'est au législateur qu'il appartient de décider dans le respect de l'égalité et de la non-discrimination si une plus grande équivalence est souhaitable ou non et de déterminer, le cas échéant, à quel moment et de quelle manière une plus grande uniformité entre les deux réglementations doit se traduire par des mesures concrètes.

B.13. Pour les motifs exprimés en B.3 et en B.6, la disposition en cause n'est pas dépourvue de justification raisonnable. Dès lors que les modalités d'indemnisation ne sont pas identiques dans les deux systèmes - ce qui n'empêche d'ailleurs pas qu'en cas de révision du taux d'incapacité, il soit également tenu compte dans le régime du secteur public de l'évolution des chances de la personne concernée de retrouver un emploi sur le marché du travail -, il peut être admis également que la diminution du taux global résultant de la non-prise en considération du facteur socio-économique après que la victime eut atteint l'âge de 65 ans n'ait été explicitement prévue que dans la législation concernant le secteur privé.

B.14. La seconde question préjudicielle appelle une réponse négative.

Par ces motifs,

la Cour

dit pour droit :

L'article 35bis, alinéas 1er à 3, des lois relatives à la prévention des maladies professionnelles et à la réparation des dommages résultant de celles-ci, coordonnées le 3 juin 1970, tel qu'il était rédigé avant sa modification par la loi-programme du 23 décembre 2009, ne viole pas les articles 10, 11 et 23 de la Constitution, lus isolément ou en combinaison avec l'article 1er du Premier Protocole additionnel à la Convention européenne des droits de l'homme, avec l'article 14 de cette Convention et avec l'article 1er, paragraphe 2, de la convention n° 18 de l'Organisation internationale du travail.

Ainsi prononcé en langue française et en langue néerlandaise, conformément à l'article 65 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour constitutionnelle, à l'audience publique du 9 février 2012.

Le greffier,
F. Meersschaut

Le président,
R. Henneuse

GRONDWETTELIJK HOF

[2012/201265]

Uittreksel uit arrest nr. 17/2012 van 9 februari 2012

Rolnummer 5105

In zake : de prejudiciële vragen over artikel 35bis, eerste tot derde lid, van de wetten betreffende de preventie van beroepsziekten en de vergoeding van de schade die uit die ziekten voortvloeit, gecoördineerd op 3 juni 1970, zoals het van kracht was vóór de wijziging ervan bij artikel 70 van de programmawet van 23 december 2009, gesteld door het Arbeidshof te Brussel.

Het Grondwettelijk Hof,

samengesteld uit de voorzitters R. Henneuse en M. Bossuyt, en de rechters E. De Groot, L. Lavrysen, A. Alen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman, E. Derycke, J. Spreutels, T. Merckx-Van Goey, P. Nihoul en F. Daoût, bijgestaan door de griffier F. Meersschaut, onder voorzitterschap van voorzitter R. Henneuse,

wijst na beraad het volgende arrest :

I. *Onderwerp van de prejudiciële vragen en rechtspleging*

Bij arrest van 7 februari 2011 in zake het Fonds voor de beroepsziekten tegen Cesira Martinelli, waarvan de expeditie ter griffie van het Hof is ingekomen op 16 februari 2011, heeft het Arbeidshof te Brussel de volgende prejudiciële vragen gesteld :

« 1. Schendt artikel 35bis, eerste tot derde lid, van de wetten betreffende de preventie van beroepsziekten en de vergoeding van de schade die uit die ziekten voortvloeit, gecoördineerd op 3 juni 1970, zoals het van kracht was vóór de programmawet van 23 december 2009, de artikelen 10, 11 en 23 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en artikel 14 van dat Verdrag, alsook met artikel 1, lid 2, van het IAO-Verdrag nr. 18, doordat het bij een herziening van de graad van arbeidsongeschiktheid na 65 jaar, het in aanmerking nemen van de sociaaleconomische factoren beperkt of intrekt terwijl zulk een beperking niet geldt voor de slachtoffers van arbeidsongevallen, waardoor het aldus een verschil in behandeling creëert tussen twee categorieën van personen die zich in een vergelijkbare situatie bevinden ?

2. Schendt artikel 35bis, eerste tot derde lid, van de wetten betreffende de preventie van beroepsziekten en de vergoeding van de schade die uit die ziekten voortvloeit, gecoördineerd op 3 juni 1970, zoals het van kracht was vóór de programmawet van 23 december 2009, de artikelen 10, 11 en 23 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en artikel 14 van dat Verdrag, doordat het bij een herziening van de graad van arbeidsongeschiktheid na 65 jaar, het in aanmerking

nemen van de sociaaleconomische factoren beperkt of intrekt terwijl zulk een beperking niet geldt voor de slachtoffers van een beroepsziekte die wordt vergoed overeenkomstig de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector, waardoor het aldus een verschil in behandeling creëert tussen twee categorieën van personen die zich in een vergelijkbare situatie bevinden ? ».

(...)

III. In rechte

(...)

Ten aanzien van de in het geding zijnde bepaling

B.1.1. De prejudiciële vragen hebben betrekking op artikel 35bis, eerste tot derde lid, van de wetten betreffende de preventie van beroepsziekten en de vergoeding van de schade die uit die ziekten voortvloeit, gecoördineerd op 3 juni 1970 (hierna : de gecoördineerde wetten op de beroepsziekten), dat vóór de wijziging ervan bij de programmawet van 23 december 2009 bepaalde :

« Ingeval de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid wordt vastgesteld, gewijzigd of bevestigd na de leeftijd van 65 jaar, wordt bij de evaluatie van deze graad geen rekening gehouden met de vermindering van het normale vermogen tot verdienen veroorzaakt door de feitelijke beperking van de arbeidsmogelijkheden op de arbeidsmarkt.

Nochtans kan de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid die op 31 december 1993 toegekend was aan een slachtoffer van een beroepsziekte die de leeftijd van 65 jaar bereikt heeft vóór 1 januari 1994 slechts verminderd worden indien de lichamelijke arbeidsongeschiktheid verminderd is.

Indien de getroffene na 31 december 1993 de leeftijd van 65 jaar bereikt, wordt de vermindering van het normale vermogen tot verdienen, veroorzaakt door de feitelijke beperking van de arbeidsmogelijkheden op de arbeidsmarkt, van ambtswege niet meer vergoed vanaf de eerste dag van de maand die volgt op die waarin de gerechtigde de leeftijd van 65 jaar bereikt ».

De bepalingen vervat in het eerste en het derde lid werden ingevoegd bij artikel 59 van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen; de bepaling vervat in het tweede lid werd ingevoegd bij artikel 39 van de wet van 21 december 1994 houdende sociale en diverse bepalingen.

B.1.2. Uit de motivering van het arrest waarbij het Hof wordt ondervraagd, blijkt dat de persoon die het slachtoffer is van een beroepsziekte in het voor de verwijzende rechter hangende geschil, de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt vóór 1 januari 1994, zodat het tweede lid van de in het geding zijnde bepaling op hem van toepassing is. Met toepassing van de eerste twee leden van die bepaling, is de totale graad van blijvende arbeidsongeschiktheid die hem naar aanleiding van een herziening werd toegekend, onveranderd gebleven, hoewel de graad van de lichamelijke ongeschiktheid veroorzaakt door de beroepsziekte die hij had opgelopen, was gestegen, omdat het gedeelte van die graad dat de effectieve beperking van de arbeidsmogelijkheden op de arbeidsmarkt vertegenwoordigt, niet meer volledig in aanmerking werd genomen nadat hij de leeftijd van 65 jaar had bereikt.

B.1.3. Artikel 35bis van de gecoördineerde wetten op de beroepsziekten werd bij artikel 70 van de programmawet van 23 december 2009 vervangen en bepaalt voortaan :

« § 1. Ingeval de graad van lichamelijke arbeidsongeschiktheid wordt gewijzigd of bevestigd na de leeftijd van 65 jaar, is de graad die overeenstemt met de vermindering van het normale vermogen tot verdienen veroorzaakt door de feitelijke beperking van de arbeidsmogelijkheden op de arbeidsmarkt, vastgesteld vóór deze leeftijd, niet meer vatbaar voor veranderingen.

§ 2. Ingeval de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid wordt vastgesteld na de leeftijd van 65 jaar, wordt bij de evaluatie van deze graad geen rekening gehouden met de vermindering van het normale vermogen tot verdienen veroorzaakt door de feitelijke beperking van de arbeidsmogelijkheden op de arbeidsmarkt ».

Die wetwijziging is op 1 januari 2010 in werking getreden en heeft pas na die datum uitwerking. Zij is niet van toepassing op het geschil dat voor het verwijzende rechtscollege hangende is, zodat het onderzoek van het Hof betrekking moet hebben op artikel 35bis van de gecoördineerde wetten op de beroepsziekten in de redactie ervan die voortgaat aan de inwerkingtreding van de programmawet van 23 december 2009.

B.1.4. Voor het bepalen van de graad van blijvende ongeschiktheid als gevolg van een beroepsziekte wordt rekening gehouden met twee elementen : de aantasting van de lichamelijke integriteit van het slachtoffer, enerzijds, en de vermindering van diens normale verdienvermogen op de algemene arbeidsmarkt, anderzijds. Hoewel, volgens de rechtspraak van het Hof van Cassatie, de erkenning van een blijvende arbeidsongeschiktheid weliswaar het bestaan van een fysieke ongeschiktheid veronderstelt, vormt de graad van laatstgenoemde ongeschiktheid echter niet noodzakelijkerwijs het doorslaggevende gegeven voor het bepalen van de graad van blijvende ongeschiktheid, en wordt de omvang van de schade niet alleen op grond van de fysieke ongeschiktheid beoordeeld maar ook op grond van de leeftijd, de vakbekwaamheid, het aanpassingsvermogen, de omscholingsmogelijkheden en het concurrentievermogen van de getroffene op de algemene arbeidsmarkt (Cass., 11 september 2006, *Arr. Cass.*, 2006, nr. 401).

Ten aanzien van de eerste prejudiciële vraag

B.2.1. In de eerste prejudiciële vraag wordt het Hof verzocht de situatie van de slachtoffers van een beroepsziekte te vergelijken met de situatie van de slachtoffers van een arbeidsongeval. Met toepassing van de in het geding zijnde bepaling wordt het gedeelte van de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid dat overeenstemt met de vermindering van het normale verdienvermogen op de arbeidsmarkt, niet meer in aanmerking genomen wanneer de slachtoffers van een beroepsziekte de leeftijd van 65 jaar bereiken, terwijl de slachtoffers van een arbeidsongeval in dezelfde omstandigheden niet zulk een vermindering moeten ondergaan van de graad van blijvende ongeschiktheid die hun ingevolge het ongeval waarvan zij het slachtoffer zijn, is toegekend.

B.2.2. Het Arbeidshof te Brussel ondervraagt het Hof over de bestaanbaarheid van dat verschil in behandeling met de artikelen 10, 11 en 23 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, met artikel 14 van dat Verdrag en met artikel 1, lid 2, van het verdrag nr. 18 van de Internationale Arbeidsorganisatie.

B.3. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, waarvan artikel 59 het in het geding zijnde artikel 35bis heeft ingevoegd, blijkt dat de wetgever, met het oog op het streven naar een financieel evenwicht in de sociale zekerheid, de schadeloosstelling voor de vermindering van het normale vermogen tot verdienen, veroorzaakt door de feitelijke beperking van de arbeidsmogelijkheden op de arbeidsmarkt na de leeftijd van 65 jaar, heeft willen beperken om reden dat na die leeftijd « [de getroffenen] slechts in zeer beperkte mate beschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt » (*Parl. St.*, Senaat, 1993-1994, nr. 980-2, p. 75).

B.4.1. Artikel 23 van de Grondwet bepaalt dat de wet, het decreet en de ordonnantie onder meer het recht op sociale bijstand waarborgen, om ieder in staat te stellen een menswaardig leven te leiden.

Artikel 1 van het verdrag nr. 18 van de Internationale Arbeidsorganisatie verplicht de Staten die partij zijn bij het Verdrag, de slachtoffers van beroepsziekten of hun rechthebbenden een schadeloosstelling te verzekeren die gebaseerd is op de algemene beginselen van hun nationale wetgeving betreffende de schadeloosstelling van arbeidsongevallen, en bepaalt dat het tarief van die schadeloosstelling niet lager mag zijn dan hetwelk de nationale wetgeving bepaalt voor schade die het gevolg is van arbeidsongevallen.

Ten slotte kan uit de combinatie van artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag voor de rechten van de mens met artikel 14 van dat Verdrag worden afgeleid dat, in zoverre sociale uitkeringen een vermogensrecht vormen dat is beschermd bij het voormelde artikel 1, zij zonder discriminatie moeten worden toegekend.

B.4.2. Die bepalingen verbieden de wetgever echter niet verschillen in te voeren in de berekeningswijze van de schadeloosstelling die respectievelijk aan het slachtoffer van een arbeidsongeval en aan het slachtoffer van een beroepsziekte is verschuldigd, rekening houdend met de specifieke kenmerken van de regelingen die hij invoert, en met de aard van de schade die door ongevallen en ziekten wordt veroorzaakt, voor zover de maatregelen die hij aanneemt redelijk kunnen worden verantwoord.

B.5.1. In tegenstelling tot het arbeidsongeval, dat voortvloeit uit een plotse gebeurtenis die zich voordoet tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, is de beroepsziekte een ziekte waarvan het slachtoffer, met een zekere intensiteit en gedurende een bepaalde tijd, werd blootgesteld aan het beroepsrisico van die ziekte. De beroepsziekte ontwikkelt zich na verloop van tijd en de gevolgen ervan voor de gezondheidstoestand van de betrokkene kunnen gedurende heel diens leven nog evolueren.

B.5.2. Ook al is het juist dat zowel de vergoeding waarop het slachtoffer van een arbeidsongeval recht heeft, als die waarop het slachtoffer van een beroepsziekte recht heeft, onder meer ertoe strekken het verlies aan of de vermindering van het economisch potentieel van het slachtoffer op de arbeidsmarkt forfaitair te compenseren, toch blijkt uit een vergelijking van de twee vergoedingsregelingen dat er verschillen zijn in de procedures van beoordeling van de graad van ongeschiktheid en van herziening van die graad in geval van verergering of vermindering van die ongeschiktheid. De herziening van de graad van blijvende ongeschiktheid van het slachtoffer van een arbeidsongeval volgt andere regels dan de herziening van de graad van blijvende ongeschiktheid van het slachtoffer van een beroepsziekte.

B.6. De in B.3 vermelde verantwoording voor de in het geding zijnde maatregel blijkt niet onredelijk. Indien het verantwoord is dat in de sector van de beroepsziekten de schadeloosstelling wordt verbonden met de lichamelijke ongeschiktheid, maar ook met de economische ongeschiktheid van het slachtoffer, kan tevens worden verantwoord dat de economische ongeschiktheid niet langer in aanmerking wordt genomen na de leeftijd van 65 jaar.

Aangezien de in het geding zijnde bepaling op zich niet onverantwoord is, maakt de omstandigheid dat een dergelijke maatregel niet bestaat in de regeling van de arbeidsongevallen hem niet onbestaanbaar met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, al dan niet in samenhang gelezen met de bepalingen die in de prejudiciële vraag worden beoogd.

B.7. De omstandigheid dat de wetgever in 2009 heeft beslist de in het geding zijnde bepaling voor de toekomst te wijzigen, maakt die bepaling, die ten tijde van de aanneming ervan kon worden verantwoord door redenen die meer bepaald waren verbonden aan de noodzaak van een financieel evenwicht van de sociale zekerheid en in het bijzonder van de sector van de beroepsziekten, ten slotte niet discriminerend.

B.8. De eerste prejudiciële vraag dient ontkennend te worden beantwoord.

Ten aanzien van de tweede prejudiciële vraag

B.9.1. In de tweede prejudiciële vraag wordt het Hof verzocht de situatie van de slachtoffers van een beroepsziekte die worden vergoed op grond van de gecoördineerde wetten op de beroepsziekten, namelijk in de privésector, te vergelijken met de situatie van de slachtoffers van een beroepsziekte die worden beoogd door de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector.

Met toepassing van de in het geding zijnde bepaling wordt het gedeelte van de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid dat overeenstemt met de vermindering van het normale verdienvermogen op de arbeidsmarkt niet meer in aanmerking genomen wanneer de slachtoffers van een beroepsziekte die tot de privésector behoren de leeftijd van 65 jaar bereiken, terwijl de slachtoffers van een beroepsziekte die tot de overheidssector behoren niet een dergelijke vermindering moeten ondergaan van de graad van blijvende ongeschiktheid die hun is toegekend ingevolge de ziekte die zij hebben opgelopen.

B.9.2. Het Arbeidshof te Brussel ondervraagt het Hof over de bestaanbaarheid van dat verschil in behandeling met de artikelen 10, 11 en 23 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, en met artikel 14 van dat Verdrag.

B.10. Het in het geding zijnde verschil in behandeling berust op het objectieve criterium van het verschil in regeling - voor de overheids- of privésector - op grond waarvan het slachtoffer van een beroepsziekte moet worden vergoed.

B.11. Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat de wet van 3 juli 1967 werd aangenomen om personeelsleden in overheidsdienst « te verzekeren tegen de gevolgen van de ongevallen op de weg of de plaats van het werk en de beroepsziekten ». « Het nagestreefde doel bestaat erin hun een stelsel te bezorgen dat kan vergeleken worden met het stelsel dat reeds toegepast wordt in de privé-sector ». Nochtans « oordeelde [de Regering] het noch mogelijk noch wenselijk de personeelsleden van de overheidsdiensten te onderwerpen aan dezelfde bepalingen als de arbeiders en de bedienden uit de privé-sector. Het statuut der ambtenaren bevat particulariteiten waarmee rekening dient gehouden en die in zekere gevallen, het aanvaarden van eigen regelen rechtvaardigen » (*Parl. St.*, Kamer, 1964-1965, nr. 1023/1, pp. 3 en 4; in dezelfde zin: *Parl. St.*, Senaat, 1966-1967, nr. 242, pp. 2-3). Ook al is er « van een eenvoudige uitbreiding van het stelsel van de privésector tot de openbare sector [...] dus geenszins sprake » (*Parl. St.*, Kamer, 1966-1967, nr. 339/6, p. 2), toch moet worden opgemerkt dat wat betreft de definiëring van de begrippen arbeidsongeval, ongeval op de weg naar en van het werk en beroepsziekte, het « parallelisme met de privé-sector [...] daarbij volledig [wordt] doorgetrokken » (*ibid.*, p. 5).

B.12.1. Aangezien het door de objectieve verschillen tussen beide categorieën van werknemers verantwoord is dat zij aan verschillende systemen zijn onderworpen, kan worden aanvaard dat bij een nadere vergelijking van beide systemen verschillen in behandeling aan het licht komen, nu eens in de ene zin, dan weer in de andere, onder voorbehoud dat elke regel dient overeen te stemmen met de logica van het systeem waarvan die regel deel uitmaakt.

B.12.2. De eigen logica van de twee systemen verantwoordt dat er verschillen bestaan, meer bepaald wat de procedureregels, het niveau en de wijze van vergoeding betreft. Het behoort, mits het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie in acht wordt genomen, tot de bevoegdheid van de wetgever te oordelen of een grotere gelijkenschakeling al dan niet wenselijk is en in voorkomend geval te bepalen op welk tijdstip en op welke wijze via concrete maatregelen vorm moet worden gegeven aan een grotere uniformiteit tussen beide regelingen.

B.13. Om de redenen vermeld in B.3 en in B.6, is de in het geding zijnde bepaling niet zonder redelijke verantwoording. Aangezien de wijze van vergoeding niet identiek is in de twee systemen - wat overigens niet verhindert dat, in geval van herziening van de graad van ongeschiktheid, eveneens rekening wordt gehouden, in de regeling van de overheidssector, met de evolutie van de kansen van de betrokkene om opnieuw werk te vinden op de arbeidsmarkt -, kan eveneens worden aanvaard dat de vermindering van de totale graad die het gevolg is van het niet in aanmerking nemen van de sociaaleconomische factor nadat het slachtoffer de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, enkel expliciet is bepaald in de wetgeving betreffende de privésector.

B.14. De tweede prejudiciële vraag dient ontkenkend te worden beantwoord.

Om die redenen,
het Hof
zegt voor recht :

Artikel 35bis, eerste tot derde lid, van de wetten betreffende de preventie van beroepsziekten en de vergoeding van de schade die uit die ziekten voortvloeit, gecoördineerd op 3 juni 1970, zoals het geredigeerd was vóór de wijziging ervan bij de programmawet van 23 december 2009, schendt niet de artikelen 10, 11 en 23 van de Grondwet, al dan niet in samenhang gelezen met artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, met artikel 14 van dat Verdrag en met artikel 1, lid 2, van het verdrag nr. 18 van de Internationale Arbeidsorganisatie.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, op de openbare terechtzitting van 9 februari 2012.

De griffier,
F. Meersschaut

De voorzitter,
R. Henneuse

ÜBERSETZUNG

VERFASSUNGSGERICHTSHOF

[2012/201265]

Auszug aus dem Entscheid Nr. 17/2012 vom 9. Februar 2012

Geschäftsverzeichnisnummer 5105

In Sachen: Vorabentscheidungsfragen in Bezug auf Artikel 35bis Absätze 1 bis 3 der am 3. Juni 1970 koordinierten Gesetze über die Vorbeugung von und die Entschädigung für Berufskrankheiten, in der vor seiner Abänderung durch Artikel 70 des Programmgesetzes vom 23. Dezember 2009 geltenden Fassung, gestellt vom Arbeitsgerichtshof Brüssel.

Der Verfassungsgerichtshof,

zusammengesetzt aus den Präsidenten R. Henneuse und M. Bossuyt, und den Richtern E. De Groot, L. Lavrysen, A. Alen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman, E. Derycke, J. Spreutels, T. Merckx-Van Goey, P. Nihoul und F. Daoût, unter Assistenz des Kanzlers F. Meersschaut, unter dem Vorsitz des Präsidenten R. Henneuse,

verkündet nach Beratung folgenden Entscheid:

I. Gegenstand der Vorabentscheidungsfragen und Verfahren

In seinem Entscheid vom 7. Februar 2011 in Sachen des Fonds für Berufskrankheiten gegen Cesira Martinelli, dessen Ausfertigung am 16. Februar 2011 in der Kanzlei des Gerichtshofes eingegangen ist, hat der Arbeitsgerichtshof Brüssel folgende Vorabentscheidungsfragen gestellt:

«1. Verstößt Artikel 35bis Absätze 1 bis 3 der am 3. Juni 1970 koordinierten Gesetze über die Vorbeugung von und die Entschädigung für Berufskrankheiten in der vor dem Programmgesetz vom 23. Dezember 2009 geltenden Fassung gegen die Artikel 10, 11 und 23 der Verfassung in Verbindung mit Artikel 1 des ersten Zusatzprotokolls zur Europäischen Menschenrechtskonvention, mit Artikel 14 dieser Konvention und mit Artikel 1 Absatz 2 des ILO-Übereinkommens Nr. 18, indem er im Falle der Revision des Arbeitsunfähigkeitsgrades nach dem Alter von 65 Jahren die Berücksichtigung der sozialwirtschaftlichen Faktoren herabsetzt oder aufhebt, während eine solche Herabsetzung nicht für die Opfer von Arbeitsunfällen gilt, wobei er somit einen Behandlungsunterschied zwischen zwei Kategorien von Personen einführt, die sich in einer vergleichbaren Situation befinden?

2. Verstößt Artikel 35bis Absätze 1 bis 3 der am 3. Juni 1970 koordinierten Gesetze über die Vorbeugung von und die Entschädigung für Berufskrankheiten in der vor dem Programmgesetz vom 23. Dezember 2009 geltenden Fassung gegen die Artikel 10, 11 und 23 der Verfassung in Verbindung mit Artikel 1 des ersten Zusatzprotokolls zur Europäischen Menschenrechtskonvention und mit Artikel 14 dieser Konvention, indem er im Falle der Revision des Arbeitsunfähigkeitsgrades nach dem Alter von 65 Jahren die Berücksichtigung der sozialwirtschaftlichen Faktoren herabsetzt oder aufhebt, während eine solche Herabsetzung nicht für die Opfer einer Berufskrankheit gilt, die gemäß dem Gesetz vom 3. Juli 1967 über die Vorbeugung von oder den Schadenersatz für Arbeitsunfälle, Wegeunfälle und Berufskrankheiten im öffentlichen Sektor entschädigt werden, wobei er somit einen Behandlungsunterschied zwischen zwei Kategorien von Personen einführt, die sich in einer vergleichbaren Situation befinden?».

(...)

III. *Rechtliche Würdigung*

(...)

In Bezug auf die fragliche Bestimmung

B.1.1. Die Vorabentscheidungsfragen beziehen sich auf Artikel 35bis Absätze 1 bis 3 der am 3. Juni 1970 koordinierten Gesetze über die Vorbeugung von und die Entschädigung für Berufskrankheiten (nachstehend: koordinierte Gesetze über die Berufskrankheiten), der vor seiner Abänderung durch das Programmgesetz vom 23. Dezember 2009 bestimmte:

«Wenn der Grad bleibender Arbeitsunfähigkeit nach Erreichen des Alters von fünfundsechzig Jahren festgelegt, geändert oder bestätigt wird, wird die Verringerung der normalen Erwerbsfähigkeit, die durch die tatsächliche Einschränkung der Arbeitsmöglichkeiten auf dem Arbeitsmarkt bedingt ist, bei der Berechnung dieses Grades nicht berücksichtigt.

Der Grad bleibender Arbeitsunfähigkeit, der einem Opfer einer Berufskrankheit, das das Alter von fünfundsechzig Jahren vor dem 1. Januar 1994 erreicht hat, zum 31. Dezember 1993 zuerkannt ist, kann jedoch nur bei Verminderung der körperlichen Unfähigkeit verringert werden.

Wenn das Opfer nach dem 31. Dezember 1993 das Alter von fünfundsechzig Jahren erreicht, wird die Verringerung der normalen Erwerbsfähigkeit, die durch die tatsächliche Einschränkung der Arbeitsmöglichkeiten auf dem Arbeitsmarkt bedingt ist, ab dem ersten Tag des Monats nach dem Monat, in dem das Opfer das Alter von fünfundsechzig Jahren erreicht, von Amts wegen nicht mehr entschädigt».

Die in den Absätzen 1 und 3 enthaltenen Bestimmungen wurden durch Artikel 59 des Gesetzes vom 30. März 1994 zur Festlegung sozialer Bestimmungen eingefügt; die in Absatz 2 enthaltene Bestimmung wurde durch Artikel 39 des Gesetzes vom 21. Dezember 1994 zur Festlegung sozialer und sonstiger Bestimmungen eingefügt.

B.1.2. Aus der Begründung des Entscheids, mit dem der Gerichtshof befragt wird, geht hervor, dass die Person, die in der vor dem vorliegenden Richter anhängigen Streitsache Opfer einer Berufskrankheit ist, das Alter von 65 Jahren vor dem 1. Januar 1994 erreicht hat, so dass Absatz 2 der fraglichen Bestimmung auf sie anwendbar ist. In Anwendung der ersten zwei Absätze dieser Bestimmung ist, obwohl der Grad der körperlichen Unfähigkeit infolge der Berufskrankheit dieser Person gestiegen war, der ihr infolge dieser Revision zuerkannte Gesamtgrad unverändert geblieben, weil der Anteil dieses Grades, der die tatsächliche Einschränkung der Arbeitsmöglichkeiten auf dem Arbeitsmarkt darstellt, nicht mehr berücksichtigt wurde, nachdem sie das Alter von 65 Jahren erreicht hatte.

B.1.3. Artikel 35*bis* der koordinierten Gesetze über die Berufskrankheiten wurde durch Artikel 70 des Programmgesetzes vom 23. Dezember 2009 ersetzt und bestimmt nunmehr:

«§ 1. Wenn der Grad körperlicher Arbeitsunfähigkeit nach Erreichen des Alters von fünfundsechzig Jahren geändert oder bestätigt wird, kann der Grad, der vor diesem Alter festgelegten Verringerung der normalen Erwerbsfähigkeit entspricht, die durch die tatsächliche Einschränkung der Arbeitsmöglichkeiten auf dem Arbeitsmarkt bedingt ist, nicht mehr geändert werden.

§ 2. Wenn der Grad bleibender Arbeitsunfähigkeit nach Erreichen des Alters von fünfundsechzig Jahren festgelegt wird, wird die Verringerung der normalen Erwerbsfähigkeit, die durch die tatsächliche Einschränkung der Arbeitsmöglichkeiten auf dem Arbeitsmarkt bedingt ist, bei der Berechnung dieses Grades nicht berücksichtigt».

Diese Gesetzesänderung ist am 1. Januar 2010 in Kraft getreten und ist erst nach diesem Datum wirksam. Sie findet keine Anwendung auf die vor dem vorliegenden Rechtsprechungsorgan anhängige Streitsache, weshalb sich die Prüfung durch den Gerichtshof auf Artikel 35*bis* der koordinierten Gesetze über die Berufskrankheiten in der vor dem Inkrafttreten des Programmgesetzes vom 23. Dezember 2009 geltenden Fassung beziehen muss.

B.1.4. Bei der Bestimmung des Grades bleibender Arbeitsunfähigkeit infolge einer Berufskrankheit werden zwei Elemente berücksichtigt: die Beeinträchtigung der körperlichen Unversehrtheit des Opfers einerseits und die Verringerung seiner normalen Erwerbsfähigkeit auf dem allgemeinen Arbeitsmarkt andererseits. Gemäß der Rechtsprechung des Kassationshofes stellt, obwohl die Anerkennung einer bleibenden Arbeitsunfähigkeit sicherlich das Bestehen einer körperlichen Unfähigkeit voraussetzt, deren Grad jedoch nicht notwendigerweise das entscheidende Element zur Beurteilung des Grades bleibender Unfähigkeit dar und wird das Schadensmaß nicht nur entsprechend der körperlichen Unfähigkeit beurteilt, sondern auch entsprechend dem Alter, der beruflichen Qualifikation, der Anpassungsfähigkeit, der Möglichkeit der beruflichen Umschulung und der Wettbewerbsfähigkeit des Opfers auf dem allgemeinen Arbeitsmarkt (Kass., 11. September 2006, *Pas.*, 2006, Nr. 401).

In Bezug auf die erste Vorabentscheidungsfrage

B.2.1. In der ersten Vorabentscheidungsfrage wird der Gerichtshof gebeten, die Lage der Opfer einer Berufskrankheit mit der Lage der Opfer eines Arbeitsunfalls zu vergleichen. In Anwendung der fraglichen Bestimmung werde der Anteil des Grades bleibender Arbeitsunfähigkeit, der der Verringerung der normalen Erwerbsfähigkeit auf dem Arbeitsmarkt entspreche, nicht mehr berücksichtigt, wenn die Opfer einer Berufskrankheit das Alter von 65 Jahren erreichten, während die Opfer eines Arbeitsunfalls unter den gleichen Umständen keine vergleichbare Verringerung des Grades bleibender Arbeitsunfähigkeit, der ihnen infolge ihres Unfalls zuerkannt worden sei, hinnehmen müssten.

B.2.2. Der Arbeitsgerichtshof Brüssel befragt den Gerichtshof zu der Vereinbarkeit dieses Behandlungsunterschieds mit den Artikeln 10, 11 und 23 der Verfassung in Verbindung mit Artikel 1 des ersten Zusatzprotokolls zur Europäischen Menschenrechtskonvention, mit Artikel 14 dieser Konvention und mit Artikel 1 Absatz 2 des Übereinkommens Nr. 18 der Internationalen Arbeitsorganisation.

B.3. Aus den Vorarbeiten zum Gesetz vom 30. März 1994 zur Festlegung sozialer Bestimmungen, dessen Artikel 59 den fraglichen Artikel 35*bis* eingefügt hat, geht hervor, dass der Gesetzgeber im Bemühen um ein finanzielles Gleichgewicht in der sozialen Sicherheit die Entschädigung für die Verringerung der normalen Erwerbsfähigkeit, die durch die tatsächliche Einschränkung der Arbeitsmöglichkeiten auf dem Arbeitsmarkt nach dem 65. Lebensjahr bedingt ist, begrenzen wollte, weil die Betroffenen nach diesem Alter «nur in sehr begrenztem Maße dem Arbeitsmarkt zur Verfügung stehen» (*Parl. Dok.*, Senat, 1993-1994, Nr. 980-2, S. 75).

B.4.1. Artikel 23 der Verfassung bestimmt, dass die Gesetze, Dekrete und Ordonnanzen insbesondere das Recht auf sozialen Beistand gewährleisten, damit jede Person ein menschenwürdiges Leben führen kann.

Artikel 1 des Übereinkommens Nr. 18 der Internationalen Arbeitsorganisation verpflichtet die Vertragsstaaten, den Opfern von Berufskrankheiten oder ihren Anspruchsberechtigten eine «Entschädigung nach den allgemeinen Grundsätzen [ihrer] innerstaatlichen Gesetzgebung über die Entschädigung bei Betriebsunfällen» zu sichern, und bestimmt, dass «die Entschädigungssätze [...] nicht geringer sein [dürfen] als diejenigen, welche die innerstaatliche Gesetzgebung für die aus Betriebsunfällen herrührenden Schäden vorsieht».

Schließlich ist aus der Verbindung von Artikel 1 des ersten Zusatzprotokolls zur Europäischen Menschenrechtskonvention mit Artikel 14 dieser Konvention abzuleiten, dass Sozialleistungen insofern, als sie ein durch den vorerwähnten Artikel 1 geschütztes Vermögensrecht darstellen, ohne Diskriminierung gewährt werden müssen.

B.4.2. Diese Bestimmungen verbieten es dem Gesetzgeber jedoch nicht, Unterschiede in der Berechnungsweise der Entschädigungen, die den Opfern von Arbeitsunfällen beziehungsweise den Opfern von Berufskrankheiten geschuldet sind, einzuführen unter Berücksichtigung der eigenen Merkmale der durch ihn eingeführten Regelungen und der Beschaffenheit der durch Unfälle und Krankheiten verursachten Schäden, vorausgesetzt, die von ihm angenommenen Maßnahmen sind vernünftig zu rechtfertigen.

B.5.1. Im Gegensatz zu Arbeitsunfällen, die sich durch ein plötzliches Ereignis während der Ausführung des Arbeitsvertrags ergeben, entsteht eine Berufskrankheit durch das Berufsrisiko, dem das Opfer mit einer gewissen Intensität und während einer gewissen Zeit ausgesetzt wurde. Eine Berufskrankheit entwickelt sich also im Laufe der Zeit, und ihre Auswirkungen auf den Gesundheitszustand der betroffenen Person können im Laufe ihres gesamten Lebens fortschreiten.

B.5.2. Es trifft zwar zu, dass sowohl die Entschädigung, auf die das Opfer eines Arbeitsunfalls Anspruch hat, als auch diejenige, auf die das Opfer einer Berufskrankheit Anspruch hat, insbesondere pauschal den Verlust oder die Einschränkung des Wirtschaftspotentials des Opfers auf dem Arbeitsmarkt ausgleichen sollen, doch der Vergleich zwischen den beiden Entschädigungsregelungen ergibt Unterschiede in den Bewertungsverfahren des Grades der Unfähigkeit und der Revision dieses Grades im Falle der Verschlimmerung oder der Verringerung der Unfähigkeit. Die Revision des Grades bleibender Unfähigkeit des Opfers eines Arbeitsunfalls unterliegt anderen Regeln als die Revision des Grades bleibender Unfähigkeit des Opfers einer Berufskrankheit.

B.6. Die in B.3 erwähnte Rechtfertigung für die fragliche Maßnahme erweist sich nicht als unvernünftig. Wenn es gerechtfertigt ist, dass auf dem Gebiet der Berufskrankheiten die Entschädigung mit der körperlichen Unfähigkeit verbunden wird, aber auch mit der wirtschaftlichen Unfähigkeit des Opfers, dann kann es auch gerechtfertigt werden, dass die wirtschaftliche Unfähigkeit nach dem 65. Lebensjahr nicht länger berücksichtigt wird.

Da die fragliche Bestimmung an sich nicht ungerechtfertigt ist, führt der Umstand, dass eine vergleichbare Maßnahme nicht in der Regelung über Arbeitsunfälle besteht, nicht zu ihrer Unvereinbarkeit mit den Artikeln 10 und 11 der Verfassung, gegebenenfalls in Verbindung mit den in der Vorabentscheidungsfrage angeführten Bestimmungen.

B.7. Schließlich wird die fragliche Bestimmung durch den Umstand, dass der Gesetzgeber 2009 beschlossen hat, sie fortan abzuändern, nicht diskriminierend, da sie zum Zeitpunkt ihrer Annahme aus Gründen, die insbesondere mit der Notwendigkeit zusammenhängen, ein finanzielles Gleichgewicht der sozialen Sicherheit und insbesondere des Sektors der Berufskrankheiten anzustreben, gerechtfertigt werden konnte.

B.8. Die erste Vorabentscheidungsfrage ist verneinend zu beantworten.

In Bezug auf die zweite Vorabentscheidungsfrage

B.9.1. Mit der zweiten Vorabentscheidungsfrage wird der Gerichtshof gebeten, die Situation der Opfer einer Berufskrankheit, die auf der Grundlage der koordinierten Gesetze über die Berufskrankheiten entschädigt wurden, also im Privatsektor, mit der Situation der Opfer einer Berufskrankheit im Sinne des Gesetzes vom 3. Juli 1967 über die Vorbeugung von oder den Schadenersatz für Arbeitsunfälle, Wegeunfälle und Berufskrankheiten im öffentlichen Sektor, zu vergleichen.

In Anwendung der fraglichen Bestimmung werde der Anteil des Grades bleibender Arbeitsunfähigkeit, der der Verringerung der normalen Erwerbsfähigkeit auf dem Arbeitsmarkt entspreche, nicht mehr berücksichtigt, wenn die zum Privatsektor gehörenden Opfer einer Berufskrankheit das Alter von 65 Jahren erreichten, während die zum öffentlichen Sektor gehörenden Opfer einer Berufskrankheit nicht eine vergleichbare Verringerung des ihnen zuerkannten Grades bleibender Arbeitsunfähigkeit infolge ihrer Krankheit hinnehmen müssten.

B.9.2. Der Arbeitsgerichtshof Brüssel befragt den Gerichtshof zur Vereinbarkeit dieses Behandlungsunterschieds mit den Artikeln 10, 11 und 23 der Verfassung in Verbindung mit Artikel 1 des ersten Zusatzprotokolls zur Europäischen Menschenrechtskonvention und mit Artikel 14 dieser Konvention.

B.10. Der fragliche Behandlungsunterschied beruht auf dem objektiven Kriterium des Unterschieds der Regelung für den öffentlichen und den privaten Sektor, nach der das Opfer einer Berufskrankheit zu entschädigen ist.

B.11. Aus den Vorarbeiten wird ersichtlich, dass das Gesetz vom 3. Juli 1967 angenommen wurde, um das Personal des öffentlichen Dienstes «gegen die Folgen des Wegeunfalls oder des Arbeitsunfalls und der Berufskrankheiten abzusichern». «Das angestrebte Ziel besteht darin, ihnen ein System zur Verfügung zu stellen, das mit dem im Privatsektor schon gängigen System verglichen werden kann.» Dennoch «hielt [die Regierung] es weder für möglich noch für wünschenswert, den Personalmitgliedern des öffentlichen Dienstes die gleichen Bestimmungen aufzuerlegen wie den Arbeitern und Angestellten des Privatsektors. Das Statut der Beamten enthält Besonderheiten, die berücksichtigt werden müssen und in bestimmten Fällen die Annahme eigener Regeln rechtfertigen» (*Parl. Dok.*, Kammer, 1964-1965, Nr. 1023/1, SS. 3 und 4; im gleichen Sinne *Parl. Dok.*, Senat, 1966-1967, Nr. 242, SS. 2-3). Selbst wenn «von einer einfachen Ausweitung des Systems des Privatsektors auf den öffentlichen Sektor [...] somit absolut nicht die Rede [ist]» (*Parl. Dok.*, Kammer, 1966-1967, Nr. 339/6, S. 2), muss doch erwähnt werden, dass hinsichtlich der Definition der Begriffe Arbeitsunfall, Arbeitswegunfall und Berufskrankheit der «Parallelismus mit dem Privatsektor dabei völlig verwirklicht [wird]» (ebenda, S. 5).

B.12.1. Da es aufgrund der objektiven Unterschiede zwischen den beiden Kategorien von Arbeitnehmern gerechtfertigt ist, dass sie unterschiedlichen Systemen unterliegen, kann angenommen werden, dass bei einem näheren Vergleich beider Systeme Behandlungsunterschiede zutage treten, mal in einem Sinne, mal im anderen, wobei allerdings jede Regel der Logik des Systems, dem sie gehört, entsprechen soll.

B.12.2. Die eigene Logik der beiden Systeme rechtfertigt die Unterschiede, die insbesondere hinsichtlich der Verfahrensregeln, der Höhe und der Modalitäten der Entschädigung bestehen. Es obliegt dem Gesetzgeber, unter Wahrung der Gleichheit und Nichtdiskriminierung zu entscheiden, ob eine größere Gleichwertigkeit wünschenswert ist oder nicht, und vorkommendenfalls zu bestimmen, zu welchem Zeitpunkt und auf welche Weise eine größere Einheitlichkeit zwischen den beiden Regelungen in konkreten Maßnahmen Ausdruck finden muss.

B.13. Aus den in B.3 und B.6 angeführten Gründen entbehrt die fragliche Bestimmung nicht einer vernünftigen Rechtfertigung. Da die Weise der Entschädigung in den beiden Systemen nicht identisch ist - was im Übrigen nicht verhindert, dass im Falle einer Revision des Grades der Unfähigkeit ebenfalls in der Regelung für den öffentlichen Sektor die Entwicklung der Aussichten der betroffenen Person, auf dem Arbeitsmarkt wieder eine Stelle zu finden, berücksichtigt wird -, kann ebenfalls angenommen werden, dass die Verringerung des Gesamtgrades infolge der Nichtberücksichtigung des wirtschaftlich-sozialen Faktors, nachdem das Opfer das Alter von 65 Jahren erreicht hat, nur in der Regelung für den Privatsektor ausdrücklich vorgesehen worden ist.

B.14. Die zweite Vorabentscheidungsfrage ist verneinend zu beantworten.

Aus diesen Gründen:

Der Gerichtshof

erkennt für Recht:

Artikel 35*bis* Absätze 1 bis 3 der am 3. Juni 1970 koordinierten Gesetze über die Vorbeugung von und die Entschädigung für Berufskrankheiten in der vor seiner Abänderung durch das Programmgesetz vom 23. Dezember 2009 geltenden Fassung verstößt nicht gegen die Artikel 10, 11 und 23 der Verfassung, an sich oder in Verbindung mit Artikel 1 des ersten Zusatzprotokolls zur Europäischen Menschenrechtskonvention, mit Artikel 14 dieser Konvention und mit Artikel 1 Absatz 2 des Übereinkommens Nr. 18 der Internationalen Arbeitsorganisation.

Verkündet in französischer und niederländischer Sprache, gemäß Artikel 65 des Sondergesetzes vom 6. Januar 1989 über den Verfassungsgerichtshof, in der öffentlichen Sitzung vom 9. Februar 2012.

Der Kanzler,

F. Meersschant

Der Präsident,

R. Henneuse

COUR CONSTITUTIONNELLE

[2012/201266]

Extrait de l'arrêt n° 18/2012 du 9 février 2012

Numéro du rôle : 5108

En cause : la question préjudicielle relative à l'article 14ter des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, posée par le Tribunal de première instance de Bruxelles.

La Cour constitutionnelle, composée des présidents R. Henneuse et M. Bossuyt, et des juges E. De Groot, L. Lavrysen, A. Alen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman, E. Derycke, J. Spreutels, T. Merckx-Van Goey, P. Nihoul et F. Daoût, assistée du greffier F. Meersschaut, présidée par le président R. Henneuse,

après en avoir délibéré, rend l'arrêt suivant :

I. *Objet de la question préjudicielle et procédure*

Par jugement du 21 janvier 2011 en cause de l'ASBL « Clinique Saint-Jean - Kliniek Sint-Jan » et autres contre l'Etat belge, dont l'expédition est parvenue au greffe de la Cour le 21 février 2011, le Tribunal de première instance de Bruxelles a posé la question préjudicielle suivante :

« L'article 14ter des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, tel qu'inséré par l'article 10 de la loi du 4 août 1996, est-il contraire aux articles 10, 11 et 13 de la Constitution combinés avec l'article 159 de la Constitution, interprété en ce qu'il empêcherait les cours et tribunaux de l'ordre judiciaire d'écarter, conformément à l'article 159 de la Constitution, l'application d'un arrêté réglementaire annulé par un arrêt du Conseil d'Etat mais dont les effets sont maintenus jusqu'à la date de son prononcé et qu'il priverait un justiciable de contester la légalité de cet acte réglementaire alors que cette possibilité lui est ouverte dans les hypothèses où il n'a pas été fait application de l'article 14ter précité, notamment parce qu'aucun recours n'aurait été formé devant le Conseil d'Etat contre l'acte réglementaire irrégulier ? ».

(...)

III. *En droit*

(...)

B.1.1. L'article 14ter des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, dispose :

« Si la section du contentieux administratif l'estime nécessaire, elle indique, par voie de disposition générale, ceux des effets des dispositions d'actes réglementaires annulés qui doivent être considérés comme définitifs ou maintenus provisoirement pour le délai qu'elle détermine ».

B.1.2. L'article 13 de la Constitution dispose :

« Nul ne peut être distrait, contre son gré, du juge que la loi lui assigne ».

B.1.3. L'article 159 de la Constitution dispose :

« Les cours et tribunaux n'appliqueront les arrêtés et règlements généraux, provinciaux et locaux, qu'autant qu'ils seront conformes aux lois ».

B.2.1. La Cour est interrogée sur la compatibilité de l'article 14ter précité avec les articles 10, 11 et 13 de la Constitution, lus en combinaison avec son article 159, dans l'interprétation selon laquelle il ne permet pas au justiciable d'obtenir que les cours et tribunaux écartent l'application d'un arrêté réglementaire que le Conseil d'Etat a annulé tout en maintenant ses effets, alors qu'une telle faculté est ouverte au justiciable dans les hypothèses où il n'a pas été fait application de la disposition en cause.

B.2.2. Il ressort de la décision de renvoi que les parties demandereses devant le juge *a quo* ont saisi ce dernier avant qu'elles n'obtiennent, elles-mêmes, l'annulation par le Conseil d'Etat de l'arrêté royal réglementaire dont les effets ont cependant été maintenus jusqu'à la date du prononcé de son arrêt.

La Cour limite son examen à l'hypothèse dans laquelle aucun élément du litige ne ressortit au champ d'application du droit de l'Union européenne.

B.3. La disposition en cause est directement inspirée de l'article 8, alinéa 2, de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour constitutionnelle, qui confère à la Cour un pouvoir de modulation dans le temps des effets des arrêts d'annulation (*Doc. parl.*, Sénat, 1995-1996, n° 1-321/2, p. 7). Elle est motivée par le souci de préserver la sécurité juridique en évitant de « mettre à mal », par l'effet de l'annulation, « des situations juridiques acquises » (*ibid.*; voy. aussi *Doc. parl.*, Chambre, 1995-1996, n° 644/4, p. 3).

Au cours des travaux préparatoires, le ministre déposa une note aux termes de laquelle :

« La faculté d'indiquer, par voie de disposition générale, ceux des effets des dispositions annulées qui doivent être considérées comme définitifs ou maintenus provisoirement ne peut se concevoir qu'à l'égard des actes réglementaires.

L'obligation faite de procéder par la voie de disposition générale écarte en effet toute possibilité de se prononcer sur des actes individuels en tant que tels.

Néanmoins, quan[d] le Conseil d'Etat décide que l'annulation de l'acte réglementaire ne rétroagit pas, l'ensemble des actes individuels pris en exécution de cet acte réglementaire n'en sont pas moins maintenus » (*Doc. parl.*, Chambre, 1995-1996, n° 644/4, pp. 6-7).

B.4. Selon le Conseil d'Etat, la faculté qui lui est reconnue par le législateur vise à tempérer la rigueur de l'annulation et ne peut être utilisée qu'avec sagesse et circonspection lorsqu'il est établi que l'annulation pure et simple de l'acte attaqué aurait des conséquences extrêmement graves du point de vue de la sécurité juridique (CE, 21 novembre 2001, *Etat belge*, n° 100.963; CE, 30 octobre 2006, *Somija et al.*, n° 164.258; CE, 8 novembre 2006, *Union professionnelle belge des médecins spécialistes en médecine nucléaire et al.*, n° 164.522). Tel n'est pas le cas lorsque l'atteinte à la sécurité juridique alléguée par la partie adverse est inhérente à l'annulation de toute disposition réglementaire illégale (CE, 3 novembre 2004, *Union professionnelle association belge des médecins spécialistes en médecine physique et réadaptation*, n° 136.961).

B.5.1. Le maintien des effets du règlement annulé a pour conséquence, selon le Conseil d'Etat, que les actes adoptés sur son fondement ne peuvent être réputés dépourvus de base légale (CE, 10 septembre 1998, *Ville de Wavre*, n° 75.712; CE, 8 mars 2001, *Evrard*, n° 93.800).

Le Conseil d'Etat juge par ailleurs :

« que lorsque le Conseil d'Etat décide de différer les effets d'un arrêt d'annulation sur base de l'article 14ter des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, il se prononce, ' par voie de disposition générale ', pour le maintien provisoire des effets de tout ou partie de l'acte annulé; qu'en énonçant que lorsqu'il décide de mettre en œuvre l'article 14ter précité, le Conseil d'Etat statue ' par voie de disposition générale ', le législateur a nécessairement entendu conférer une valeur *erga omnes* à la décision du Conseil d'Etat ordonnant qu'un acte réglementaire irrégulier puisse produire des effets de droit; qu'une telle décision juridictionnelle, prise dans un souci de sécurité juridique, conforte temporairement l'acte réglementaire en cause et paralyse l'exercice de la censure de non application pour les mesures d'exécution prise durant la période correspondant au maintien de ses effets; qu'une telle paralysie temporaire de la censure de non application

ne contrevient pas à l'article 159 de la Constitution dès lors que cette disposition ne vise que les règlements ou arrêtés et ne peut trouver à s'appliquer à ceux qui se voient reconnaître une valeur juridique temporaire par le dispositif d'un arrêt du Conseil d'Etat valant disposition générale; que la circonstance que le requérant n'était pas partie à la procédure ayant donné lieu à l'arrêt du 22 septembre 2006 ne peut remettre en cause l'autorité de chose jugée *erga omnes* qui s'attache à cette décision » (CE, 18 décembre 2009, *Debie*, n° 199.085).

B.5.2. Selon le Conseil d'Etat, le recours à l'article 14ter des lois coordonnées aurait donc pour effet que le dispositif d'un arrêt du Conseil d'Etat, maintenant les effets d'un règlement annulé, confère une valeur juridique temporaire à celui-ci.

B.6. S'il appartient en règle aux juridictions judiciaires et administratives d'interpréter les normes législatives qu'elles appliquent, il incombe en revanche à la Cour d'interpréter les normes au regard desquelles elle est invitée à exercer son contrôle, en l'espèce l'article 159 de la Constitution, combiné avec les articles 10, 11 et 13 de celle-ci.

Dérogeant à l'effet rétroactif d'un arrêt d'annulation, la disposition en cause a pour effet que le règlement annulé, dont les effets ont été maintenus en tout ou en partie, ne disparaît pas de l'ordonnement juridique et demeure par conséquent un règlement.

B.7. La différence de traitement soumise à la Cour repose sur un critère objectif, à savoir l'existence ou non d'un arrêt du Conseil d'Etat annulant un acte réglementaire tout en maintenant les effets, et poursuit l'objectif légitime de préserver la sécurité juridique.

Contrairement à ce que soutient le Conseil des ministres, les catégories de justiciables mentionnées dans la question préjudicielle ne se trouvent pas dans des situations à ce point différentes qu'elles ne puissent être comparées. Ceux-ci sollicitent en effet, dans les deux cas, l'application de l'article 159 de la Constitution à un acte réglementaire.

La Cour doit encore examiner la pertinence et la proportionnalité de la différence de traitement ainsi créée entre justiciables.

B.8.1. Si le contrôle juridictionnel incident de la légalité des actes administratifs, garanti par l'article 159 de la Constitution, a pu, à l'origine, être conçu comme absolu, il ne peut être fait abstraction aujourd'hui, pour en déterminer la portée, d'autres dispositions constitutionnelles et de conventions internationales.

L'article 160 de la Constitution consacre l'existence du Conseil d'Etat. Il attribue au législateur le pouvoir de déterminer ses compétences et son mode de fonctionnement. Dans la mesure où le Constituant a entendu, de la sorte, consacrer le contrôle objectif de la légalité des actes administratifs, le contrôle juridictionnel de légalité, prévu à l'article 159 de la Constitution, doit raisonnablement tenir compte de l'effet utile des arrêts d'annulation du Conseil d'Etat et des modalités dont ils peuvent être assortis.

En outre, le contrôle prévu à l'article 159 de la Constitution doit être interprété en combinaison avec le principe de la sécurité juridique qui est inhérent à l'ordre juridique interne, ainsi qu'à l'ordre juridique de l'Union européenne et à la Convention européenne des droits de l'homme (voir l'arrêt n° 125/2011, B.5.4). En effet, la Cour tient compte de ce principe lorsqu'elle exerce son contrôle sur la base des dispositions constitutionnelles au regard desquelles elle exerce un contrôle direct.

B.8.2. Il s'ensuit que, si l'article 159 de la Constitution ne prévoit, explicitement, aucune restriction au mode de contrôle de légalité qu'il consacre, une telle restriction se justifie néanmoins si elle est nécessaire pour assurer le respect d'autres dispositions constitutionnelles ou de droits fondamentaux. Tenu de garantir notamment le principe de sécurité juridique, le législateur se doit de régler le mode de contrôle de l'action administrative, ce qui peut exiger des restrictions au contrôle juridictionnel incident de la légalité des actes réglementaires, pour autant que ces restrictions soient proportionnées au but légitime poursuivi.

B.9.1. Par ailleurs, lorsqu'elle vérifie le respect par le législateur du principe d'égalité et de non-discrimination et de l'article 13 de la Constitution, la Cour doit également tenir compte des droits conférés aux justiciables par l'article 6.1 de la Convention européenne des droits de l'homme.

B.9.2. Cette disposition garantit à chacun le droit à ce qu'un juge connaisse de toute contestation relative à ses droits et obligations de caractère civil. Un tel droit d'accès constitue en effet un élément inhérent au droit au procès équitable (CEDH, 21 février 1975, *Golder* c. Royaume-Uni, § 36).

Bien que fondamental dans un Etat de droit, le droit d'accès au juge n'est toutefois pas absolu et « il y a place, en dehors des limites qui circonscrivent le contenu même de tout droit, pour des limitations implicitement admises » (*ibid.*, § 38).

B.9.3. Ainsi, la Cour européenne des droits de l'homme a accepté, à plusieurs reprises, que des actes d'autorités publiques continuent à produire leurs effets, malgré leur irrégularité, en raison du respect dû au principe de sécurité juridique (Comm. eur. D.H., décision, 26 juin 1996, *Mika* c. Autriche; CEDH, décision, 16 mars 2000, *Walden* c. Liechtenstein; CEDH, décision, 6 novembre 2003, *Roshka* c. Russie; CEDH, 22 juillet 2010, *P.B. et J.S.* c. Autriche, §§ 48-49).

En l'espèce, le législateur a cherché à ménager un équilibre entre le principe de légalité des actes réglementaires, consacré à l'article 159 de la Constitution, et le principe de sécurité juridique. Il a confié à une juridiction le soin de déterminer si des raisons exceptionnelles justifiaient que les effets d'un acte réglementaire illégal soient maintenus tout en exigeant qu'ils ne le soient que par voie de disposition générale afin d'éviter toute discrimination entre les justiciables. S'il l'estime nécessaire, en fonction des circonstances de l'espèce, le Conseil d'Etat peut néanmoins excepter du maintien des effets du règlement annulé les justiciables qui ont introduit, dans les délais, un recours en annulation contre ce règlement litigieux et ceci dans le respect du principe d'égalité et de non-discrimination.

B.9.4. Il s'ensuit qu'en adoptant la disposition en cause, le législateur a instauré un juste équilibre entre l'importance de remédier à chaque situation contraire au droit et le souci de ne plus mettre en péril, après un certain temps, des situations existantes et des attentes suscitées.

B.9.5. Dans l'interprétation mentionnée en B.2.1, la disposition en cause n'est pas incompatible avec les articles 10 et 11 de la Constitution.

B.10.1. Quant à l'article 13 de la Constitution, il garantit à toutes les personnes qui se trouvent dans la même situation le droit d'être jugées selon les mêmes règles en ce qui concerne la compétence et la procédure. Une différence de traitement à cet égard doit être raisonnablement justifiée.

Il découle de ce qui précède que la différence de traitement quant à l'accès au contrôle juridictionnel incident de la légalité prévu à l'article 159 de la Constitution est raisonnablement justifiée.

B.10.2. Dans l'interprétation mentionnée en B.2.1, la disposition en cause n'est dès lors pas davantage incompatible avec l'article 13 de la Constitution.

B.11. La question préjudicielle appelle une réponse négative.

Par ces motifs,

la Cour

dit pour droit :

L'article 14ter des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, ne viole pas les articles 10, 11 et 13, combinés avec l'article 159, de la Constitution.

Ainsi prononcé en langue française et en langue néerlandaise, conformément à l'article 65 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour constitutionnelle, à l'audience publique du 9 février 2012.

Le greffier,
F. Meersschant

Le président,
R. Henneuse

GRONDWETTELIJK HOF

[2012/201266]

Uittreksel uit arrest nr. 18/2012 van 9 februari 2012

Rolnummer 5108

In zake : de prejudiciële vraag betreffende artikel 14ter van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel.

Het Grondwettelijk Hof,

samengesteld uit de voorzitters R. Henneuse en M. Bossuyt, en de rechters E. De Groot, L. Lavrysen, A. Alen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman, E. Derycke, J. Spreutels, T. Merckx-Van Goey, P. Nihoul en F. Daoût, bijgestaan door de griffier F. Meersschant, onder voorzitterschap van voorzitter R. Henneuse,

wijst na beraad het volgende arrest :

I. *Onderwerp van de prejudiciële vraag en rechtspleging*

Bij vonnis van 21 januari 2011 in zake de vzw « Clinique Saint-Jean - Kliniek Sint-Jan » en anderen tegen de Belgische Staat, waarvan de expeditie ter griffie van het Hof is ingekomen op 21 februari 2011, heeft de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Is artikel 14ter van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals ingevoegd bij artikel 10 van de wet van 4 augustus 1996, in strijd met de artikelen 10, 11 en 13 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 159 van de Grondwet, in die zin geïnterpreteerd dat het de hoven en rechtbanken van de rechterlijke orde zou beletten om, overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet, de toepassing te weren van een reglementair besluit dat bij een arrest van de Raad van State is vernietigd, maar waarvan de gevolgen worden gehandhaafd tot de datum van de uitspraak ervan, en dat het een rechtzoekende de mogelijkheid zou ontnemen om de wettigheid van die reglementaire handeling te betwisten, terwijl hij over die mogelijkheid beschikt wanneer geen toepassing is gemaakt van het voormelde artikel 14ter, met name omdat tegen de onregelmatige reglementaire handeling geen enkel beroep voor de Raad van State zou zijn ingesteld ? ».

(...)

III. *In rechte*

(...)

B.1.1. Artikel 14ter van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, bepaalt :

« Zo de afdeling bestuursrechtspraak dit nodig oordeelt, wijst zij, bij wege van algemene beschikking, die gevolgen van de vernietigde verordeningsbepalingen aan welke als gehandhaafd moeten worden beschouwd of voorlopig gehandhaafd worden voor de termijn die zij vaststelt ».

B.1.2. Artikel 13 van de Grondwet bepaalt :

« Niemand kan tegen zijn wil worden afgetrokken van de rechter die de wet hem toekent ».

B.1.3. Artikel 159 van de Grondwet bepaalt :

« De hoven en rechtbanken passen de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen alleen toe in zoverre zij met de wetten overeenstemmen ».

B.2.1. Het Hof wordt ondervraagd over de bestaanbaarheid van het voormelde artikel 14ter met de artikelen 10, 11 en 13 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 159 ervan, in de interpretatie volgens welke het de rechtzoekende niet toelaat te verkrijgen dat de hoven en rechtbanken een reglementair besluit buiten toepassing laten dat de Raad van State nietig heeft verklaard, maar waarvan de gevolgen worden gehandhaafd, terwijl de rechtzoekende over die mogelijkheid beschikt wanneer geen toepassing is gemaakt van de in het geding zijnde bepaling.

B.2.2. Uit de verwijzingsbeslissing blijkt dat de eisende partijen voor de verwijzende rechter de zaak voor die laatste aanhangig hebben gemaakt vooraleer zij zelf de nietigverklaring door de Raad van State verkregen van het reglementair koninklijk besluit waarvan de gevolgen evenwel zijn gehandhaafd tot de datum van de uitspraak van zijn arrest.

Het Hof beperkt zijn onderzoek tot de hypothese waarin geen enkel element van het geschil onder het toepassingsgebied van het recht van de Europese Unie valt.

B.3. De in het geding zijnde bepaling is rechtstreeks geïnspireerd op artikel 8, tweede lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, dat het Hof bevoegd maakt om de gevolgen van de vernietigingsarresten in de tijd aan te passen (*Parl. St.*, Senaat, 1995-1996, nr. 1-321/2, p. 7). Zij wordt gemotiveerd door de zorg om de rechtszekerheid te vrijwaren door te voorkomen dat ingevolge de vernietiging « bestaande rechtstoestanden [worden aangetast] » (*ibid.*; zie ook *Parl. St.*, Kamer, 1995-1996, nr. 644/4, p. 3).

Tijdens de parlementaire voorbereiding diende de minister een nota in, waarin is gesteld :

« De mogelijkheid om bij wege van een algemene beschikking aan te geven welke gevolgen van de vernietigde bepalingen als definitief rechtsgeldig moeten worden beschouwd of voorlopig als dusdanig gehandhaafd blijven, kan alleen maar op verordeningsbepalingen slaan.

De verplichting om zulks via een algemene beschikking te doen, sluit iedere mogelijkheid uit om een uitspraak te doen over individuele handelingen *in se*.

Wanneer de Raad van State evenwel beslist dat de vernietiging van de verordeningsbepaling geen terugwerkende kracht heeft, blijft het geheel van de individuele handelingen, gesteld in uitvoering van die verordeningsbepaling, hoe dan ook toch gehandhaafd » (*Parl. St.*, Kamer, 1995-1996, nr. 644/4, pp. 6-7).

B.4. Volgens de Raad van State strekt de mogelijkheid die hem door de wetgever is toegekend, ertoe het strikte karakter van de nietigverklaring te matigen en moet die met wijsheid en omzichtigheid worden gehanteerd wanneer vaststaat dat de nietigverklaring zonder meer van het bestreden besluit zeer zware gevolgen zou hebben op het stuk van de rechtszekerheid (RvSt, 21 november 2001, *Belgische Staat*, nr. 100.963; RvSt, 30 oktober 2006, *Somja et al.*, nr. 164.258; RvSt, 8 november 2006, *Belgische beroepsvereniging der geneesheren specialisten in nucleaire geneeskunde et al.*, nr. 164.522). Dit is niet het geval wanneer de door de tegenpartij aangevoerde aantasting van de rechtszekerheid inherent is aan de nietigverklaring van elke onwettige reglementaire bepaling (RvSt, 3 november 2004, *Belgische beroepsvereniging der geneesheren specialisten in nucleaire geneeskunde*, nr. 136.961).

B.5.1. De handhaving van de gevolgen van de nietig verklaarde verordening heeft volgens de Raad van State tot gevolg dat de handelingen die op basis daarvan zijn aangenomen, niet kunnen worden geacht geen wettelijke grondslag te hebben (RvSt, 10 september 1998, *Stad Waver*, nr. 75.712; RvSt, 8 maart 2001, *Evrard*, nr. 93.800).

De Raad van State oordeelt overigens :

« dat wanneer de Raad van State beslist de gevolgen van een vernietigingsarrest uit te stellen op basis van artikel 14ter van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, hij zich ' bij wege van algemene beschikking ' uitspreekt voor de voorlopige handhaving van de gevolgen van de hele vernietigde handeling of van een deel ervan; dat de wetgever, door te stellen dat de Raad van State, wanneer hij beslist het voornoemde artikel 14ter toe te passen, uitspraak doet ' bij wege van algemene beschikking ' onmiskenbaar een gelding *erga omnes* heeft willen toekennen aan de beslissing van de Raad van State waarbij deze beveelt dat een onregelmatige verordening rechtsgevolgen kan hebben; dat zulk een rechterlijke beslissing, genomen ter wille van de rechtszekerheid, aan de kwestieuze verordening tijdelijk geldigheid verleent en de uitoefening van de sanctie van niet-toepassing opschort voor de uitvoeringsmaatregelen die genomen zijn tijdens de periode gedurende welke die gevolgen gehandhaafd worden; dat zulk een tijdelijke opschorting van de sanctie van niet-toepassing niet in strijd is met artikel 159 van de Grondwet, aangezien die bepaling enkel slaat op verordeningen of besluiten, en niet toegepast kan worden op handelingen waaraan een tijdelijke juridische waarde is toegekend door het dictum van een arrest van de Raad van State, dat geldt als algemene beschikking; dat de omstandigheid dat verzoeker geen partij was bij de procedure die geleid heeft tot het arrest van 22 september 2006 niets afdoet aan het gezag van gewijsde *erga omnes* van die beslissing » (RvSt, 18 december 2008, *Debie*, nr. 199.085).

B.5.2. Volgens de Raad van State zou het aanwenden van artikel 14ter van de gecoördineerde wetten dus tot gevolg hebben dat aan de betrokken handeling een tijdelijke juridische waarde is toegekend door het beschikkend gedeelte van een arrest van de Raad van State waarbij de gevolgen van de vernietigde verordening worden gehandhaafd.

B.6. Hoewel het in de regel aan de justitiële en administratieve rechtscolleges staat de door hen toegepaste wetskrachtige normen te interpreteren, dient het Hof daarentegen de normen te interpreteren ten aanzien waarvan het wordt verzocht zijn toetsing uit te voeren, te dezen artikel 159 van de Grondwet, in samenhang gelezen met de artikelen 10, 11 en 13 ervan.

Afwijkend van de retroactieve werking van een vernietigingsarrest heeft de in het geding zijnde bepaling tot gevolg dat de vernietigde verordening, waarvan de gevolgen volledig of gedeeltelijk zijn gehandhaafd, niet verdwijnt uit de rechtsorde en bijgevolg een verordening blijft.

B.7. Het aan het Hof voorgelegde verschil in behandeling berust op een objectief criterium, namelijk het al dan niet bestaan van een arrest van de Raad van State waarmee een reglementaire handeling wordt nietigverklaard, maar waarvan de gevolgen worden gehandhaafd, en streeft een wettig doel na, namelijk het vrijwaren van de rechtszekerheid.

In tegenstelling tot wat de Ministerraad aanvoert, bevinden de in de prejudiciële vraag vermelde categorieën van rechtzoekenden zich niet in situaties die dermate verschillend zijn dat zij niet met elkaar kunnen worden vergeleken. Zij vragen immers in beide gevallen om de toepassing van artikel 159 van de Grondwet op een reglementaire handeling.

Het Hof moet voorts nagaan of het aldus onder rechtzoekenden gecreëerde verschil in behandeling relevant en evenredig is.

B.8.1. Hoewel de incidentele rechterlijke wettigheidstoetsing van bestuurshandelingen, bepaald in artikel 159 van de Grondwet, oorspronkelijk als absoluut kon worden opgevat, kunnen thans, om de draagwijdte ervan te bepalen, andere grondwetsbepalingen en bepalingen van internationale verdragen niet buiten beschouwing worden gelaten.

Artikel 160 van de Grondwet verankert het bestaan van de Raad van State. Op grond van dat artikel kan de wetgever diens bevoegdheden en werking bepalen. In zoverre de Grondwetgever de objectieve wettigheidstoetsing van de administratieve handelingen aldus beoogde te verankeren, dient de in artikel 159 van de Grondwet bepaalde rechterlijke wettigheidstoetsing redelijkerwijze rekening te houden met de nuttige werking van de vernietigingsarresten van de Raad van State en van de modaliteiten waarmee die gepaard kunnen gaan.

Bovendien moet de in artikel 159 van de Grondwet bepaalde toetsing worden geïnterpreteerd in samenhang met het beginsel van de rechtszekerheid dat inherent is aan de interne rechtsorde, alsook aan de rechtsorde van de Europese Unie en aan het Europees Verdrag voor de rechten van de mens (zie arrest nr. 125/2011, B.5.4). Het Hof houdt immers rekening met dat beginsel wanneer het zijn toetsing uitoefent op basis van de grondwetsbepalingen ten aanzien waarvan het zijn rechtstreekse toetsing uitoefent.

B.8.2. Hieruit volgt dat, hoewel artikel 159 van de Grondwet niet uitdrukkelijk voorziet in enige beperking van de daarin neergelegde wijze waarop de wettigheid wordt getoetst, een dergelijke beperking niettemin verantwoord kan zijn wanneer die noodzakelijk is om de naleving van andere grondwetsbepalingen of fundamentele rechten te verzekeren. De wetgever, die ertoe gehouden is met name het beginsel van de rechtszekerheid te waarborgen, moet de wijze regelen waarop de administratieve handeling wordt getoetst, hetgeen beperkingen aan de incidentele rechterlijke wettigheidstoetsing kan vereisen, op voorwaarde dat die beperkingen evenredig zijn met het nagestreefde wettige doel.

B.9.1. Overigens dient het Hof, bij het onderzoek van de naleving, door de wetgever, van het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie en van artikel 13 van de Grondwet, eveneens rekening te houden met de rechten die artikel 6.1 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens aan de rechtzoekenden toekent.

B.9.2. Die bepaling waarborgt eenieder het recht dat een rechter kennisneemt van elke betwisting betreffende zijn rechten en verplichtingen van burgerlijke aard. Een dergelijk recht op toegang vormt immers een element dat inherent is aan het recht op een eerlijk proces (EHRM, 21 februari 1975, *Golder t. Verenigd Koninkrijk*, § 36).

Hoewel het recht op de toegang tot een rechter fundamenteel is in een rechtsstaat, is het evenwel niet absoluut en « zijn, buiten de grenzen van de inhoud zelf van elk recht, beperkingen impliciet toegestaan » (*ibid.*, § 38).

B.9.3. Aldus heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens herhaaldelijk aanvaard dat handelingen van overheden hun uitwerking behouden, ondanks de onregelmatigheid ervan, wegens de verplichte naleving van het beginsel van de rechtszekerheid (ECRM, beslissing, 26 juni 1996, *Mika t. Oostenrijk*; EHRM, beslissing, 16 maart 2000, *Walden t. Liechtenstein*; EHRM, beslissing, 6 november 2003, *Roshka t. Rusland*; EHRM, 22 juli 2010, *P.B. en J.S. t. Oostenrijk*, § § 48-49).

Te dezen heeft de wetgever getracht een evenwicht te vinden tussen het beginsel van de wettigheid van de reglementaire handelingen, verankerd in artikel 159 van de Grondwet, en het beginsel van de rechtszekerheid. Hij heeft aan een rechtscollege de zorg toevertrouwd om te bepalen of uitzonderlijke redenen verantwoordend dat de gevolgen van een onwettige reglementaire handeling worden gehandhaafd, waarbij wordt geëist dat dit alleen het geval is bij wege van algemene beschikking teneinde elke discriminatie tussen de rechtzoekenden te vermijden. Wanneer de Raad van State dat nodig acht rekening houdend met de omstandigheden van de zaak, kan hij niettemin van de handhaving van de gevolgen van de nietig verklaarde verordening de rechtzoekenden uitsluiten die tijdig een beroep tot nietigverklaring tegen die verordening hebben ingediend, en dit met inachtneming van het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

B.9.4. Hieruit volgt dat de wetgever, met het aannemen van de in het geding zijnde bepaling, een billijk evenwicht tot stand heeft gebracht tussen het belang dat elke situatie die strijdig is met het recht wordt verholpen en de bekommernis dat bestaande toestanden en gewekte verwachtingen na verloop van tijd niet meer in het gedrang worden gebracht.

B.9.5. In de in B.2.1 vermelde interpretatie, is de in het geding zijnde bepaling niet onbestaanbaar met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

B.10.1. Artikel 13 van de Grondwet waarborgt aan alle personen die zich in dezelfde toestand bevinden het recht om volgens dezelfde regels inzake bevoegdheid en rechtspleging te worden berecht. Aldus dient een verschil in behandeling in dat opzicht redelijk te worden verantwoord.

Uit hetgeen voorafgaat vloeit voort dat het verschil in behandeling ten aanzien van de toegang tot de incidentele rechterlijke wettigheidstoetsing bepaald in artikel 159 van de Grondwet redelijk is verantwoord.

B.10.2. In de in B.2.1 vermelde interpretatie, is de in het geding zijnde bepaling bijgevolg evenmin onbestaanbaar met artikel 13 van de Grondwet.

B.11. De prejudiciële vraag dient ontkennend te worden beantwoord.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

Artikel 14ter van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, schendt niet de artikelen 10, 11 en 13, in samenhang gelezen met artikel 159, van de Grondwet.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, op de openbare terechtzitting van 9 februari 2012.

De griffier,

F. Meersschant

De voorzitter,

R. Henneuse

ÜBERSETZUNG

VERFASSUNGSGERICHTSHOF

[2012/201266]

Auszug aus dem Entscheid Nr. 18/2012 vom 9. Februar 2012

Geschäftsverzeichnisnummer 5108

In Sachen: Vorabentscheidungsfrage in Bezug auf Artikel 14ter der am 12. Januar 1973 koordinierten Gesetze über den Staatsrat, gestellt vom Gericht erster Instanz Brüssel.

Der Verfassungsgerichtshof,

zusammengesetzt aus den Präsidenten R. Henneuse und M. Bossuyt, und den Richtern E. De Groot, L. Lavrysen, A. Alen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman, E. Derycke, J. Spreutels, T. Merckx-Van Goey, P. Nihoul und F. Daoût, unter Assistenz des Kanzlers F. Meersschant, unter dem Vorsitz des Präsidenten R. Henneuse,

verkündet nach Beratung folgenden Entscheid:

I. *Gegenstand der Vorabentscheidungsfrage und Verfahren*

In seinem Urteil vom 21. Januar 2011 in Sachen der VoG «Clinique Saint-Jean - Klinik Sint-Jan» und anderer gegen den belgischen Staat, dessen Ausfertigung am 21. Februar 2011 in der Kanzlei des Gerichtshofes eingegangen ist, hat das Gericht erster Instanz Brüssel folgende Vorabentscheidungsfrage gestellt:

«Verstößt Artikel 14ter der koordinierten Gesetze über den Staatsrat, wie eingefügt durch Artikel 10 des Gesetzes vom 4. August 1996, gegen die Artikel 10, 11 und 13 der Verfassung in Verbindung mit deren Artikel 159, dahingehend ausgelegt, dass er die Gerichtshöfe und Gerichte des gerichtlichen Standes daran hindern würde, gemäß Artikel 159 der Verfassung die Anwendung eines Erlasses mit Verordnungscharakter, der durch einen Entscheid des Staatsrats für nichtig erklärt wurde, dessen Wirkungen aber bis zum Datum seiner Verkündung aufrechterhalten werden, abzulehnen, und einem Rechtsuchenden die Möglichkeit versagen würde, die Rechtmäßigkeit dieses Verordnungsaktes anzufechten, was ihm aber in jenen Fällen möglich wäre, in denen der vorerwähnte Artikel 14ter nicht zur Anwendung gebracht wurde, insbesondere weil gegen diesen unregelmäßigen Verordnungsakt keine Klage beim Staatsrat erhoben worden wäre?».

(...)

III. *Rechtliche Würdigung*

(...)

B.1.1. Artikel 14ter der am 12. Januar 1973 koordinierten Gesetze über den Staatsrat bestimmt:

«Wenn die Verwaltungsstreitsachenabteilung es für nötig erachtet, gibt sie im Wege einer allgemeinen Verfügung die Wirkungen der für nichtig erklärten Verordnungsbestimmungen an, die als endgültig zu betrachten sind oder die für die von ihr festgelegte Frist vorläufig aufrechterhalten werden».

B.1.2. Artikel 13 der Verfassung bestimmt:

«Niemand darf gegen seinen Willen seinem gesetzlichen Richter entzogen werden».

B.1.3. Artikel 159 der Verfassung bestimmt:

«Die Gerichtshöfe und Gerichte wenden die allgemeinen, provinzialen und örtlichen Erlasse und Verordnungen nur an, insoweit sie mit den Gesetzen in Übereinstimmung stehen».

B.2.1. Der Gerichtshof wird zur Vereinbarkeit des vorerwähnten Artikels 14ter mit den Artikeln 10, 11 und 13 der Verfassung in Verbindung mit deren Artikel 159 befragt, dahingehend ausgelegt, dass er es den Rechtsunterworfenen nicht ermögliche, zu erreichen, dass die Gerichtshöfe und Gerichte die Anwendung eines Erlasses mit Verordnungscharakter, den der Staatsrat für nichtig erklärt habe, dessen Wirkungen jedoch aufrechterhalten würden, ausschließen, während eine solche Möglichkeit den Rechtsunterworfenen in den Fällen, in denen die fragliche Bestimmung nicht angewandt worden sei, geboten werde.

B.2.2. Aus der Verweisungsentscheidung geht hervor, dass die klagenden Parteien vor dem vorlegenden Richter diesen befasst haben, bevor sie selbst die Nichtigerklärung des königlichen Erlasses mit Verordnungscharakter durch den Staatsrat erreicht hätten, wobei die Wirkungen jedoch bis zum Datum der Verkündung des Entscheids aufrechterhalten wurden.

Der Gerichtshof beschränkt seine Prüfung auf den Fall, in dem kein Element der Streitsache zum Anwendungsbereich des Rechtes der Europäischen Union gehört.

B.3. Die fragliche Bestimmung ist unmittelbar von Artikel 8 Absatz 2 des Sondergesetzes vom 6. Januar 1989 über den Verfassungsgerichtshof abgeleitet, der dem Gerichtshof eine Befugnis zur zeitlichen Modulation der Wirkungen der Nichtigkeitsentscheide erteilt (*Parl. Dok.*, Senat, 1995-1996, Nr. 1-321/2, S. 7). Sie wurde begründet mit dem Bemühen, die Rechtssicherheit zu wahren, indem vermieden wurde, durch die Wirkung der Nichtigerklärung « bestehende Rechtssituationen anzutasten » (ebenda; siehe auch *Parl. Dok.*, Kammer, 1995-1996, Nr. 644/4, S. 3).

Während der Vorarbeiten hat der Minister eine Note hinterlegt, in der es hieß:

«Die Möglichkeiten, im Wege einer allgemeinen Verfügung die Wirkungen der für nichtig erklärten Bestimmungen anzugeben, die als endgültig anzusehen oder vorläufig aufrechtzuerhalten sind, ist nur in Bezug auf die Verordnungsakte vorstellbar.

Die Verpflichtung, im Wege einer allgemeinen Verfügung vorzugehen, schließt nämlich jede Möglichkeit aus, über individuelle Akte als solche zu befinden.

Wenn der Staatsrat jedoch beschließt, dass die Nichtigerklärung des Verordnungsaktes nicht rückwirkend gilt, wird dennoch die Gesamtheit der in Ausführung dieses Verordnungsaktes vorgenommenen individuellen Akte aufrechterhalten» (*Parl. Dok.*, Kammer, 1995-1996, Nr. 644/4, SS. 6-7).

B.4. Nach Auffassung des Staatsrates dient die ihm durch den Gesetzgeber zuerkannte Möglichkeit dazu, die Strenge der Nichtigerklärung abzumildern, und sie kann nur mit Weisheit und Umsicht angewandt werden, wenn erwiesen ist, dass die bloße Nichtigerklärung des angefochtenen Aktes äußerst schwerwiegende Folgen hinsichtlich der Rechtssicherheit haben würde (Staatsrat, 21. November 2001, *Belgischer Staat*, Nr. 100.963; Staatsrat, 30. Oktober 2006, *Somja et al.*, Nr. 164.258; Staatsrat, 8. November 2006, *Union professionnelle belge des médecins spécialistes en médecine nucléaire et al.*, Nr. 164.522). Dies ist nicht der Fall, wenn die durch die Gegenpartei angeführte Beeinträchtigung der Rechtssicherheit mit der Nichtigerklärung irgendeiner ungesetzlichen Verordnungsbestimmung zusammenhängt (Staatsrat, 3. November 2004, *Union professionnelle belge des médecins spécialistes en médecine nucléaire*, Nr. 136.961).

B.5.1. Die Aufrechterhaltung der Wirkungen der für nichtig erklärten Verordnung hat nach Auffassung des Staatsrates zur Folge, dass die auf ihrer Grundlage beschlossenen Akte nicht als solche angesehen werden können, die einer gesetzlichen Grundlage entbehren (Staatsrat, 10. September 1998, *Stadt Wavre*, Nr. 75.712; Staatsrat, 8. März 2001, *Evrard*, Nr. 93.800).

Der Staatsrat urteilt im Übrigen,

«dass der Staatsrat in dem Fall, wo er beschließt, die Wirkungen eines Nichtigkeitsentscheids auf der Grundlage von Artikel 14ter der koordinierten Gesetze über den Staatsrat zeitlich zu verschieben, ' im Wege einer allgemeinen Verfügung ' urteilt im Sinne der vorläufigen Aufrechterhaltung der Folgen der Gesamtheit oder eines Teils des für nichtig erklärten Aktes; dass der Gesetzgeber, indem er verkündet, dass der Staatsrat in dem Fall, wo er beschließt, den vorerwähnten Artikel 14ter anzuwenden, ' im Wege einer allgemeinen Verfügung ' urteilt, notwendigerweise der Entscheidung des Staatsrates, mit der verfügt wird, dass ein rechtswidriger Verordnungsakt Rechtsfolgen haben kann, einen Wert *erga omnes* verleihen wollte; dass eine solche Gerichtsentscheidung, die im Bemühen um Rechtssicherheit getroffen wird, den angefochtenen Verordnungsakt zeitweilig stärkt und die Ausübung der Sanktion der Nichtanwendung für Ausführungsmaßnahmen, die während der Zeit ergriffen wurden, die der Aufrechterhaltung ihrer Wirkungen entspricht, aussetzt; dass eine solche zeitweilige Aussetzung der Sanktion der Nichtanwendung nicht gegen Artikel 159 der Verfassung verstößt, insofern diese Bestimmung nur die Verordnungen oder Erlasse betrifft, und folglich nicht auf diejenigen angewandt werden kann, denen durch den Tenor eines Entscheids des Staatsrates mit der Geltung einer allgemeinen Verfügung ein zeitweiliger Rechtswert verliehen wird; dass der Umstand, dass der Kläger keine Partei in dem Verfahren war, das zu dem Entscheid vom 22. September 2006 geführt hat, die mit dieser Entscheidung verbundene materielle Rechtskraft *erga omnes* nicht in Frage stellen kann» (Staatsrat, 18. Dezember 2008, *Debie*, Nr. 199.085).

B.5.2. Nach Auffassung des Staatsrates hätte die Inanspruchnahme von Artikel 14ter der koordinierten Gesetze also zur Folge, dass der Tenor eines Entscheids des Staatsrates, mit dem die Wirkungen einer für nichtig erklärten Verordnung aufrechterhalten würden, dieser ein zeitweiliger Rechtswert verleihen würde.

B.6. Es obliegt zwar in der Regel den ordentlichen und administrativen Rechtsprechungsorganen, die von ihnen angewandten Gesetzenormen auszulegen, doch der Gerichtshof hat jene Normen auszulegen, anhand deren er um eine Prüfung gebeten wird, im vorliegenden Fall Artikel 159 der Verfassung in Verbindung mit deren Artikeln 10, 11 und 13.

In Abweichung von der Rückwirkung eines Nichtigkeitsentscheids hat die fragliche Bestimmung zur Folge, dass die für nichtig erklärte Verordnung, deren Wirkungen ganz oder teilweise aufrechterhalten wurden, nicht aus der Rechtsordnung verschwindet und folglich eine Verordnung bleibt.

B.7. Der Behandlungsunterschied, der dem Gerichtshof unterbreitet wurde, beruht auf einem objektiven Kriterium, nämlich dem Umstand, ob ein Entscheid des Staatsrates, mit dem ein Verordnungsakt für nichtig erklärt wird, dessen Wirkungen gleichzeitig aufrechterhalten werden, besteht oder nicht, und dient dem rechtmäßigen Ziel, die Rechtssicherheit zu wahren.

Im Gegensatz zu dem, was der Ministerrat anführt, befinden sich die in der Vorabentscheidungsfrage erwähnten Kategorien von Rechtsunterworfenen nicht in derart unterschiedlichen Situationen, dass sie nicht miteinander vergleichbar wären. Sie beantragen nämlich in beiden Fällen die Anwendung von Artikel 159 der Verfassung auf einen Verordnungsakt.

Der Gerichtshof muss noch die Sachdienlichkeit und die Verhältnismäßigkeit des somit zwischen Rechtsunterworfenen eingeführten Behandlungsunterschieds prüfen.

B.8.1. Auch wenn die inzidentelle richterliche Gesetzmäßigkeitsprüfung von Verwaltungsakten, die durch Artikel 159 der Verfassung gewährleistet wird, ursprünglich als absolut verstanden werden konnte, kann heute zur Bestimmung ihrer Tragweite nicht von anderen Verfassungsbestimmungen und Bestimmungen internationaler Verträge abgesehen werden.

Artikel 160 der Verfassung schreibt die Existenz des Staatsrates fest. Er verleiht dem Gesetzgeber die Befugnis, seine Zuständigkeit und Arbeitsweise zu bestimmen. Insofern der Verfassungsgeber auf diese Weise die objektive Gesetzmäßigkeitsprüfung der Verwaltungsakte festlegen wollte, muss bei der in Artikel 159 der Verfassung vorgesehenen richterlichen Gesetzmäßigkeitsprüfung vernünftigerweise die zweckdienliche Wirkung der Nichtigkeitsentscheide des Staatsrates und der Modalitäten, mit denen sie verbunden werden können, berücksichtigt werden.

Außerdem ist die in Artikel 159 der Verfassung vorgesehene Prüfung in Verbindung mit dem Grundsatz der Rechtssicherheit auszulegen, der der innerstaatlichen Rechtsordnung, der Rechtsordnung der Europäischen Union sowie der Europäischen Menschenrechtskonvention inhärent ist (siehe Entscheid Nr. 125/2011, B.5.4). Der Gerichtshof berücksichtigt diesen Grundsatz nämlich bei der Ausübung seiner Kontrolle auf der Grundlage der Verfassungsbestimmungen, anhand deren er seine direkte Kontrolle ausübt.

B.8.2. Folglich ist, auch wenn Artikel 159 der Verfassung nicht ausdrücklich eine Einschränkung der darin festgelegten Art und Weise der Gesetzmäßigkeitsprüfung vorsieht, eine solche Einschränkung dennoch gerechtfertigt, wenn sie notwendig ist, um die Einhaltung anderer Verfassungsbestimmungen oder Grundrechte zu gewährleisten. Der Gesetzgeber, der verpflichtet ist, insbesondere den Grundsatz der Rechtssicherheit zu gewährleisten, muss die Weise der Kontrolle der Verwaltungsakte regeln, was Einschränkungen der inzidentellen richterlichen Gesetzmäßigkeitsprüfung der Verordnungsakte erfordern kann, sofern diese Einschränkungen im Verhältnis zur gesetzmäßigen Zielsetzung stehen.

B.9.1. Im Übrigen muss der Gerichtshof, wenn er die Einhaltung des Grundsatzes der Gleichheit und Nichtdiskriminierung sowie von Artikel 13 der Verfassung durch den Gesetzgeber prüft, ebenfalls die Rechte berücksichtigen, die den Rechtsunterworfenen durch Artikel 6 Absatz 1 der Europäischen Menschenrechtskonvention zuerkannt werden.

B.9.2. Diese Bestimmung gewährleistet jedem das Recht darauf, dass seine Sache von einem Richter gehört wird, der über zivilrechtliche Ansprüche und Verpflichtungen zu entscheiden hat. Ein solches Recht auf gerichtliches Gehör ist nämlich Bestandteil des Rechtes auf ein faires Verfahren (EuGHMR, 21. Februar 1975, *Golder* gegen Vereinigtes Königreich, § 36).

Obwohl das Recht auf gerichtliches Gehör in einem Rechtsstaat eine fundamentale Bedeutung hat, gilt es nicht absolut und «sind außerhalb der Grenzen des eigentlichen Inhalts eines jeden Rechts Einschränkungen implizit erlaubt» (ebenda, § 38).

B.9.3. So hat der Europäische Gerichtshof für Menschenrechte mehrfach angenommen, dass Akte von Behörden weiterhin wirksam sind trotz ihrer Rechtswidrigkeit, dies wegen der notwendigen Einhaltung des Grundsatzes der Rechtssicherheit (EuKomMR, Entscheidung, 26. Juni 1996, *Mika* gegen Österreich; EuGHMR, Entscheidung, 16. März 2000, *Walden* gegen Liechtenstein; EuGHMR, Entscheidung, 6. November 2003, *Roshka* gegen Russland; EuGHMR, 22. Juli 2010, *P.B. und J.S.* gegen Österreich, § 48-49).

Im vorliegenden Fall war der Gesetzgeber bemüht, ein Gleichgewicht zwischen dem Grundsatz der Gesetzmäßigkeit der Verordnungsakte, der in Artikel 159 der Verfassung verankert ist, und dem Grundsatz der Rechtssicherheit zu wahren. Er hat es einem Rechtsprechungsorgan anvertraut, zu bestimmen, ob außergewöhnliche Gründe es rechtfertigen, dass die Wirkungen eines ungesetzlichen Verordnungsaktes aufrechterhalten werden, und gleichzeitig vorgeschrieben, dass dies nur im Wege einer allgemeinen Verfügung geschieht, um jegliche Diskriminierung zwischen Rechtsunterworfenen zu vermeiden. Wenn der Staatsrat es aufgrund der Umstände der Rechtssache für nötig erachtet, kann er dennoch von der Aufrechterhaltung der Wirkungen der für nichtig erklärten Verordnung jene Rechtsunterworfenen ausschließen, die fristgerecht eine Nichtigkeitsklage gegen diese strittige Verordnung eingereicht haben, und dies unter Wahrung des Grundsatzes der Gleichheit und Nichtdiskriminierung.

B.9.4. Folglich hat der Gesetzgeber durch die Annahme der fraglichen Bestimmung ein faires Gleichgewicht geschaffen zwischen der Bedeutung einer Lösung für jede rechtswidrige Situation und dem Bemühen, bestehende Situationen und geweckte Erwartungen nach einer gewissen Zeit nicht mehr in Frage zu stellen.

B.9.5. In der in B.2.1 angeführten Auslegung ist die fragliche Bestimmung nicht unvereinbar mit den Artikeln 10 und 11 der Verfassung.

B.10.1. Artikel 13 der Verfassung gewährleistet allen Personen, die sich in der gleichen Situation befinden, das Recht, nach den gleichen Regeln hinsichtlich der Zuständigkeit und des Verfahrens beurteilt zu werden. Ein diesbezüglicher Behandlungsunterschied muss vernünftig gerechtfertigt werden.

Aus dem Vorstehenden ergibt sich, dass der Behandlungsunterschied angesichts des Zugangs zur inzidentellen richterlichen Gesetzmäßigkeitsprüfung, die in Artikel 159 der Verfassung vorgesehen ist, vernünftig gerechtfertigt ist.

B.10.2. In der in B.2.1 angeführten Auslegung ist die fragliche Bestimmung folglich ebenfalls nicht unvereinbar mit Artikel 13 der Verfassung.

B.11. Die Vorabentscheidungsfrage ist verneinend zu beantworten.

Aus diesen Gründen:

Der Gerichtshof
erkennt für Recht:

Artikel 14ter der am 12. Januar 1973 koordinierten Gesetze über den Staatsrat verstößt nicht gegen die Artikel 10, 11 und 13 der Verfassung in Verbindung mit deren Artikel 159.

Verkündet in französischer und niederländischer Sprache, gemäß Artikel 65 des Sondergesetzes vom 6. Januar 1989 über den Verfassungsgerichtshof, in der öffentlichen Sitzung vom 9. Februar 2012.

Der Kanzler,
F. Meersschant

Der Präsident,
R. Henneuse

GRONDWETTELIJK HOF

[2012/201338]

Uittreksel uit arrest nr. 19/2012 van 16 februari 2012

Rolnummer 5124

In zake : de prejudiciële vraag betreffende artikel 464, 1°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gesteld door de Raad van State.

Het Grondwettelijk Hof,

samengesteld uit de voorzitters M. Bossuyt en R. Henneuse, en de rechters E. De Groot, L. Lavrysen, A. Alen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman, E. Derycke, J. Spreutels, T. Merckx-Van Goey, P. Nihoul en F. Daoût, bijgestaan door de griffier F. Meersschant, onder voorzitterschap van voorzitter M. Bossuyt,

wijst na beraad het volgende arrest :

I. *Onderwerp van de prejudiciële vraag en rechtspleging*

Bij arrest nr. 211.774 van 3 maart 2011 in zake de nv « ABATAN » (voorheen de nv « Slachthuizen en Markten van Anderlecht ») tegen de gemeente Anderlecht, waarvan de expeditie ter griffie van het Hof is ingekomen op 10 maart 2011, heeft de Raad van State een prejudiciële vraag gesteld die bij beschikking van het Hof van 22 maart 2011 als volgt werd geherformuleerd :

« Schendt artikel 464, 1°, W.I.B. 1992 de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, indien het in die zin wordt geïnterpreteerd dat het vanwege artikel 36 van de wet van 24 december 1948 niet geacht wordt de gemeenten te verbieden om een belasting op vertoningen en vermakelijkheden te heffen op basis van de grondslag van de personen- of vennootschapsbelasting, terwijl artikel 464, 1°, W.I.B. 1992 de gemeenten wel verbiedt zulks te doen voor alle andere activiteiten die op het grondgebied van de gemeente plaatsvinden ? ».

(...)

III. *In rechte*

(...)

B.1. De prejudiciële vraag heeft betrekking op de bestaanbaarheid, met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van artikel 464, 1°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (hierna : WIB 1992), in de interpretatie dat die bepaling vanwege artikel 36 van de wet van 24 december 1948 betreffende de gemeentelijke en provinciale financiën (hierna : wet van 24 december 1948), niet wordt geacht de gemeenten te verbieden om een belasting op vertoningen en vermakelijkheden te heffen op basis van de grondslag van de personen- of de vennootschapsbelasting.

Artikel 464, 1°, van het WIB 1992 bepaalt :

« De provincies, de agglomeraties en gemeenten zijn niet gemachtigd tot het heffen van :

1° opcentiemen op de personenbelasting, op de vennootschapsbelasting, op de rechtspersonenbelasting en op de belasting van niet-inwoners of van gelijkaardige belastingen op de grondslag of op het bedrag van die belastingen, uitgezonderd evenwel wat de onroerende voorheffing betreft ».

Artikel 36 van de wet van 24 december 1948, waarnaar de prejudiciële vraag verwijst om artikel 464, 1°, van het WIB 1992 te interpreteren, bepaalt :

« Worden opgeheven, behoudens hetgeen de dienstjaren vóór dat van 1949 betreft :

1° [...]

2° De ten behoeve van het Rijk geheven belastingen op :

a) De vertoningen en vermakelijkheden;

[...]

De provinciale en gemeentelijke belastingen op de vertoningen en vermakelijkheden mogen geen toepassing vinden op de vertoningen gegeven in de schouwburgzalen en in te delen in een der volgende categorieën : treurspel, opera, opera comique, operette, blijspel, vaudeville, folkloristische klucht, drama, begin-, eindeseizoenrevue of eindejaarsrevue door de vast verbonden gezelschappen ».

B.2. De in het geding zijnde bepaling bevat een verbod voor de gemeenten op het heffen van opcentiemen op de personenbelasting, op de vennootschapsbelasting, op de rechtspersonenbelasting en op de belasting van niet-inwoners of van gelijkaardige belastingen op de grondslag of op het bedrag van die belastingen, uitgezonderd evenwel wat de onroerende voorheffing betreft.

B.3.1. Artikel 170, § 4, van de Grondwet bepaalt :

« Geen last of belasting kan door de agglomeratie, de federatie van gemeenten en de gemeente worden ingevoerd dan door een beslissing van hun raad.

De wet bepaalt ten aanzien van de in het eerste lid bedoelde belastingen, de uitzonderingen waarvan de noodzakelijkheid blijkt ».

B.3.2. Uit de parlementaire voorbereiding van artikel 170 van de Grondwet kan worden afgeleid dat de Grondwetgever met de in het tweede lid van artikel 170, § 4, vervatte regel wou voorzien in een « soort verdedigingsmechanisme » voor de Staat « t.o.v. de verschillende andere bestuurslagen, om een eigen fiscale materie te behouden » (*Parl. St.*, Kamer, B.Z. 1979, nr. 10-8/4°, p. 4).

Die regel werd door de Eerste Minister eveneens omschreven als een « regulerend mechanisme » :

« De wet moet dat regulerend mechanisme zijn en moet kunnen zeggen welke belastbare materie wordt voorbehouden aan de Staat. Indien men dat niet zou doen komt men in een chaos en in alle mogelijke verwikkelingen terecht, die niets meer te maken hebben met een goed georganiseerde federale Staat of goed georganiseerde Staat » (*Hand.*, Kamer, 22 juli 1980, p. 2707. Zie ook : *ibid.*, p. 2708; *Hand.*, Senaat, 28 juli 1980, pp. 2650-2651).

« [Ik zou] willen stellen [...] dat in dit nieuw systeem van bevoegdheidsverdeling op fiscaal vlak tussen de Staat, de gemeenschappen en de gewesten en de nevenschikte instellingen, de provincies en de gemeenten, het laatste woord bij de Staat ligt. Het is wat ik heb genoemd het reguleringsmechanisme » (*Hand.*, Senaat, 28 juli 1980, p. 2661).

De uitoefening van de in artikel 170, § 4, tweede lid, van de Grondwet besloten bevoegdheid om uitzonderingen te bepalen, is verbonden aan de voorwaarde dat van « noodzakelijkheid » blijkt moet worden gegeven.

De op die grondslag aangenomen wet moet restrictief worden geïnterpreteerd, aangezien zij de fiscale autonomie van de gemeenten beperkt.

B.4.1. De in het geding zijnde bepaling gaat terug op artikel 83 van de wetten op de inkomstenbelastingen, gecoördineerd op 15 januari 1948, zoals vervangen bij artikel 34 van de wet van 24 december 1948.

Uit de parlementaire voorbereiding van die laatste wet blijkt dat de wetgever met die bepaling wou komen tot een « scheiding tussen gemeentebelastingen en Rijksbelasting » (*Parl. St.*, Senaat, 1947-1948, nr. 492, pp. 10-13) door een « afschaffing van alle gemeentelijke aandeelbedragen in de opbrengst der Rijksbelastingen en afschaffing van alle gemeentelijke opcentimes op deze belastingen en van de speciale belasting op de wedden, lonen en pensioenen behalve echter de opcentimes op de grondbelasting » (*ibid.*, p. 11). Op die manier beoogde de wetgever te voorkomen dat de gemeenten concurrerende inkomstenbelastingen zouden invoeren.

Die bepaling werd tevens verantwoord als volgt :

« Deze hervorming zal meer gelijkheid brengen in de aan de belastingplichtigen opgelegde lasten, daar de belasting op de bedrijfsinkomsten hen in gelijke mate treft, welke ook hun woon- of verblijfplaats zij, terwijl tevens een vereenvoudiging tot stand zal komen, die niet anders dan gunstig kan onthaald worden zowel door de belastingplichtige als door de administraties.

Een ander groot voordeel van het stelsel zal hierin bestaan dat voor de gemeenten een met de tijd en de ruimte essentieel veranderlijke basis van inkomsten door vaste middelen zal vervangen worden.

Ten aanzien van de verschillende gemeenten zal aldus aan de verdelende rechtvaardigheid volkomen voldaan zijn en de gemeenten zullen niet meer beducht hoeven te zijn voor crisissen waaraan zij wegens de begrensdheid van hun grondgebied en de geringe betrekkelijke omvang van hun middelen niet zonder ernstige schade het hoofd kunnen bieden » (*ibid.*, pp. 12-13).

B.4.2. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 24 december 1948 blijkt bijgevolg dat de wetgever, enerzijds, wou voorkomen dat de gemeenten het nationale beleid op het vlak van de inkomstenbelastingen al te zeer zouden verstoren en, anderzijds, een gelijke behandeling van de belastingplichtigen op het vlak van de inkomstenbelastingen, ongeacht de woon- of verblijfplaats, wou bewerkstelligen. Bovendien beoogde de wetgever een vereenvoudiging van de belastingheffing in het algemeen.

B.4.3. Volgens artikel 465 van het WIB 1992 mogen de agglomeraties en de gemeenten, in afwijking van artikel 464 van dat Wetboek, een aanvullende belasting vestigen op de personenbelasting. Volgens artikel 468 van dat Wetboek moet die aanvullende belasting voor alle belastingplichtigen van eenzelfde agglomeratie of gemeente worden vastgesteld op een eenvormig percentage van de rijksbelasting.

B.4.4. De wetgever vermocht te oordelen dat het in artikel 464, 1°, van het WIB 1992 vervatte verbod noodzakelijk was om te komen tot een vereenvoudiging van de inkomstenbelastingwetgeving door het bewerkstelligen van een principiële scheiding tussen rijks- en gemeentebelastingen en dit onder meer om te voorkomen dat de gemeenten het nationale beleid op het vlak van de inkomstenbelastingen al te zeer zouden verstoren.

B.4.5. Uit het voorgaande blijkt dat artikel 464, 1°, van het WIB 1992, dat de wetgever op grond van artikel 170, § 4, tweede lid, van de Grondwet vermocht aan te nemen, dient te worden beschouwd als een regeling ter verdeling van de fiscale bevoegdheden tussen de gemeenten en de Staat.

B.5.1. Het Hof van Cassatie heeft geoordeeld dat het verbod vervat in artikel 464, 1°, van het WIB 1992 de gemeenten belet de bruto-inkomsten uit een activiteit te belasten omdat die inkomsten een essentieel bestanddeel zijn voor de vaststelling van de grondslag van de belasting op de inkomsten (*Cass.*, 5 mei 2011, F.10.0006.F), zelfs indien het gaat om de ontvangsten van een vertoning (*Cass.*, 10 december 2009, *Arr. Cass.*, 2009, p. 2990).

B.5.2. Wat vertoningen en gemakkelikheden betreft, betreft de verwijzende rechter evenwel in zijn vraag artikel 36 van de wet van 24 december 1948 ter interpretatie van het in het geding zijnde artikel 464, 1°, van het WIB 1992. Uit de parlementaire voorbereiding van die bepaling blijkt dat de wetgever beoogde dat « de Staat [...] aan de gemeenten zijn belasting op de vertoningen [zal] overlaten » (*Parl. St.*, Senaat, 1947-1948, nr. 492, p. 11), « waardoor de plaatselijke overheden aldus hun belastingvermogen met een overeenkomstig bedrag zien toenemen » (*ibid.*, p. 42).

B.5.3. Vanwege artikel 36 van de wet van 24 december 1948 heeft de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State in haar arresten van 12 januari 2010, waaraan de verwijzende rechter refereert, geoordeeld dat artikel 464, 1°, van het WIB 1992 « niet geacht kan worden de gemeenten te verbieden om een belasting op vertoningen en gemakkelikheden te heffen op basis van de bruto-ontvangsten van het entreegeld ».

B.5.4. De overdracht, door de wetgever, van de belasting op de vertoningen en gemakkelikheden aan de gemeenten, in de omstandigheden zoals beschreven in B.5.2, kan echter niet als een voldoende verantwoording worden beschouwd om te kunnen afwijken, voor de gemeenten, van het algemene verbod vervat in artikel 464, 1°, van het WIB 1992, zoals geïnterpreteerd in B.1.

B.5.5. De prejudiciële vraag dient, in de in B.1 vermelde interpretatie, bevestigend te worden beantwoord.

B.6.1. Het Hof stelt evenwel vast dat de in het geding zijnde bepaling anders kan worden geïnterpreteerd.

B.6.2. Artikel 464, 1°, van het WIB 1992 verbiedt de gemeenten onder meer gelijkaardige belastingen te heffen als de personenbelasting en de vennootschapsbelasting « op de grondslag van die belastingen ». Zoals aangegeven in B.3.2, dient die bepaling vanwege de daaruit voortvloeiende beperking van de fiscale autonomie van de gemeenten, restrictief te worden geïnterpreteerd.

De grondslag van de personenbelasting bestaat in het belastbaar inkomen zoals bepaald in artikel 6 van het WIB 1992. De grondslag van de vennootschapsbelasting bestaat in de winst zoals bepaald in artikel 185 van het WIB 1992.

Artikel 464, 1°, van het WIB 1992 verbiedt niet een gemeentelijke belasting te heffen op de bruto-ontvangsten, nu die grondslag wezenlijk verschilt van de grondslag van zowel de personenbelasting, als van de vennootschapsbelasting en overigens ook van die van de in dezelfde bepaling beoogde rechtspersonenbelasting (waarvan de grondslag is bepaald in artikel 221 van het WIB 1992) en van de belasting van de niet-inwoners (waarvan de grondslag is bepaald in artikel 228 van het WIB 1992).

Immers, hoewel de bruto-ontvangsten uit een activiteit, en meer algemeen de bruto-inkomsten van de belastingplichtige, het uitgangspunt vormen voor de vaststelling van het belastbaar inkomen in de personenbelasting, of de belastbare winst in de vennootschapsbelasting, bestaat er een wezenlijk verschil tussen, enerzijds, de bruto-ontvangsten van de entreegelden of de bruto-inkomsten in het algemeen, en, anderzijds, de voormelde belastbare grondslagen. Met de grondslag van de belasting wordt in de in het geding zijnde bepaling niet elk element bedoeld dat in aanmerking wordt genomen voor de berekening van de belasting, doch uitsluitend het bedrag waarop de belasting finaal wordt berekend (zie arresten nrs. 119/2007, B.6, 44/2008, B.6, en 50/2011, B.57.5). In het algemeen bestaat er ook geen evenredig verband tussen de bruto-ontvangsten of -inkomsten en de verschillende grondslagen van de belastingen vermeld in artikel 464, 1°, van het WIB 1992.

B.6.3. Artikel 464, 1°, van het WIB 1992, in samenhang gelezen met artikel 36 van de wet van 24 december 1948, verbiedt de gemeenten weliswaar om een belasting op vertoningen en gemakkelikheden te heffen op basis van de grondslag van de personen- of vennootschapsbelasting, zoals artikel 464, 1°, van het WIB 1992 de gemeenten verbiedt zulks te doen voor alle andere activiteiten die op hun grondgebied plaatsvinden, doch verbiedt hun niet, noch ten aanzien van vertoningen en gemakkelikheden, noch ten aanzien van andere activiteiten, een belasting te heffen op de bruto-ontvangsten van entreegelden of op de bruto-inkomsten.

B.6.4. Bijgevolg bestaat er in die interpretatie geen verschil in behandeling.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

- Artikel 464, 1°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, in samenhang gelezen met artikel 36 van de wet van 24 december 1948 betreffende de gemeentelijke en provinciale financiën, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, indien het in die zin wordt geïnterpreteerd dat het niet wordt geacht de gemeenten te verbieden een belasting op vertoningen en gemakkelikheden te heffen op basis van de grondslag van de personen- of de vennootschapsbelasting.

- Artikel 464, 1°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, in samenhang gelezen met artikel 36 van de wet van 24 december 1948 betreffende de gemeentelijke en provinciale financiën, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, indien het in die zin wordt geïnterpreteerd dat het niet wordt geacht de gemeenten te verbieden een belasting, meer bepaald op vertoningen en gemakkelikheden, te heffen op de bruto-ontvangsten van de entreegelden of op de bruto-inkomsten.

Aldus uitgesproken in het Nederlands en het Frans, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, op de openbare terechtzitting van 16 februari 2012.

De griffier,
F. Meersschaut.

De voorzitter,
M. Bossuyt.

COUR CONSTITUTIONNELLE

[2012/201338]

Extrait de l'arrêt n° 19/2012 du 16 février 2012

Numéro du rôle : 5124

En cause : la question préjudicielle relative à l'article 464, 1°, du Code des impôts sur les revenus 1992, posée par le Conseil d'Etat.

La Cour constitutionnelle,

composée des présidents M. Bossuyt et R. Henneuse, et des juges E. De Groot, L. Lavrysen, A. Alen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman, E. Derycke, J. Spreutels, T. Merckx-Van Goey, P. Nihoul et F. Daoût, assistée du greffier F. Meersschaut, présidée par le président M. Bossuyt,

après en avoir délibéré, rend l'arrêt suivant :

I. *Objet de la question préjudicielle et procédure*

Par arrêt n° 211.774 du 3 mars 2011 en cause de la SA « ABATAN » (précédemment la SA « Abattoirs et Marchés d'Anderlecht ») contre la commune d'Anderlecht, dont l'expédition est parvenue au greffe de la Cour le 10 mars 2011, le Conseil d'Etat a posé une question préjudicielle qui, par ordonnance de la Cour du 22 mars 2011, a été reformulée comme suit :

« L'article 464, 1°, du CIR 1992 viole-t-il les articles 10 et 11 de la Constitution s'il est interprété en ce sens qu'en conséquence de l'article 36 de la loi du 24 décembre 1948, il n'est pas réputé interdire aux communes de lever une taxe sur les spectacles et divertissements calculée sur la base de l'impôt des personnes physiques ou de l'impôt des sociétés, alors que l'article 464, 1°, du CIR 1992 interdit effectivement aux communes de le faire pour toutes les autres activités qui se déroulent sur le territoire de la commune ? ».

(...)

III. *En droit*

(...)

B.1. La question préjudicielle porte sur la compatibilité, avec les articles 10 et 11 de la Constitution, de l'article 464, 1°, du Code des impôts sur les revenus 1992 (ci-après : CIR 1992), dans l'interprétation selon laquelle cette disposition, en conséquence de l'article 36 de la loi du 24 décembre 1948 concernant les finances provinciales et communales (ci-après : la loi du 24 décembre 1948), n'est pas réputée interdire aux communes de lever une taxe sur les spectacles et divertissements calculée sur la base de l'impôt des personnes physiques ou de l'impôt des sociétés.

L'article 464, 1°, du CIR 1992 dispose :

« Les provinces, les agglomérations et les communes ne sont pas autorisées à établir :

1° des centimes additionnels à l'impôt des personnes physiques, à l'impôt des sociétés, à l'impôt des personnes morales et à l'impôt des non-résidents ou des taxes similaires sur la base ou sur le montant de ces impôts, sauf toutefois en ce qui concerne le précompte immobilier ».

L'article 36 de la loi du 24 décembre 1948, auquel la question préjudicielle se réfère pour interpréter l'article 464, 1°, du CIR 1992, dispose :

« Sont abolis, sauf en ce qui concerne les exercices antérieurs à l'exercice 1949 :

1° [...]

2° les taxes établies au profit de l'Etat sur :

a) les spectacles ou divertissements;

[...]

Les taxes provinciales et communales sur les spectacles et divertissements ne peuvent s'appliquer aux représentations données dans une salle de théâtre et à ranger dans l'une des catégories suivantes : tragédie, opéra, opéra-comique, opérette, comédie, vaudeville, farce folklorique, drame, revue de début et de fin de saison ou de fin d'année par des troupes à caractère sédentaire ».

B.2. La disposition en cause interdit aux communes d'établir des centimes additionnels à l'impôt des personnes physiques, à l'impôt des sociétés, à l'impôt des personnes morales et à l'impôt des non-résidents ou des taxes similaires sur la base ou sur le montant de ces impôts, sauf toutefois en ce qui concerne le précompte immobilier.

B.3.1. L'article 170, § 4, de la Constitution dispose :

« Aucune charge, aucune imposition ne peut être établie par l'agglomération, par la fédération de communes et par la commune que par une décision de leur conseil.

La loi détermine, relativement aux impositions visées à l'alinéa 1er, les exceptions dont la nécessité est démontrée ».

B.3.2. L'on peut déduire des travaux préparatoires de l'article 170 de la Constitution que le Constituant entendait, en adoptant la règle contenue à l'alinéa 2 de l'article 170, § 4, prévoir une « sorte de mécanisme de défense » de l'Etat « à l'égard des autres niveaux de pouvoir, de manière à se réserver une matière fiscale propre » (*Doc. parl.*, Chambre, S.E. 1979, n° 10-8/4°, p. 4).

Cette règle a également été décrite par le Premier ministre comme un « mécanisme régulateur » :

« La loi doit être ce mécanisme régulateur et doit pouvoir déterminer quelle matière imposable est réservée à l'Etat. Si on ne le faisait pas, ce serait le chaos et cet imbroglio n'aurait plus aucun rapport avec un Etat fédéral bien organisé ou avec un Etat bien organisé tout court » (*Ann.*, Chambre, 22 juillet 1980, p. 2707. Voy. également : *ibid.*, p. 2708; *Ann.*, Sénat, 28 juillet 1980, pp. 2650-2651).

« Je tiens à souligner [...] que, dans ce nouveau système de répartition des compétences fiscales entre l'Etat, les communautés et les régions et institutions du même niveau, les provinces et les communes, c'est l'Etat qui a le dernier mot. C'est ce que j'appelle le mécanisme régulateur » (*Ann.*, Sénat, 28 juillet 1980, p. 2661).

L'exercice de la compétence prévue à l'article 170, § 4, alinéa 2, de la Constitution pour déterminer des exceptions est lié à la condition que la « nécessité » en soit démontrée.

La loi prise sur cette base doit être interprétée restrictivement dès lors qu'elle limite l'autonomie fiscale des communes.

B.4.1. La disposition en cause a pour origine l'article 83 des lois relatives aux impôts sur les revenus, coordonnées le 15 janvier 1948, remplacé par l'article 34 de la loi du 24 décembre 1948.

Il ressort des travaux préparatoires de cette dernière loi que le législateur entendait aboutir, en adoptant cette disposition, à une « séparation de la fiscalité des communes et de la fiscalité de l'Etat » (*Doc. parl.*, Sénat, 1947-1948, n° 492, pp. 10-13) par la « suppression de toutes quotes-parts des communes dans le produit des impôts d'Etat et [la] suppression de tous additionnels communaux aux mêmes impôts et de la taxe spéciale sur les traitements, salaires et pensions, à l'exception cependant des additionnels à l'impôt foncier » (*ibid.*, p. 11). De cette manière, le législateur voulait éviter que les communes n'instaurent des impôts concurrents sur les revenus.

Cette disposition a également été justifiée comme suit :

« Cette réforme sera de nature à permettre une plus grande égalité dans les charges imposées aux contribuables, l'impôt sur les revenus professionnels les touchant dans une mesure égale quel que soit le lieu de leur domicile ou de leur résidence, et réalisera une simplification qui ne pourra qu'être bien accueillie par le contribuable comme par les administrations.

L'un des grands avantages du système sera aussi de remplacer, pour les communes, une base de ressources essentiellement variable dans le temps et dans l'espace par des revenus stables.

La justice distributive envisagée du point de vue des diverses communes sera ainsi parfaitement servie et les communes n'auront pas à craindre des crises que l'exiguïté même de leur territoire et la faible importance relative de leurs ressources ne leur permettent pas d'affronter sans graves dommages » (*ibid.*, pp. 12-13).

B.4.2. Par conséquent, il ressort des travaux préparatoires de la loi du 24 décembre 1948 que le législateur entendait, d'une part, éviter que les communes ne perturbent de manière excessive la politique nationale en matière d'impôts sur les revenus et, d'autre part, contribuer à un traitement égal des contribuables en matière d'impôts sur les revenus, quel que soit le lieu de leur domicile ou de leur résidence. En outre, le législateur visait à une simplification de la fiscalité en général.

B.4.3. En vertu de l'article 465 du CIR 1992, les agglomérations et les communes peuvent, par dérogation à l'article 464 du même Code, établir une taxe additionnelle à l'impôt des personnes physiques. En vertu de l'article 468 de ce Code, cette taxe additionnelle doit être fixée pour tous les contribuables d'une même agglomération ou commune à un pourcentage uniforme de l'impôt dû à l'Etat.

B.4.4. Le législateur a pu estimer que l'interdiction contenue dans l'article 464, 1°, du CIR 1992 était nécessaire pour parvenir à une simplification de la législation en matière d'impôts sur les revenus par l'établissement d'une séparation de principe entre les impôts de l'Etat et les taxes communales, et ce, dans le but, notamment, d'éviter que les communes ne perturbent de manière excessive la politique nationale en matière d'impôts sur les revenus.

B.4.5. Il résulte de ce qui précède que l'article 464, 1°, du CIR 1992, que le législateur pouvait adopter sur la base de l'article 170, § 4, alinéa 2, de la Constitution, doit être considéré comme une règle visant à répartir les compétences fiscales entre les communes et l'Etat.

B.5.1. La Cour de cassation a jugé que l'interdiction contenue dans l'article 464, 1°, du CIR 1992 empêche les communes de taxer les revenus bruts provenant d'une activité parce que ces revenus constituent un élément essentiel dans la détermination de la base de l'impôt sur les revenus (Cass., 5 mai 2011, F.10.0006.F), même s'il s'agit des recettes d'un spectacle (Cass., 10 décembre 2009, *Pas.*, 2009, p. 2970).

B.5.2. A propos des spectacles et des divertissements, le juge *a quo* invoque toutefois dans sa question l'article 36 de la loi du 24 décembre 1948 en vue de l'interprétation de l'article 464, 1°, en cause, du CIR 1992. Il ressort des travaux préparatoires de cette disposition que le législateur voulait que « l'Etat abandonn[e] aux communes sa taxe sur les spectacles » (*Doc. parl.*, Sénat, 1947-1948, n° 492, p. 11), « les autorités locales voyant ainsi leur potentiel fiscal accru à due concurrence » (*ibid.*, p. 42).

B.5.3. En conséquence de l'article 36 de la loi du 24 décembre 1948, l'assemblée générale de la section du contentieux administratif du Conseil d'Etat a jugé, dans ses arrêts du 12 janvier 2010, auxquels se réfère le juge *a quo*, que l'article 464, 1°, du CIR 1992 « ne peut être réputé interdire aux communes de prélever une taxe sur les spectacles et divertissements sur la base des recettes brutes des entrées ».

B.5.4. Toutefois, le transfert de la taxe sur les spectacles et divertissements par le législateur aux communes dans les circonstances décrites en B.5.2 ne peut pas être considéré comme une justification suffisante pour pouvoir déroger, dans le chef des communes, à l'interdiction générale contenue dans l'article 464, 1°, du CIR 1992, tel qu'interprété en B.1.

B.5.5. La question préjudicielle appelle, dans l'interprétation qui est mentionnée en B.1, une réponse affirmative.

B.6.1. La Cour constate cependant que la disposition en cause peut être interprétée autrement.

B.6.2. L'article 464, 1°, du CIR 1992 interdit aux communes d'établir notamment des taxes similaires à l'impôt des personnes physiques et à l'impôt des sociétés « sur la base de ces impôts ». Comme il a été indiqué en B.3.2, cette disposition doit être interprétée restrictivement en raison de la limitation de l'autonomie fiscale des communes qui en découle.

La base de l'impôt des personnes physiques est constituée du revenu imposable tel qu'il est défini à l'article 6 du CIR 1992. La base de l'impôt des sociétés est constituée des bénéfices définis à l'article 185 du CIR 1992.

L'article 464, 1°, du CIR 1992 n'interdit pas de lever une taxe communale sur les recettes brutes dès lors que cette base diffère fondamentalement de la base de l'impôt des personnes physiques comme de celle de l'impôt des sociétés, et par ailleurs également de celle de l'impôt des personnes morales visé par cette même disposition (dont la base est définie à l'article 221 du CIR 1992) et de celle de l'impôt des non-résidents (dont la base est définie à l'article 228 du CIR 1992).

En effet, bien que les recettes brutes générées par une activité et, plus généralement, les revenus bruts du contribuable constituent le point de départ pour la détermination du revenu imposable à l'impôt des personnes physiques ou du bénéfice imposable à l'impôt des sociétés, il existe une différence essentielle entre, d'une part, les recettes brutes générées par les droits d'entrée ou les revenus bruts en général et, d'autre part, les bases imposables précitées. Par la base de l'impôt, la disposition en cause ne vise pas tout élément qui est pris en compte pour le calcul de l'impôt, mais exclusivement le montant sur lequel l'impôt est calculé en définitive (voir les arrêts n° 119/2007, B.6; n° 44/2008, B.6; n° 50/2011, B.57.5). De manière générale, il n'existe pas non plus de rapport proportionnel entre les recettes brutes ou revenus bruts et les différentes bases des impôts mentionnés à l'article 464, 1°, du CIR 1992.

B.6.3. L'article 464, 1°, du CIR 1992, combiné avec l'article 36 de la loi du 24 décembre 1948, interdit certes aux communes de lever une taxe sur les spectacles et divertissements calculée sur la base de l'impôt des personnes physiques ou de l'impôt des sociétés, tout comme l'article 464, 1°, du CIR 1992 interdit aux communes de le faire pour toutes les autres activités qui se déroulent sur leur territoire, mais ne leur interdit ni à l'égard de spectacles et divertissements ni à l'égard d'autres activités de lever une taxe sur les recettes brutes générées par les droits d'entrée ou sur les revenus bruts.

B.6.4. Par conséquent, dans cette interprétation, la différence de traitement est inexistante.

Par ces motifs,

la Cour

dit pour droit :

- L'article 464, 1°, du Code des impôts sur les revenus 1992, combiné avec l'article 36 de la loi du 24 décembre 1948 concernant les finances provinciales et communales, viole les articles 10 et 11 de la Constitution s'il est interprété en ce sens qu'il n'est pas réputé interdire aux communes de lever une taxe sur les spectacles et divertissements calculée sur la base de l'impôt des personnes physiques ou de l'impôt des sociétés.

- L'article 464, 1°, du Code des impôts sur les revenus 1992, combiné avec l'article 36 de la loi du 24 décembre 1948 concernant les finances provinciales et communales, ne viole pas les articles 10 et 11 de la Constitution s'il est interprété en ce sens qu'il n'est pas réputé interdire aux communes de lever une taxe, notamment à l'égard des spectacles et divertissements, sur les recettes brutes générées par les droits d'entrée ou sur les revenus bruts.

Ainsi prononcé en langue néerlandaise et en langue française, conformément à l'article 65 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour constitutionnelle, à l'audience publique du 16 février 2012.

Le greffier,

F. Meersschaut.

Le président,

M. Bossuyt.

ÜBERSETZUNG

VERFASSUNGSGERICHTSHOF

[2012/201338]

Auszug aus dem Entscheid Nr. 19/2012 vom 16. Februar 2012

Geschäftsverzeichnisnummer 5124

In Sachen: Vorabentscheidungsfrage in Bezug auf Artikel 464 Nr. 1 des Einkommensteuergesetzbuches 1992, gestellt vom Staatsrat.

Der Verfassungsgerichtshof,

zusammengesetzt aus den Präsidenten M. Bossuyt und R. Henneuse, und den Richtern E. De Groot, L. Lavrysen, A. Alen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman, E. Derycke, J. Spreutels, T. Merckx-Van Goey, P. Nihoul und F. Daoût, unter Assistenz des Kanzlers F. Meersschaut, unter dem Vorsitz des Präsidenten M. Bossuyt,

verkündet nach Beratung folgenden Entscheid:

I. Gegenstand der Vorabentscheidungsfrage und Verfahren

In seinem Entscheid Nr. 211.774 vom 3. März 2011 in Sachen der «ABATAN» AG (vormals «Slachthuizen en Markten van Anderlecht» AG) gegen die Gemeinde Anderlecht, dessen Ausfertigung am 10. März 2011 in der Kanzlei des Gerichtshofes eingegangen ist, hat der Staatsrat eine Vorabentscheidungsfrage gestellt, die durch Anordnung des Gerichtshofes vom 22. März 2011 wie folgt umformuliert wurde:

«Verstößt Artikel 464 Nr. 1 des EStGB 1992 gegen die Artikel 10 und 11 der Verfassung, wenn er dahingehend ausgelegt wird, dass nicht davon auszugehen ist, dass er es wegen Artikel 36 des Gesetzes vom 24. Dezember 1948 den Gemeinden untersagt, eine Steuer auf Aufführungen und Lustbarkeiten auf der Grundlage der Steuer der natürlichen Personen oder der Gesellschaftssteuer zu erheben, während Artikel 464 Nr. 1 des EStGB 1992 es den Gemeinden wohl untersagt, dies für alle anderen Tätigkeiten, die auf dem Gebiet der Gemeinde stattfinden, zu tun?».

(...)

III. *Rechtliche Würdigung*

(...)

B.1. Die Vorabentscheidungsfrage bezieht sich auf die Vereinbarkeit von Artikel 464 Nr. 1 des Einkommensteuergesetzbuches 1992 (nachstehend: EStGB 1992) mit den Artikeln 10 und 11 der Verfassung, in der Auslegung, wonach nicht davon auszugehen ist, dass diese Bestimmung es wegen Artikel 36 des Gesetzes vom 24. Dezember 1948 über die Gemeinde- und Provinzfinanzen (nachstehend: Gesetz vom 24. Dezember 1948) den Gemeinden untersagt, eine Steuer auf Aufführungen und Lustbarkeiten auf der Grundlage der Steuer der natürlichen Personen oder der Gesellschaftssteuer zu erheben.

Artikel 464 Nr. 1 des EStGB 1992 bestimmt:

«Die Provinzen, Agglomerationen und Gemeinden sind nicht ermächtigt zur Festlegung von:

1. Zuschlag Hundertstel auf die Steuer der natürlichen Personen, auf die Gesellschaftssteuer, auf die Steuer der juristischen Personen und auf die Steuer der Gebietsfremden oder von gleichartigen Steuern auf der Grundlage oder auf den Betrag dieser Steuern; dies gilt jedoch nicht für den Immobiliensteuervorabzug».

Artikel 36 des Gesetzes vom 24. Dezember 1948, auf den in der Vorabentscheidungsfrage zur Auslegung von Artikel 464 Nr. 1 des EStGB 1992 verwiesen wird, bestimmt:

«Es werden aufgehoben, außer für die dem Rechnungsjahr 1949 vorangegangenen Rechnungsjahre:

1. [...]

2. die zugunsten des Staates eingeführten Steuern auf:

a) Aufführungen und Lustbarkeiten;

[...]

Die Provinzial- und Gemeindesteuern auf Aufführungen und Lustbarkeiten dürfen nicht angewandt werden auf Aufführungen, die in Theatersälen stattfinden und einer der folgenden Kategorien zuzuordnen sind: Tragödie, Oper, Opéra comique, Operette, Komödie, Vaudeville, Posse, Drama, Revue zum Saisonbeginn, am Saisonende oder am Jahresende durch Ensembles mit festem Standort».

B.2. Die fragliche Bestimmung enthält ein Verbot für die Gemeinden, Zuschlag Hundertstel auf die Steuer der natürlichen Personen, auf die Gesellschaftssteuer, auf die Steuer der juristischen Personen und auf die Steuer der Gebietsfremden oder gleichartige Steuern auf der Grundlage oder auf den Betrag dieser Steuern, jedoch mit Ausnahme des Immobiliensteuervorabzugs, festzulegen.

B.3.1. Artikel 170 § 4 der Verfassung bestimmt:

«Eine Last oder Besteuerung darf von der Agglomeration, der Gemeindeföderation und der Gemeinde nur durch einen Beschluss ihres Rates eingeführt werden.

Hinsichtlich der in Absatz 1 erwähnten Besteuerungen bestimmt das Gesetz die Ausnahmen, deren Notwendigkeit erwiesen ist».

B.3.2. Aus den Vorarbeiten zu Artikel 170 der Verfassung kann abgeleitet werden, dass der Verfassungsgeber mit der in Absatz 2 von Artikel 170 § 4 enthaltenen Regel eine «Art Verteidigungsmechanismus» für den Staat vorzusehen wollte «gegenüber den verschiedenen anderen Verwaltungsebenen, um eine eigene Steuerangelegenheit zu vorbehalten» (*Parl. Dok.*, Kammer, Sondersitzungsperiode 1979, Nr. 10-8/4°, S. 4).

Diese Regel hat der Premierminister auch als einen «Regulierungsmechanismus» beschrieben:

«Das Gesetz muss dieser Regulierungsmechanismus sein und sagen können, welche Steuerangelegenheiten dem Staat vorbehalten werden. Täte man dies nicht, so würde dies zu einem Chaos und allen möglichen Verwicklungen führen, die nichts mehr mit einem gut organisierten Föderalstaat oder einfach einem gut organisierten Staat zu tun haben» (*Ann.*, Kammer, 22. Juli 1980, S. 2707. Siehe auch: ebenda, S. 2708; *Ann.*, Senat, 28. Juli 1980, SS. 2650-2651).

«Ich möchte hervorheben [...], dass in diesem neuen System der Befugnisverteilung auf steuerlicher Ebene zwischen dem Staat, den Gemeinschaften und den Regionen und den nebengeordneten Einrichtungen, den Provinzen und den Gemeinden der Staat das letzte Wort hat. Dies habe ich als Regulierungsmechanismus bezeichnet» (*Ann.*, Senat, 28. Juli 1980, S. 2661).

Die Ausübung der in Artikel 170 § 4 Absatz 2 der Verfassung verankerten Befugnis zur Bestimmung von Ausnahmen ist mit der Bedingung verbunden, dass deren «Notwendigkeit» erwiesen ist.

Das auf dieser Grundlage angenommene Gesetz muss restriktiv ausgelegt werden, da es die Steuerautonomie der Gemeinden begrenzt.

B.4.1. Die fragliche Bestimmung rührt von Artikel 83 der am 15. Januar 1948 koordinierten Gesetze über die Einkommensteuern, ersetzt durch Artikel 34 des Gesetzes vom 24. Dezember 1948, her.

Aus den Vorarbeiten zu dem letztgenannten Gesetz geht hervor, dass der Gesetzgeber durch diese Bestimmung eine «Trennung zwischen Gemeindesteuern und Staatssteuern» erreichen wollte (*Parl. Dok.*, Senat, 1947-1948, Nr. 492, SS. 10-13) durch «Abschaffung aller kommunalen Teilbeträge am Aufkommen der Staatssteuern und durch Abschaffung aller kommunalen Zuschlaghundertstel auf diese Steuern und der Sondersteuer auf Gehälter, Löhne und Pensionen, mit Ausnahme jedoch der Zuschlaghundertstel auf die Immobiliensteuer» (ebenda, S. 11). Auf diese Weise wollte der Gesetzgeber verhindern, dass die Gemeinden konkurrierende Einkommensteuern einführen würden.

Diese Bestimmung wurde ebenfalls wie folgt begründet:

«Diese Reform soll zu mehr Gleichheit zwischen den Abgaben, die den Steuerpflichtigen auferlegt werden, führen, da die Steuer auf berufliche Einkünfte sie in gleichem Maße betrifft, ungeachtet ihres Wohnsitzes oder Wohnortes, während gleichzeitig eine Vereinfachung zustande kommen soll, die sowohl durch die Steuerpflichtigen als auch durch die Verwaltungen nur positiv aufgenommen werden kann.

Ein anderer großer Vorteil des Systems wird darin bestehen, dass für die Gemeinden eine zeitlich und räumlich wesentlich veränderliche Einkommensgrundlage durch feste Einkünfte ersetzt wird.

In Bezug auf die verschiedenen Gemeinden wird somit der verteilenden Gerechtigkeit vollständig Genüge geleistet werden, und die Gemeinden werden keine Krisen mehr zu befürchten haben, mit denen sie wegen ihrer begrenzten Fläche und der relativ geringen Höhe ihrer Mittel nicht ohne ernsthaften Schaden fertig werden können» (ebenda, SS. 12-13).

B.4.2. Aus den Vorarbeiten zum Gesetz vom 24. Dezember 1948 geht folglich hervor, dass der Gesetzgeber einerseits vermeiden wollte, dass die Gemeinden die nationale Politik auf der Ebene der Einkommensteuern allzu sehr stören würden, und andererseits eine Gleichbehandlung der Steuerpflichtigen hinsichtlich der Einkommensteuern, ungeachtet ihres Wohnsitzes oder Wohnortes, erreichen wollte. Außerdem bezweckte der Gesetzgeber eine Vereinfachung der Steuererhebung im Allgemeinen.

B.4.3. Laut Artikel 465 des EStGB 1992 dürfen Agglomerationen und Gemeinden in Abweichung von Artikel 464 dieses Gesetzbuches eine Zuschlagsteuer auf die Steuer der natürlichen Personen festlegen. Laut Artikel 468 dieses Gesetzbuches muss diese Zuschlagsteuer für alle Steuerpflichtigen einer selben Agglomeration oder Gemeinde auf einen einheitlichen Prozentsatz der Staatssteuer festgesetzt werden.

B.4.4. Der Gesetzgeber konnte den Standpunkt vertreten, dass das in Artikel 464 Nr. 1 des EStGB 1992 enthaltene Verbot notwendig war, um eine Vereinfachung der Rechtsvorschriften über die Einkommensteuern zu erreichen durch Einführung einer grundsätzlichen Trennung zwischen Staats- und Gemeindesteuern, und dies um zu vermeiden, dass die Gemeinden die nationale Politik hinsichtlich der Einkommensteuern allzu sehr stören würden.

B.4.5. Aus dem Vorstehenden ergibt sich, dass Artikel 464 Nr. 1 des EStGB 1992, den der Gesetzgeber aufgrund von Artikel 170 § 4 Absatz 2 der Verfassung annehmen konnte, als eine Regelung zur Verteilung der Steuerbefugnisse zwischen den Gemeinden und dem Staat anzusehen ist.

B.5.1. Der Kassationshof hat geurteilt, dass das in Artikel 464 Nr. 1 des EStGB 1992 enthaltene Verbot die Gemeinden daran hindert, die Bruttoeinkünfte aus einer Tätigkeit zu besteuern, weil diese Einkünfte ein wesentliches Element für die Festlegung der Bemessungsgrundlage der Einkommensteuer sind (*Kass.*, 5. Mai 2011, F.10.0006.F), selbst wenn es um die Einkünfte aus einer Aufführung geht (*Kass.*, 10. Dezember 2009, *Arr. Cass.*, 2009, S. 2990).

B.5.2. Was Aufführungen und Lustbarkeiten betrifft, bezieht der vorlegende Richter jedoch Artikel 36 des Gesetzes vom 24. Dezember 1948 zur Auslegung des fraglichen Artikels 464 Nr. 1 des EStGB 1992 in seine Frage ein. Aus den Vorarbeiten zu dieser Bestimmung geht hervor, dass der Gesetzgeber bezweckte, dass «der Staat den Gemeinden seine Steuer auf Aufführungen überlassen wird» (*Parl. Dok.*, Senat, 1947-1948, Nr. 492, S. 11), «so dass somit das Steuerpotential der lokalen Behörden um einen entsprechenden Betrag ansteigt» (ebenda, S. 42).

B.5.3. Aufgrund von Artikel 36 des Gesetzes vom 24. Dezember 1948 hat die Generalversammlung der Verwaltungsstreitsachenabteilung des Staatsrates in ihren Entscheiden vom 12. Januar 2010, auf die der vorlegende Richter Bezug nimmt, geurteilt, dass nicht davon ausgegangen werden kann, dass Artikel 464 Nr. 1 des EStGB 1992 «es den Gemeinden verbietet, eine Steuer auf Aufführungen und Lustbarkeiten auf der Grundlage der Bruttoeinnahmen aus Eintrittsgeldern zu erheben».

B.5.4. Die Übertragung der Steuer auf Aufführungen und Lustbarkeiten auf die Gemeinden durch den Gesetzgeber unter den in B.5.2 beschriebenen Umständen kann jedoch nicht als ausreichende Rechtfertigung angesehen werden, um für die Gemeinden von dem allgemeinen Verbot gemäß Artikel 464 Nr. 1 des EStGB 1992 in der in B.1 wiedergegebenen Auslegung abzuweichen.

B.5.5. Die Vorabentscheidungsfrage ist in der in B.1 angeführten Auslegung bejahend zu beantworten.

B.6.1. Der Gerichtshof stellt jedoch fest, dass die fragliche Bestimmung anders ausgelegt werden kann.

B.6.2. Artikel 464 Nr. 1 des EStGB 1992 verbietet es den Gemeinden unter anderem, gleichartige Steuern wie die Steuer der natürlichen Personen und die Gesellschaftsteuer «auf der Grundlage dieser Steuern» zu erheben. Wie in B.3.2 dargelegt wurde, ist diese Bestimmung wegen der sich daraus ergebenden Einschränkung der Steuerautonomie der Gemeinden restriktiv auszulegen.

Die Grundlage der Steuer der natürlichen Personen bildet das steuerpflichtige Einkommen gemäß Artikel 6 des EStGB 1992. Die Grundlage der Gesellschaftssteuer bilden die Gewinne gemäß Artikel 185 des EStGB 1992.

Artikel 464 Nr. 1 des EStGB 1992 verbietet es nicht, eine kommunale Steuer auf die Bruttoeinnahmen zu erheben, da diese Grundlage sich wesentlich sowohl von der Grundlage der Steuer der natürlichen Personen als auch von derjenigen der Gesellschaftssteuer unterscheidet und im Übrigen auch von derjenigen der in derselben Bestimmung erwähnten Steuer der juristischen Personen (deren Grundlage in Artikel 221 des EStGB 1992 festgelegt ist) und von der Steuer der Gebietsfremden (deren Grundlage in Artikel 228 des EStGB 1992 festgelegt ist).

Obwohl die Bruttoeinnahmen aus einer Tätigkeit und mehr allgemein die Bruttoeinkünfte der Steuerpflichtigen den Ausgangspunkt für die Festlegung des steuerpflichtigen Einkommens für die Steuer der natürlichen Personen oder der steuerpflichtigen Gewinne für die Gesellschaftssteuer darstellen, besteht nämlich ein wesentlicher Unterschied zwischen einerseits den Bruttoeinnahmen aus Eintrittsgeldern oder den Bruttoeinkünften im Allgemeinen und andererseits den vorerwähnten Besteuerungsgrundlagen. Mit der Grundlage der Steuer ist in der fraglichen Bestimmung nicht jedes Element gemeint, das zur Berechnung der Steuer berücksichtigt wird, sondern ausschließlich der Betrag, auf den am Ende die Steuer berechnet wird (siehe Entscheide Nrn. 119/2007, B.6, 44/2008, B.6, und 50/2011, B.57.5). Im Allgemeinen besteht auch kein Zusammenhang der Verhältnismäßigkeit zwischen den Bruttoeinnahmen oder -einkünften und den verschiedenen Grundlagen der Steuern, die in Artikel 464 Nr. 1 des EStGB 1992 erwähnt sind.

B.6.3. Artikel 464 Nr. 1 des EStGB 1992 in Verbindung mit Artikel 36 des Gesetzes vom 24. Dezember 1948 verbietet es zwar den Gemeinden, eine Steuer auf Aufführungen und Lustbarkeiten auf der Grundlage der Steuer der natürlichen Personen oder der Gesellschaftssteuer zu erheben, so wie Artikel 464 Nr. 1 des EStGB 1992 es den Gemeinden verbietet, dies für alle anderen auf ihrem Gebiet stattfindenden Tätigkeiten zu tun, doch er verbietet es ihnen weder in Bezug auf Aufführungen und Lustbarkeiten noch in Bezug auf andere Tätigkeiten eine Steuer auf die Bruttoeinnahmen aus Eintrittsgeldern oder auf die Bruttoeinkünfte zu erheben.

B.6.4. Folglich besteht in dieser Auslegung kein Behandlungsunterschied.

Aus diesen Gründen:

Der Gerichtshof
erkennt für Recht:

- Artikel 464 Nr. 1 des Einkommensteuergesetzbuches 1992 in Verbindung mit Artikel 36 des Gesetzes vom 24. Dezember 1948 über die Gemeinde- und Provinzfinanzen verstößt gegen die Artikel 10 und 11 der Verfassung, wenn er dahingehend ausgelegt wird, dass nicht davon auszugehen ist, dass er es den Gemeinden untersagt, eine Steuer auf Aufführungen und Lustbarkeiten auf der Grundlage der Steuer der natürlichen Personen oder der Gesellschaftssteuer zu erheben.

- Artikel 464 Nr. 1 des Einkommensteuergesetzbuches 1992 in Verbindung mit Artikel 36 des Gesetzes vom 24. Dezember 1948 über die Gemeinde- und Provinzfinanzen verstößt nicht gegen die Artikel 10 und 11 der Verfassung, wenn er dahingehend ausgelegt wird, dass nicht davon auszugehen ist, dass er es den Gemeinden untersagt, eine Steuer, insbesondere auf Aufführungen und Lustbarkeiten auf der Grundlage der Bruttoeinnahmen aus Eintrittsgeldern oder der Bruttoeinkünfte zu erheben.

Verkündet in niederländischer und französischer Sprache, gemäß Artikel 65 des Sondergesetzes vom 6. Januar 1989 über den Verfassungsgerichtshof, in der öffentlichen Sitzung vom 16. Februar 2012.

Der Kanzler,
F. Meersschaet.

Der Präsident,
M. Bossuyt.

NATIONALE BANK VAN BELGIE

[C – 2012/03121]

Toestemming voor overdracht van rechten en verplichtingen tussen verzekeringsondernemingen

Overeenkomstig artikel 74 van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, heeft het Directiecomité van de Nationale Bank van België toestemming verleend, tijdens zijn zitting van 27 maart 2012, voor de overdracht met uitwerking op 1 januari 2012 van al de rechten en plichten die voortvloeien uit verzekeringsovereenkomsten van de verzekeringsonderneming naar Belgisch recht Servis Life NV, waarvan de maatschappelijke zetel is gevestigd Vorstlaan 25, te 1170 Brussel, aan de verzekeringsonderneming naar Belgisch recht Axa Belgium NV, waarvan de maatschappelijke zetel eveneens is gevestigd Vorstlaan 25, te 1170 Brussel. Deze overdracht vindt plaats in het kader van de fusie door overneming van Servis Life NV door Axa Belgium NV.

Ingevolge artikel 76 van de wet van 9 juli 1975 is deze overdracht aan derden tegenstelbaar van zodra de toestemming in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

BANQUE NATIONALE DE BELGIQUE

[C – 2012/03121]

Autorisation de cession de droits et obligations entre des entreprises d'assurances

Conformément à l'article 74 de la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurance, le Comité de direction de la Banque Nationale de Belgique a autorisé, durant sa séance du 27 mars 2012, la cession avec effet au 1er janvier 2012 de tous les droits et obligations des contrats d'assurances de l'entreprise d'assurance de droit belge Servis Life SA, dont le siège social est situé boulevard du Souverain 25, à 1170 Bruxelles, à l'entreprise d'assurance de droit belge Axa Belgium SA, dont le siège social est aussi situé boulevard du Souverain 25, à 1170 Bruxelles. Cette cession a eu lieu dans le cadre de la fusion par absorption de Servis Life SA par Axa Belgium SA.

Aux termes de l'article 76 de la loi du 9 juillet 1975, ladite cession est opposable aux tiers dès la présente publication au *Moniteur belge*.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

[2012/202108]

Rechterlijke Macht

Arbeidsrechtbanken te Namen en te Dinant

Bij beschikking van 30 maart 2012, van de eerste voorzitter van het hof van beroep te Luik, is de aanwijzing van Mevr. Jaspard, F., rechter in de arbeidsrechtbanken te Namen en te Dinant, tot ondervoorzitter in deze rechtbank, hernieuwd voor een termijn van drie jaar met ingang van 21 april 2012.

SERVICE PUBLIC FEDERAL JUSTICE

[2012/202108]

Pouvoir judiciaire

Tribunaux du travail de Namur et de Dinant

Par ordonnance du 30 mars 2012 du premier président de la cour du travail de Liège, la désignation de Mme Jaspard, F., juge aux tribunaux du travail de Namur et de Dinant, comme vice-président à ce tribunal, est renouvelée pour une période de trois ans prenant cours le 21 avril 2012.

**GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN
GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION
GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN**

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

JOBPUNT VLAANDEREN

[2012/202121]

**Jobpunt Vlaanderen coördineert de aanwerving van verpleegkundigen (niveau B en niveau C)
bij het Openbaar Psychiatrisch Zorgcentrum in Geel**

Het Openbaar Psychiatrisch Zorgcentrum is een open en geïntegreerd psychiatrisch kennis- en dienstencentrum dat zich richt tot elke persoon in psychische nood. Het aanbieden van gespecialiseerde zorg en ondersteuning gekaderd in een verregaand streven naar openheid en integratie typeert de Geelse aanpak. Ruim 610 personeelsleden en 1 000 plaatsen en bedden verdeeld over vier divisies richten zich, elk met hun eigen aanpak en expertise naar de specifieke doelgroepen Volwassenen, Ouderen, Jongeren en Rehabilitatie. Meer informatie over de organisatie en haar werking kan je vinden op www.opzgeel.be.

Ter ondersteuning van ons verpleegkundig departement, zijn wij op zoek naar een :

Verpleegkundige (niveau B) (m/v) - statutair

Werkveld :

Als verpleegkundige word je tewerkgesteld op een leefeenheid binnen één van onze 4 divisies.

Functie :

Als verpleegkundige sta je in voor directe zorgverlening (evidence based) aan patiënten. Deze patiëntenzorg richt zich naar de integrale persoon en is zorg op maat. De verpleegkundige eigenheid richt zich hoofdzakelijk naar de therapeutische relatie verpleegkundige-patiënt en het aansturen van deze relatie in functie van vooropgestelde doelstellingen. Daarnaast heeft de verpleegkundige de verantwoordelijkheid voor de opbouw en het hanteren van een therapeutisch leefklimaat. De therapeutische relatie en het therapeutisch leefklimaat krijgen vorm vanuit kennis inzake psychopathologie. Naast de psychiatrische verpleegkundige eigenheid mag van een verpleegkundige ook verwacht worden dat ze kennis heeft van de nodige somatische pathologie en de technische verpleegkundige verstrekkingen kan uitvoeren (somatische zorgverlening).

Profiel :

Je bent bachelor/graduaat in de verpleegkunde (A1). Je hebt een goede kennis van verschillende psychiatrische pathologieën en psychofarmaca. Je hebt een hoge verantwoordelijkheidszin. Je hebt een groot empathisch vermogen en je kan actief luisteren. Je hebt een gericht observatievermogen en analytisch denkvermogen. Je bent organisatievaardig en kan resultaatgericht werken. Je werkt actief mee binnen het multidisciplinaire team. Je communiceert efficiënt, zowel schriftelijk als mondeling. Je bent flexibel qua uurroostering en patiëntenbenadering. Je ontwikkelt je binnen je eigen functie en werkt actief mee aan het verbetering van de uitvoering van taken.

Wat bieden we je ?

Een vaste benoeming in de graad van gegradueerd verpleegkundige (salarisschaal B161) waarbij relevante ervaring wordt gehonoreerd, aantrekkelijke en gezinsvriendelijke arbeidsvoorwaarden, vormings- en opleidingskansen, een aantrekkelijke vakantieregeling (35 dagen vakantie per jaar), hospitalisatieverzekering, maaltijdcheques,...

Momenteel zijn er 18 vacante plaatsen.

Hoe verloopt de selectie ?

De selectieprocedure bestaat uit een :

- CV-screening (eliminierend);
- een generiek-specifieke selectie (eliminierend);
- een functiespecifieke selectie (eliminierend).

Er wordt een wervingsreserve aangelegd (geldigheidsduur van drie jaar).

Interesse?

Je sollicitatiebrief met CV en vermelding van de functie stuur je vóór **26 april** naar het OPZ-Geel t.a.v. Iris Croonenborghs, Dr. Sanodreef 4, 2440 Geel of via e-mail naar iris.croonenborghs@opzgeel.be

Voor meer informatie over de functie kan je terecht bij Mieke Mondelaers op het nummer 9303.

De Vlaamse overheid wil de samenleving waarvoor zij zich inzet zo goed mogelijk weerspiegelen. Kandidaten worden geselecteerd op basis van hun kwaliteiten en vaardigheden, ongeacht leeftijd, geslacht, herkomst of handicap.

Op de website www.vlaanderen.be/arbeidsvoorwaarden kan je je nettosalaris berekenen, aangepast aan je individuele situatie. relevante ervaring in de privésector of als zelfstandige kan verloond worden, met een maximum tot negen jaar.

Examenreglement vacature verpleegkundigen (niveau B) statutair OPZ-Geel.

1. Vacaturebericht en functiebeschrijving : zie bijlage.

2. Toelatingsvoorwaarden.

- bent burger van de Europese Unie;
- hebt een gedrag dat in overeenstemming is met de eisen van de beoogde betrekking;
- geniet de burgerlijke en politieke rechten;
- hebt aan de dienstplichtwetten voldaan;
- bent lichamelijk geschikt voor de normale uitoefening van het ambt;
- beschikt over professionele ervaring als verpleegkundige in een psychiatrisch ziekenhuis en/of PVT;
- bent bachelor in de verpleegkunde (A1).

3. Procedure.

a) Bekendmaking.

De functie zal minimum worden bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* en op het infonet van het OPZ-Geel (intern communicatiekanaal).

b) Screening van CV's (uitsluitend).

In een eerste selectie wordt nagegaan of de kandidaten voldoen aan de gevraagde toelatingsvoorwaarden als voormeld. Kandidaten die niet voldoen aan deze voorwaarden worden van verdere deelname uitgesloten. Een medewerker van de personeelsdienst en de verpleegkundig directeur of diens vertegenwoordiger zullen een voorselectie van de brieven doen.

Kandidaten die geslaagd zijn voor de generieke proeven van de Vlaamse overheid niveau B of geslaagd zijn voor psychotechnische proeven niveau B georganiseerd door het OPZ-Geel en die aan de toelatingsvoorwaarden beantwoorden, gaan onmiddellijk door naar de functiespecifieke selectie.

Voeg aan je CV het bewijs (kopie) dat je beschikt over de vrijstelling voor de generieke proeven van de Vlaamse overheid niveau B of geslaagd bent voor psychotechnische proeven niveau B georganiseerd door het OPZ-Geel ^[1].

c) Generiek-specifieke selectie (uitsluitend).

Tijdens de generiek-specifieke selectie worden de generieke competenties die nodig zijn voor de graad in kwestie (B161) getest. De geslaagden (die minstens 60 % behalen van het totale puntenaantal) gaan door naar de functiespecifieke selectie.

De testing gebeurt als volgt :

Interview door een medewerker van een extern selectiekantoor, één van de twee clustermanagers en eventueel een medewerker van de personeelsdienst, bestaande uit :

- bevraging van de 4 waardegebonden competenties (voortdurend verbeteren, klantgerichtheid, samenwerken en betrouwbaarheid);
- motivatie.

d) Functiespecifieke selectie (uitsluitend).

De functiespecifieke selectie bestaat uit :

- een selectie op kennis eigen aan de functie van verpleegkundige in OPZ Geel in de vorm van een casus (mondeling, voorbereiding wordt voorzien) (deel 1);
- een interview op basis van een gestructureerde vragenlijst die de functiespecifieke competenties (360° inlevingsvermogen en resultaatgerichtheid) in kaart brengt (deel 2). De jury bestaat uit een medewerker van de personeelsdienst, de verpleegkundig directeur of diens vertegenwoordiger en een medewerker van een extern selectiekantoor.

Zowel deel 1 als deel 2 worden gequoteerd met punten van 0 tot en met 5. Om als geschikt te worden bevonden moet een kandidaat minstens 60 % van het totale puntenaantal behalen.

e) Pool van geslaagden.

Er wordt een pool van geslaagden aangelegd, waarbij de meest geschikte kandidaat uit de pool gehaald wordt en benoemd.

f) Werfreserve.

Er wordt een werfreserve van drie jaar aangelegd. Deze kan verlengd worden door de lijnmanager.

4. Aanwervingsvoorwaarden.

U dient aan de toelatingsvoorwaarden te voldoen op de datum van de aanwerving.

Opmerking :

Na uw aanwerving dient u met goed gevolg een proeftijd te doorlopen vooraleer u tot ambtenaar kan worden benoemd.

De gekozen kandidaat wordt benoemd in de graad van gegradueerd verpleegkundige met de rang B1.

Maximum vijftien jaar relevante ervaring in de privé-sector of als zelfstandige wordt meegenomen in de looninschaling.

5. Salaris.

De wedde (geïndexeerde brutojaarwedde) situeert zich tussen 27.106,91 EUR. en 39.312,12 EUR.

6. Openbaarheid van bestuur.

Gelet op de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur kunnen de kandidaten om inzage of mededeling in afschrift vragen betreffende de afgelegde tests. Er kan uitsluitend ingegaan worden op aanvragen die schriftelijk worden ingediend binnen een termijn van drie maanden na de schriftelijke mededeling van het resultaat.

Ter ondersteuning van ons verpleegkundig departement, zijn wij op zoek naar een :

Verpleegkundige (niveau C) of verpleegassistent (m/v) - statutair

Werkveld :

Als verpleegkundige word je tewerkgesteld op een leefeenheid binnen één van onze 4 divisies.

Functie :

Als verpleegkundige sta je in voor directe zorgverlening (evidence based) aan patiënten. Deze patiëntenzorg richt zich naar de integrale persoon en is zorg op maat. De verpleegkundige eigenheid richt zich hoofdzakelijk naar de therapeutische relatie verpleegkundige-patiënt en het aansturen van deze relatie in functie van vooropgestelde doelstellingen. Daarnaast heeft de verpleegkundige de verantwoordelijkheid voor de opbouw en het hanteren van een therapeutisch leefklimaat. De therapeutische relatie en het therapeutisch leefklimaat krijgen vorm vanuit kennis inzake psychopathologie. Naast de psychiatrische verpleegkundige eigenheid mag van een verpleegkundige ook verwacht worden dat ze kennis heeft van de nodige somatische pathologie en de technische verpleegkundige verstrekkingen kan uitvoeren (somatische zorgverlening).

Profiel :

Je bent gegradueerd/gebrevetteerd verpleegkundige (A2) of je bent verpleegassistent. Je hebt een goede kennis van verschillende psychiatrische pathologieën en psychofarmaca. Je hebt een hoge verantwoordelijkheidszin. Je hebt een groot empathisch vermogen en je kan actief luisteren. Je hebt een gericht observatievermogen en analytisch denkvermogen. Je bent organisatievaardig en kan resultaatgericht werken. Je werkt actief mee binnen het multidisciplinaire team. Je communiceert efficiënt, zowel schriftelijk als mondeling. Je bent flexibel qua uurroostering en patiëntenbenadering. Je bent bereid je binnen je functie steeds verder te ontwikkelen.

Wat bieden we je ?

Een vaste benoeming in de graad van gebrevetteerd verpleegkundige (salarisschaal C261) of verpleegassistent (salarisschaal C251) waarbij relevante ervaring wordt gehonoreerd, aantrekkelijke en gezinsvriendelijke arbeidsvoorwaarden, vormings- en opleidingskansen, een aantrekkelijke vakantieregeling (35 dagen vakantie per jaar), hospitalisatieverzekering, maaltijdcheques,...

Momenteel zijn er 8 vacante plaatsen.

Hoe verloopt de selectie ?

De selectieprocedure bestaat uit een :

- CV-screening (eliminierend);
- een generiek-specifieke selectie (eliminierend);
- een functiespecifieke selectie (eliminierend).

Er wordt een wervingsreserve aangelegd (geldigheidsduur van drie jaar).

Interesse ?

Je sollicitatiebrief met CV en vermelding van de functie stuur je vóór **26 april** naar het OPZ-Geel t.a.v. Iris Croonenborghs, Dr. Sanodreef 4, 2440 Geel of via e-mail naar iris.croonenborghs@opzgeel.be

Voor meer informatie over de functie kan je terecht bij Mieke Mondelaers op het nummer 9303.

De Vlaamse overheid wil de samenleving waarvoor zij zich inzet zo goed mogelijk weerspiegelen. Kandidaten worden geselecteerd op basis van hun kwaliteiten en vaardigheden, ongeacht leeftijd, geslacht, herkomst of handicap.

Op de website www.vlaanderen.be/arbeidsvoorwaarden kan je je nettosalaris berekenen, aangepast aan je individuele situatie. relevante ervaring in de privésector of als zelfstandige kan verloond worden, met een maximum tot negen jaar.

Examenreglement vacature verpleegkundigen (niveau C)/verpleegassistent (niveau C) statutair OPZ-Geel.

1. Vacaturebericht en functiebeschrijving : zie bijlage.

2. Toelatingsvoorwaarden.

- bent burger van de Europese Unie;
- hebt een gedrag dat in overeenstemming is met de eisen van de beoogde betrekking;
- geniet de burgerlijke en politieke rechten;
- hebt aan de dienstplichtwetten voldaan;
- bent lichamelijk geschikt voor de normale uitoefening van het ambt;
- beschikt over professionele ervaring als verpleegkundige in een psychiatrisch ziekenhuis en/of PVT;
- bent gegradueerd verpleegkundige (A2) of verpleegassistent.

3. Procedure.

a) Bekendmaking.

De functie zal minimum worden bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* en op het infonet van het OPZ-Geel (intern communicatiekanaal).

b) Screening van CV's (uitsluitend).

In een eerste selectie wordt nagegaan of de kandidaten voldoen aan de gevraagde toelatingsvoorwaarden als voormeld. Kandidaten die niet voldoen aan deze voorwaarden worden van verdere deelname uitgesloten. Een medewerker van de personeelsdienst en de verpleegkundig directeur of diens vertegenwoordiger zullen een voorselectie van de brieven doen.

Kandidaten die geslaagd zijn voor de generieke proeven van de Vlaamse overheid niveau C of geslaagd zijn voor psychotechnische proeven niveau C georganiseerd door het OPZ-Geel en die aan de toelatingsvoorwaarden beantwoorden, gaan onmiddellijk door naar de functiespecifieke selectie.

Voeg aan je CV het bewijs (kopie) dat je beschikt over de vrijstelling voor de generieke proeven van de Vlaamse overheid niveau C of geslaagd bent voor psychotechnische proeven niveau C georganiseerd door het OPZ-Geel ^[2].

c) Generiek-specifieke selectie (uitsluitend).

Tijdens de generiek-specifieke selectie worden de generieke competenties die nodig zijn voor de graad in kwestie (C261/C 251) getest. De geslaagden (die minstens 60 % behalen van het totale puntenaantal) gaan door naar de functiespecifieke selectie.

De testing gebeurt als volgt :

Interview door een medewerker van een extern selectiekantoor, één van de twee clustermanagers en eventueel een medewerker van de personeelsdienst, bestaande uit :

- bevraging van de 4 waardegebonden competenties (voortdurend verbeteren, klantgerichtheid, samenwerken en betrouwbaarheid);
- motivatie.

d) Functiespecifieke selectie (uitsluitend).

De functiespecifieke selectie bestaat uit :

- een selectie op kennis eigen aan de functie van verpleegkundige/verpleegassistent in OPZ-Geel in de vorm van een casus (mondeling, voorbereiding wordt voorzien) (deel 1);
- een interview op basis van een gestructureerde vragenlijst die de functiespecifieke competenties (360° inlevingsvermogen en resultaatsgerichtheid) in kaart brengt (deel 2). De jury bestaat uit een medewerker van de personeelsdienst, de verpleegkundig directeur of diens vertegenwoordiger en een medewerker van een extern selectiekantoor.

Zowel deel 1 als deel 2 worden gequoteerd met punten van 0 tot en met 5. Om als geschikt te worden bevonden moet een kandidaat minstens 60 % van het totale puntenaantal behalen.

e) Pool van geslaagden.

Er wordt een pool van geslaagden aangelegd, waarbij de meest geschikte kandidaat uit de pool gehaald wordt en benoemd.

f) Werfreserve.

Er wordt een werfreserve van drie jaar aangelegd. Deze kan verlengd worden door de lijnmanager.

4. Aanwervingsvoorwaarden.

U dient aan de toelatingsvoorwaarden te voldoen op de datum van de aanwerving.

Opmerking :

Na uw aanwerving dient u met goed gevolg een proeftijd te doorlopen vooraleer u tot ambtenaar kan worden benoemd.

De gekozen kandidaat wordt benoemd in de graad van gebrevetteerd verpleegkundige (C261) of verpleegassistent met de rang (C251).

Maximum vijftien jaar relevante ervaring in de privé-sector of als zelfstandige wordt meegenomen in de looninschaling.

5. Salaris.

De wedde voor een verpleegkundige in de graad van gebrevetteerde verpleegkundige (C 261) (geïndexeerde brutojaarwedde) situeert zich tussen 23.811,19 EUR. en 39.785,19 EUR.

De wedde voor een verpleegassistent (C 251) (geïndexeerde brutojaarwedde) situeert zich tussen 23.416,97 EUR. en 33.950,66 EUR.

6. Openbaarheid van bestuur.

Gelet op de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur kunnen de kandidaten om inzage of mededeling in afschrift vragen betreffende de afgelegde tests. Er kan uitsluitend ingegaan worden op aanvragen die schriftelijk worden ingediend binnen een termijn van drie maanden na de schriftelijke mededeling van het resultaat.

^[1] Bij twijfel beslist de jury over de geldigheid van de vrijstelling.

^[2] Bij twijfel beslist de jury over de geldigheid van de vrijstelling.

JOBPUNT VLAANDEREN

[2012/202137]

**Jobpunt Vlaanderen coördineert de aanwerving
van een afdelingshoofd Strategische Beleidsondersteuning bij het departement Onderwijs en Vorming**

Onze organisatie,

Het departement Onderwijs en Vorming ondersteunt de minister bij het bepalen van het beleid en bij het monitoren van de beleidsuitvoering. De verzelfstandigde agentschappen zijn verantwoordelijk voor de uitvoering van het beleid.

De afdeling Strategische Beleidsondersteuning ondersteunt via of in samenwerking met de secretaris-generaal de minister bij de strategische beleidsvoorbereiding- en evaluatie (visie, regelgeving,...) en de coördinatie en opvolging van de uitvoering van de beleidsprojecten. Belangrijke aspecten daarbij zijn de strategische planning (bijdrage van de administratie aan het Vlaamse Regeerakkoord, voorbereiding van de beleidsnota, beleidsbrieven,...), de coördinatie en kwaliteitszorg van de regelgeving, het opvolgen van de parlementaire werkzaamheden, de vergaderingen van de Vlaamse Regering en de adviezen van diverse belanghebbenden, de wetenschappelijke onderbouwing van de beleidsondersteuning en -evaluatie, de constructie en opvolging van beleidsindicatoren op metaniveau, het maken van analyses op allerhande databanken en datamining, de vertegenwoordiging in het kader van en de opvolging van het algemeen Europees en Internationaal beleid en de vertaling daarvan in de Vlaamse strategie.

Jouw functie :

Jouw functie wordt geconcretiseerd in de volgende opdrachten :

Binnen het kader van het algemeen beleid van het departement en het beleidsdomein, formuleer/actualiseer je de opdracht van de afdeling en vertaal je de strategische doelstellingen van het departement in concrete operationele doelstellingen voor de afdeling opdat een duidelijke visie, aanpak en richting als leidraad voor de werking van de afdeling zou bestaan.

In overleg met de secretaris-generaal sta je in voor het opzetten en up-to-date houden van effectieve en efficiënte (deel)processen, een adequate organisatiestructuur en personeelsplan voor de afdeling, om een effectief werkkader en kwaliteitsvolle resultaten te verzekeren.

Je plant, organiseert, coördineert, volgt de activiteiten van de afdeling en stuurt ze bij, om te verzekeren dat de doelstellingen van de afdeling op een effectieve, efficiënte en kwaliteitsvolle wijze zouden gerealiseerd worden (conform de afspraken in de managementovereenkomst).

Samen met de secretaris-generaal draag je bij tot het maken van beleidsvoorstellen en adviezen, om het strategisch beleid van het departement en van het beleidsdomein mee vorm te geven.

Binnen het kader van het algemeen personeelsbeleid van de Vlaamse overheid, geef je leiding aan de medewerkers, zodat je steeds over voldoende, competente en gemotiveerde medewerkers hebt, nodig voor het realiseren van de opdracht en de doelstellingen van de afdeling.

Via direct onderling overleg en via de daartoe geëigende organen, werk je samen met de secretaris-generaal en de collegae om op een collegiale wijze het departement mee te besturen en bij te dragen tot een goede samenwerking binnen het beleidsdomein en over de beleidsdomeinen heen.

Je draagt bij tot een adequate externe communicatie en goede contacten met de belangrijkste actoren om een goede informatie-uitwisseling te verzekeren en het professioneel imago van de Vlaamse overheid te versterken.

Jouw profiel :

Je hebt minstens een diploma dat toegang verleent tot niveau A, met uitzondering van de interne kandidaten die al tot niveau A of een gelijkgesteld niveau behoren. Daarnaast heb je tien jaar nuttige professionele ervaring (voor externe kandidaten) of zes jaar indien het interne vast benoemde kandidaten betreft. Voor de berekening van die ervaring worden deeltijdse prestaties als voltijds beschouwd. Je voldoet aan de algemene toelatingsvoorwaarden voor een betrekking in de publieke sector (gedrag, burgerlijke en politieke rechten...)

Voor de berekening van de nuttige professionele ervaring wordt o.m. in rekening gebracht :

— aantoonbare leidinggevende ervaring (in een coördinerende functie, in projectwerking, als celhoofd,...);

— ervaring inzake beleidsvoorbereiding, -uitvoering en -opvolging : dit kan zowel beleidservaring bij de privé, publieke of semipublieke sector betreffen.

Ons aanbod :

Wij bieden je een aantrekkelijke en uitdagende functie aan met een grote verantwoordelijkheid en ruime leidinggevende taken. Je komt terecht in een dynamische organisatie die oog heeft voor innovatie en die een permanente verbetering van de dienstverlening nastreeft. Je krijgt ruime mogelijkheden wat vorming, bijscholing en ondersteuning met moderne ICT-middelen betreft.

De eerste twaalf maanden vormen een stageperiode met een individueel vormingsprogramma. Indien je de stage goed doorloopt volgt een vaste benoeming. De proeftijd is niet van toepassing als je als vast benoemd ambtenaar in niveau A al bij de Vlaamse overheid werkt.

Na het doorlopen van de proeftijd word je vast benoemd in het middenkader in de graad van hoofdadviser met de rang A2M. Terzelfdertijd krijg je, met ingang van de proeftijd, voor zes jaar een mandaat van afdelingshoofd (A2A). Het mandaat is meermaals verlengbaar.

Aan de mandaatgraad van afdelingshoofd (rang A2A) is de volgende salarisschaal verbonden :

- afdelingshoofd : A285;
- afdelingshoofd met zes jaar schaalanciënniteit : A286.

Voor externe kandidaten is het brutoaanvangssalaris minimaal 5.917,32 euro per maand voor tien jaar nuttige professionele ervaring. Voor interne kandidaten bedraagt het brutoaanvangssalaris minimaal 5.621,65 euro per maand voor zes jaar nuttige ervaring. Bovendien ontvang je per gewerkte dag een maaltijdcheque. Er zijn glijdende werktijden en tijdens de schoolvakanties is er professionele opvang voor kinderen van 3 tot 14 jaar. Je geniet van een aantrekkelijke vakantieeregeling en, indien je gebruik maakt van het openbaar vervoer voor woon-werkverkeer, heb je recht op een gratis abonnement. Bovendien wordt je een gratis hospitalisatieverzekering aangeboden.

Het Vlaams ministerie van Onderwijs en Vorming is gehuisvest op wandelafstand van het Noordstation te Brussel, is uitgerust met moderne kantoorapparatuur en beschikt over een eigen personeelsrestaurant

Hoe solliciteren ?

Je ingevulde sollicitatieformulier bezorg je, bij voorkeur per mail, aan sollicitaties@jobpunt.be of per aangetekend schrijven aan Jobpunt Vlaanderen, Technologielaan 11, 3001 Heverlee.

De uiterste inschrijvingsdatum is **27 april 2012**.

Geef in je sollicitatieformulier ook aan of je reeds beschikt over een vrijstelling voor de generieke competenties. Voeg het bewijs van deze vrijstelling aan je kandidatuur toe.

De Vlaamse overheid wil de samenleving waarvoor zij zich inzet zo goed mogelijk weerspiegelen. Kandidaten worden dan ook geselecteerd op basis van hun kwaliteiten en vaardigheden, ongeacht geslacht, afkomst of handicap.

Indien je ten gevolge van een handicap gebruik wenst te maken van aanpassingen om te kunnen deelnemen aan deze selectieprocedure, moet je dit in het standaard-CV aangeven. De selectieverantwoordelijke zal dan contact met jou opnemen om verdere afspraken te maken.

Meer weten ?

— Voor extra informatie over de inhoud van de functie kan je contact opnemen met mevr. Micheline Scheys, secretaris-generaal van het departement Onderwijs en Vorming, tel. : 02-553 95 21.

— Voor extra informatie over de selectieprocedure kan je contact opnemen met Annelies De Laender, selectieverantwoordelijke, Jobpunt Vlaanderen, tel. : 016-38 10 00, annelies.delaender@jobpunt.be

Het departement Onderwijs en vorming gaat over tot de aanwerving van een statutair afdelingshoofd voor de afdeling Strategische Beleidsondersteuning.

Beleidsdomein : Onderwijs en Vorming

Graad : Afdelingshoofd (A2A)

Standplaats : Koning Albert II-laan 15, 1210 Brussel

Deel 1 : Contextinformatie

1. Functietitel (m/v).

Afdelingshoofd van de afdeling Strategische beleidsondersteuning.

2. Organisatie.

2.1. Situering van de afdeling.

Het beleidsdomein Onderwijs en Vorming is de overkoepelende naam voor de zes autonome organisaties die samen de Vlaamse onderwijsadministratie vormen :

het Departement Onderwijs en Vorming;

het Agentschap voor Onderwijsdiensten (AgODi);

het Agentschap Hoger Onderwijs, Volwassenenonderwijs en Studietoelagen (AHOVOS);

het Agentschap voor Onderwijscommunicatie (AOC);

het Agentschap voor Kwaliteitszorg in Onderwijs en Vorming (AKOV);

het Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs (Agion).

Het departement Onderwijs en Vorming ondersteunt de minister bij het bepalen van het beleid en bij het monitoren van de beleidsuitvoering. De verzelfstandigde agentschappen zijn verantwoordelijk voor de uitvoering van het beleid.

Departement Onderwijs en Vorming bestaat uit volgende 9 afdelingen :

— Managementondersteunende Diensten (MOD).

— Stafdiensten Onderwijs en Vorming.

— Strategische Beleidsondersteuning.

— Horizontaal Beleid.

— Beleid Onderwijspersoneel.

— Basisonderwijs en Deeltijds Kunstonderwijs.

— Secundair Onderwijs en Leerlingenbegeleiding.

— Hoger Onderwijs en Volwassenenonderwijs.

— Europese Programma's Een Leven lang Leren.

Het afdelingshoofd wordt aangesteld en geëvalueerd door de secretaris-generaal. De afdelingen worden aangestuurd door afdelingshoofden die samen werken met en rapporteren aan de secretaris-generaal, leidend ambtenaar van het departement Onderwijs en Vorming.

De voorliggende vacante functie van afdelingshoofd (N-1 functie) heeft betrekking op de afdeling Strategische Beleidsondersteuning van het departement Onderwijs en Vorming. Het betreft een mandaatfunctie voor een periode van zes jaar die verlengbaar is.

Het mandaat kan beëindigd worden :

- bij een onvoldoende;
- op verzoek van de betrokkene zelf;
- om organisatorische redenen bij afschaffing van de betrekking.

2.2. Hoofdactiviteiten van de afdeling.

De afdeling Strategische Beleidsondersteuning ondersteunt via of in samenwerking met de secretaris-generaal de Minister bij de strategische beleidsvoorbereiding en -evaluatie (visie, regelgeving,...) en de coördinatie en opvolging van de uitvoering van de beleidsprojecten. Belangrijke aspecten daarbij zijn de strategische planning (bijdrage van de administratie aan het Vlaamse Regeerakkoord, voorbereiding van de beleidsnota, beleidsbrieven,...), de coördinatie en kwaliteitszorg van de regelgeving, het opvolgen van de parlementaire werkzaamheden, de vergaderingen van de Vlaamse Regering en de adviezen van diverse belanghebbenden, de wetenschappelijke onderbouwing van de beleidsondersteuning en -evaluatie, de constructie en opvolging van beleidsindicatoren op metaniveau, het maken van analyses op allerhande databanken en datamining, de vertegenwoordiging in het kader van en de opvolging van het algemeen Europees en Internationaal beleid en de vertaling daarvan in de Vlaamse strategie.

De afdeling werkt hiertoe nauw samen met het kabinet van de Minister van Onderwijs en Vorming, met de secretaris-generaal en met de andere afdelingen van het Departement Onderwijs en Vorming. Ook met de andere entiteiten zoals het Agentschap voor Onderwijsdiensten, de Onderwijsinspectie, het Agentschap voor Kwaliteitszorg in Onderwijs en Vorming, het Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs, het Agentschap voor Hoger Onderwijs, het Volwassenenonderwijs en Studietoelagen en het Agentschap voor Onderwijscommunicatie is er een nauwe samenwerking. Goede contacten en samenwerking zijn ook nodig met de verschillende belanghebbenden en hun representatieve organisaties, met internationale organisaties en met onderzoekers werkzaam rond onderwijs en vorming en daarmee gerelateerde onderzoeksdomeinen.

De coördinerende rol van de afdeling maakt die samenwerking noodzakelijk. Tegelijk vergt de strategische aard van de afdeling het vermogen om nieuwe maatschappelijke en onderwijskundige uitdagingen en beleidsontwikkelingen te detecteren en zelf adequate beleidsvisies te tendenzen rond de aanpak van nieuwe en/of grote maatschappelijke en onderwijskundige uitdagingen. Een goed inzicht in de ontwikkelingen van het onderwijsonderzoek en daarmee gerelateerd onderzoek en in de daarbij gebruikte wetenschappelijke methodes is noodzakelijk om het kennisbeleid van het departement en de wetenschappelijke onderbouwing van de beleidsvoorbereiding en -evaluatie te garanderen.

2.3. Activiteiten eigen aan de functie.

- Leiding geven aan de afdeling.
- Duidelijke visie op aanpak en sturing van de afdeling, ambitieuze, maar haalbare doelstellingen formuleren, processen implementeren en desgevallend bijsturen.
- Detecteren van beleidsontwikkelingen.
- Opvolgen van de beleidsuitvoering door onder meer beleidsindicatoren op macroniveau te ontwikkelen en op te volgen.
- Formuleren van uitdagende en adequate beleidsadviezen.
- Stimuleren en coördineren van de algemene beleidsvoorbereiding en -evaluatie van het departement.
- Stimuleren en coördineren van het kennisbeleid van het departement.
- Coördineren van de regelgeving en garanderen van de wetkwaliteit.
- Intens samenwerken binnen het departement met de secretaris-generaal, de andere beleidsvoorbereidende afdelingen en dit met het oog op een maximale beleidsafstemming.
- Rapporteren aan de secretaris-generaal.
- Stimuleren van de samenwerking van de afdeling met de andere entiteiten in het beleidsdomein en met andere, relevante departementen, agentschappen van de Vlaamse overheid en met wetenschappelijke instellingen en onderzoekers en met relevante nationale en internationale instellingen.
- Optreden als aanspreekpunt voor het politieke niveau, inzonderheid voor de bevoegde minister.
- Verder uitbouwen van een netwerk met de belanghebbenden.

Deel 2 : Doel en resultaatgebieden

1. Doel.

Binnen het kader van het algemeen beleid van het departement Onderwijs en Vorming en van de management-code, plannen, organiseren, coördineren, opvolgen en bijsturen van de activiteiten van de afdeling, teneinde de korte- en lange termijndoelstellingen van de afdeling te realiseren en bij te dragen tot de realisatie van de doelstellingen van het departement en van het beleidsdomein.

2. Resultaatgebieden.

2.1. Opdracht van de afdeling, korte- en lange termijndoelstellingen.

Binnen het kader van het algemeen beleid van het departement en het beleidsdomein, instaan voor het formuleren/actualiseren van de opdracht van de afdeling en voor het vertalen van de strategische doelstellingen van het departement in concrete operationele doelstellingen voor de afdeling opdat een duidelijke visie, aanpak en richting als leidraad voor de werking van de afdeling zou bestaan.

- Formuleren en up-to-date houden van de opdracht van de afdeling en desgevallend van de hieronder functionerende teams.
- In overleg met de medewerkers en eventueel met collegae, formuleren van de strategie, de doelstellingen en prestatie-indicatoren voor de afdeling (en de sub-teams).
- Samen met de collegae, bijdragen tot het formuleren en up-to-date houden van een visie, missie, opdracht en algemene strategie van het departement.
- Bijdragen tot het opmaken, implementeren en evalueren van de managementovereenkomst.
- Mee opmaken, implementeren en evalueren van het strategische en operationele plan van het departement.
- Definiëren van de kernprocessen van de afdeling.
- ...

2.2. Organisatiestructuur, processen, personeelsplan.

In overleg met de secretaris-generaal instaan voor het opzetten en up-to-date houden van effectieve en efficiënte (deel)processen, een adequate organisatiestructuur en personeelsplan voor de afdeling, om een effectief werkkader en kwaliteitsvolle resultaten te verzekeren.

- Verzekeren dat de (deel)processen waar de afdeling bij betrokken is, optimaal gedefinieerd worden.
- Uittekenen van een adequaat organogram.
- Verduidelijken van de bijdrage van de medewerkers (heldere functiebeschrijvingen voor alle medewerkers).
 - Opmaken van het personeelsplan van de afdeling (hoeveel mensen met welke competenties nodig zijn,...).
- Efficiënt inzetten van de medewerkers (juiste persoon op de juiste plaats i.v.f. zijn/haar competenties).
- Op regelmatige basis de werking van de afdeling, de geleverde kwaliteit, de dienstverlening aan de klanten,... evalueren (sterkte/zwakteanalyse).
- Op basis van deze analyses de organisatiestructuur, werkprocessen, procedures, etc. optimaliseren (taken herverdelen, inspelen op mogelijke synergieën binnen en buiten de entiteit, toepassen van "best practices",...).
- De nodige maatregelen en initiatieven nemen om binnen de vastgelegde kaders (personeel, financiën, infrastructuur) de middelen van de afdeling op een transparante manier in te zetten om kwaliteitsvolle resultaten te verzekeren en de globale efficiëntie van het departement te bewaken.

— ...

2.3. De activiteiten, de dagelijkse werking van de afdeling.

Plannen, organiseren, coördineren, opvolgen en bijsturen van de activiteiten van de afdeling, om te verzekeren dat de doelstellingen van de afdeling op een effectieve, efficiënte en kwaliteitsvolle wijze zouden gerealiseerd worden (conform de afspraken in de managementovereenkomst).

- Opmaken van interne werkafspraken, regels en procedures.
- Binnen de afdeling opdrachten en projecten toewijzen aan medewerkers.
- Zorgen voor een goede werkverdeling en samenwerking onder de medewerkers van de afdeling.
- Eventueel zelf opvolgen van specifieke, belangrijke dossiers.
- Medewerkers helpen bij het behandelen van complexe opdrachten of dossiers.
- Permanent bewaken van de kwaliteit van de uitgevoerde activiteiten (kwaliteitszorg).
- Een hoog niveau van klanttevredenheid verzekeren (zelf goede relaties onderhouden met klanten, zorgen voor een goede klachtenbehandeling, de klantgerichtheid van heel de afdeling bevorderen, klantenbevraging organiseren, etc.).
- Effectief en efficiënt beheren van de toegewezen middelen van de afdeling.
- Prospecteren van nieuwe mogelijkheden tot dienstverlening.
- Opvolgen van de begroting, de resultaten,... aan de hand van prestatie-indicatoren en bijsturen wanneer nodig.
- Zorgen voor rapportering, conform de afspraken.

▪ ...

2.4. Beleidsvoorbereiding.

Samen met de secretaris-generaal bijdragen tot het maken van beleidsvoorstellen en adviezen, om het strategisch beleid van het departement en van het beleidsdomein mee vorm te geven.

- Leiden van de strategische beleidsplanning : o.a. bijdrage van de administratie aan het regeerakkoord, beleidsnota, beleidsbrieven.
- Leiden van de strategie i.f.v. de medewerking aan de voorbereiding van het Europees en Internationaal beleid.
- Detecteren van beleidsontwikkelingen en van kennisvragen ifv de beleidsondersteuning.
- Verzekeren van wetenschappelijk onderbouwde beleidsadviezen en beleidsindicatoren.
- Vertalen van beleidsintenties (Vlaamse, Europese,...) in strategische doelen en operationele beleidsprojecten.
- In overleg met de collega's, zorgen voor een efficiënte inzet van personeel en middelen in de realisatie van beleidsprojecten.
- Trekkerschap van beleidsprojecten opnemen of actief meewerken aan de realisatie ervan.
- Proactief zorgen voor de vertaling van politieke ideeën van de minister in adviezen of beleidsvoorstellen.
- Evalueren van effecten van het gevoerde beleid.

▪ ...

2.5. Leiding geven.

Binnen het kader van het algemeen personeelsbeleid van de Vlaamse overheid, leiding geven aan de medewerkers, teneinde steeds over voldoende, competente en gemotiveerde medewerkers te beschikken, nodig voor het realiseren van de opdracht en de doelstellingen van de afdeling.

- In overleg en samenwerking met de HR-/personeelsverantwoordelijken, (bijdragen tot het) selecteren en rekruteren van de geschikte medewerkers.
- In overleg met de HR-/personeelsverantwoordelijken, instaan voor de vorming en competentie-ontwikkeling van de medewerkers.
- Verzekeren van een goede uitvoering van het prestatieproces (afspraken van doelstellingen, opvolgen, coachen en begeleiden, evalueren en waarderen).
- Integreer toepassen van het beloningsbeleid binnen de afdeling.
- Instaan voor een goede interne communicatie : informeren van de medewerkers over werking, resultaten, ontwikkelingen binnen de afdeling en het departement en over zaken die hen aanbelangen,...
- Scheppen van een motiverend en stimulerend werkklimaat in de afdeling.

▪ ...

2.6. Samenwerking binnen het eigen departement en samenwerking met het beleidsdomein en andere Vlaamse overheidsinstellingen.

Via direct onderling overleg en via de daartoe geëigende organen, samenwerken met de secretaris-generaal en de collegae om op een collegiale wijze het departement mee te besturen en bij te dragen tot een goede samenwerking binnen het beleidsdomein en over de beleidsdomeinen heen.

- In overleg met de collegae uitwerken van voorstellen voor het verbeteren van de structuur en werking van het departement.
- Actief meewerken aan de competentieontwikkeling binnen het departement.
- Voorbereiden van en actief deelnemen aan de vergaderingen van de SG met de afdelingshoofden van het departement; zelf agendapunten aanbrengen en initiatieven nemen.
- Mee denken en meewerken aan het interne inhoudelijk beleid van het departement evenals aan de uitbouw en versterking van de interne competenties.
- Zelf initiëren en zelf (of medewerkers laten) participeren aan werk, stuur- of projectgroepen op niveau van het departement, het beleidsdomein, of over de beleidsdomeinen heen.
- Respecteren van gemaakte afspraken m.b.t. (centraal) overeengekomen regels, procedures, werkwijzen, etc.
- ...

2.7. Externe communicatie en relaties.

Bijdragen tot een adequate externe communicatie en goede contacten met de belangrijkste actoren om een goede informatie-uitwisseling te verzekeren en het professioneel imago van de Vlaamse overheid te versterken.

- Binnen de afspraken vastgelegd in het communicatiebeleid van het departement, optreden als woordvoerder van de afdeling of van de hele organisatie.
- Opbouwen en onderhouden van functionele netwerken (personen, doelgroepen, adviesraden,... die werkzaam zijn binnen het werkingsgebied van de afdeling of het departement).
- Vertegenwoordigen van het departement in raden, commissies, projectgroepen,...
- Meewerken aan de opmaak van het communicatieplan voor het departement.
- Het secretariaat van de beleidsraad verzorgen.
- ...

Deel 3 : Competentieprofiel

Waardegebonden en gedragscompetenties.

Klantgerichtheid

Met het oog op het dienen van het algemene belang, de legitieme behoeften van verschillende soorten (interne en externe) klanten onderkennen en er adequaat op reageren

Niveau 4 - Onderneemt structurele acties om de dienstverlening van de organisatie aan klanten te optimaliseren.

- Legt voor de eigen entiteit meetbare doelstellingen vast op het vlak van klantgerichtheid en klantentevredenheid.
- Past binnen de entiteit de diensten, procedures, doelstellingen aan om beter aan toekomstige behoeften en verwachtingen van klanten te beantwoorden.
- Zet systemen op om een kwaliteitsvolle aanpak te garanderen.
- Voorziet voor de eigen entiteit in een systematische enquête rond klantentevredenheid (procedures).
- Stimuleert anderen om de klantgerichtheid van hun aanpak voortdurend in vraag te stellen en te verbeteren.

Betrouwbaarheid

Handelen vanuit de codes van integriteit, zorgvuldigheid, objectiviteit, gelijke behandeling, correctheid en transparantie uitgaande van de basisregels, sociale en ethische normen (diversiteit, milieuzorg...). Afspraken nakomen en zijn verantwoordelijkheid opnemen.

Niveau 3 - Schept randvoorwaarden zodat de deontologische code in de praktijk gebracht kan worden.

- Vertoont voorbeeldgedrag rond basisregels en afspraken, rond sociale en ethische normen en in het omgaan met diversiteit.
- Zorgt voor een transparante structuur (inrichting) van de entiteit.
- Zorgt ervoor dat iedereen in de organisatie of entiteit op de hoogte is van de verwachte normen voor gedrag (bijvoorbeeld : brengt het onderwerp regelmatig en systematisch ter sprake).
- Spreekt anderen aan als onethische handelingen worden gesteld, regels en afspraken niet worden nageleefd enz.

Samenwerken

Met het oog op het algemeen belang een bijdrage leveren aan een gezamenlijk resultaat op het niveau van een team, entiteit of de organisatie, ook als dat niet onmiddellijk van persoonlijk belang is.

Niveau 4 - Creëert gedragen samenwerkingsverbanden met en tussen andere entiteiten.

- Creëert structuren om de samenwerking met andere entiteiten te verbeteren.
- Neemt informele initiatieven om de samenwerking met en tussen andere entiteiten te verstevigen.
- Draagt samenwerking uit als belangrijke waarde in de entiteit en daarbuiten en spreekt anderen daarop aan.
- Creëert een draagvlak voor problemen, beslissingen en acties die de eigen entiteit overstijgen.
- Creëert en benut de gepaste communicatiekanalen en stimuleert het overleg rond aangelegenheden die de eigen entiteit overstijgen.
- Werkt actief aan het scheppen van een goede vertrouwensband met andere entiteiten.

Voortdurend verbeteren

Voortdurend verbeteren van het eigen functioneren en van de werking van de entiteit, door de bereidheid om te leren en mee te groeien met veranderingen.

Niveau 3 - Leert over andere vakgebieden, methodes en technieken en werkt actief mee aan het verbeteren van de werking van de entiteit.

- Heeft belangstelling voor 'aanverwante' onderwerpen om zijn kennis te verruimen.
- Benut informatie die afkomstig is uit andere vakgebieden om de eigen aanpak en werking te optimaliseren.
- Onderkent de impact van nieuwe processen, technieken en methodes in andere vakgebieden op de eigen werking.
- Stuurt de eigen werking proactief bij naar gelang van wijzigingen op het niveau van de entiteit.
- Zoekt actief naar mogelijke verbeteringen die de eigen functie en het eigen takenpakket overstijgen.

Richting geven

Aansturen, ontwikkelen en motiveren van medewerkers zodat ze hun doelstellingen en die van de entiteit op een correcte manier kunnen realiseren, zowel individueel als in teamverband

Niveau 2 - Geeft richting op het niveau van processen en structuren.

- Schept duidelijkheid over de taken, rollen en verantwoordelijkheden van de verschillende teamleden.
- Zorgt ervoor dat beschikbare mensen en middelen efficiënt ingezet worden met het oog op de gezamenlijk te behalen doelstelling.
- Bevordert de inzetbaarheid van de medewerkers (zodanig dat zij beter in staat zijn om de gezamenlijke en hun individuele doelen te behalen).
- Voorziet in mogelijkheden voor communicatie en overleg binnen het team en stimuleert het gebruik daarvan.
- Heeft oog voor processen die remmend of faciliterend kunnen inspelen op aspecten zoals diversiteit, genderneutraliteit
- Stuurt, indien nodig, processen en structuren bij om de efficiëntie van de werking of de kwaliteit van de dienstverlening te verhogen.
- Voorziet in de organisatorische randvoorwaarden voor het ontwikkelen van medewerkers.

360° inlevingsvermogen

Het vermogen om uitgesproken en onuitgesproken informatie op te pikken en adequaat daarop te reageren ten aanzien van medewerkers, collega's, klanten, hiërarchie...

Niveau 2 - Reageert (via houding en handelen) adequaat op door anderen geuite gedachten, gevoelens, behoeften en verwachtingen.

- Communiqueert begrip voor de gevoelens, de behoeften en de belangen van de andere.
- Toont begrip door het eigen non-verbale gedrag.
- Houdt bij beleidsvoorbereiding rekening met de standpunten van relevante actoren.
- Toont begrip voor de reacties van anderen in een bepaalde situatie.
- Gaat adequaat in op persoonlijke of emotionele boodschappen.

Oordeelsvorming

Meningen uiten en zicht hebben op de consequenties ervan, op basis van een afweging van relevante criteria.

Niveau 3 - Vormt een goed onderbouwd en geïntegreerd oordeel.

- Bekijkt een probleem vanuit verschillende invalshoeken.
- Heeft een veelzijdige, genuanceerde kijk.
- Heeft oog voor kritieke factoren en activiteiten en benut de mogelijkheden hiervan voor de organisatie.
- Benoemt van het eigen oordeel of voorstel zowel de positieve als negatieve kanten.
- Geeft een inhoudelijke meerwaarde aan de thema's die hij naar voren brengt.

Beslissen

Zich op onderbouwde wijze eenduidig uitspreken over welk standpunt wordt ingenomen of welke actie wordt ondernomen

Niveau 2 - Neemt beslissingen in situaties waarin het risico duidelijk in te schatten is.

- Schat op correcte wijze in of hij over onvolledige maar voldoende informatie beschikt om een beslissing te onderbouwen.
- Neemt beslissingen waarvoor voldoende maar nog niet alle informatie aanwezig is.
- Neemt een beslissing als hij de gevolgen voldoende kan inschatten.
- Neemt berekende risico's (er is een zeker risico, en dat kan bepaald worden).
- Heeft een gegronde argumentatie voor het risico-element in de beslissing.
- Handhaaft genomen beslissingen bij weerstand en tegendruk.

Organisatiebetrokkenheid

Zich verbonden tonen met de organisatie, taak en beroep; de belangen ervan verdedigen bij anderen.

Niveau 3 - Bewaakt en verdedigt op consequente wijze de belangen, de opdracht en de handelwijze van de organisatie.

— Durft harde standpunten innemen die de hele organisatie ten goede komen, zelfs als die minder populair zijn in de eigen entiteit.

— Praat over "wij" in plaats van "zij" als hij het over de eigen organisatie heeft.

— Onderkent de belangen van de organisatie en handelt zelf conform die belangen.

— Legt uit hoe hij tot belangrijke beslissingen is gekomen.

— Verdedigt de keuzes van de entiteit of organisatie bij collegae, eigen medewerkers en derden.

— Identificeert zich bij de eigen medewerkers en buitenstaanders met de standpunten of beslissingen van de eigen hiërarchie.

Ontwikkelen van medewerkers (resultaatgericht coachen)

Medewerkers ondersteunen bij het behalen van goede resultaten en het groeien in een functie door hen te helpen bij het ontwikkelen van hun vermogen om zelfstandig problemen op te lossen.

Niveau 2 - Coacht met het oog op het ontwikkelen van de gewenste gedragsvaardigheden; fungeert als coach/mentor.

- Stimuleert medewerkers om zelf oplossingen te vinden.
- Onderneemt acties om het inzicht van de medewerkers in hun eigen functioneren te versterken.
- Heeft vertrouwen in het potentieel en de zelfsturing van de medewerkers en stimuleert dat ook.
- Is in staat om zijn advies in coachingstijl aan te passen aan het ontwikkelingsniveau van de medewerkers.
- Heeft oog voor de voortgang van groei in gedrag.
- Richt zich niet alleen op de taak of het doel dat gerealiseerd moet worden, maar ook op de persoon die de taak moet uitvoeren.

Overtuigingskracht

Instemming verkrijgen voor een mening, aanpak of visie door goed onderbouwde argumenten te gebruiken, door dialoog en overleg aan te gaan, door autoriteit (bevoegdheid en deskundigheid) gepast aan te wenden en door gepaste strategieën uit te bouwen.

Niveau 2 - Overtuigt door inhoud en aanpak.

- Reageert adequaat en niet defensief op negatieve reacties of weerstand.
- Toont begrip voor meningen en standpunten van anderen.
- Enthousiasmeert anderen als hij zijn eigen voorstellen en ideeën verdedigt.
- Brengt zijn argumenten scherp onder woorden.
- Brengt een persoonlijke en genuanceerde argumentatie naar voren.

Resultaatgerichtheid

Het ondernemen van concrete en gerichte acties met het oog op het behalen of overstijgen van doelstellingen.

Niveau 2 - Werkt resultaatgericht en draagt dat uit naar de eigen omgeving.

- Formuleert uitdagende doelstellingen die een impact hebben op de werking van anderen of van de afdeling.
- Ontwikkelt een doelgericht en concreet actieplan met doelen, mensen, middelen, timing enz.
- Maakt concrete afspraken met alle betrokkenen om de gestelde doelstellingen te bereiken.
- Communiceert op regelmatige basis over de stand van zaken aan de andere betrokkenen.
- Spreekt anderen aan op het bereiken van de doelstellingen als dat nodig blijkt.

Technische competenties

— Kennis van de werking van de overheid :

- Algemene kennis van de context waarin de uitvoering van de opdrachten van de afdeling gebeurt.
- Gelet op de vele contacten met andere overheidsdiensten (binnen het beleidsdomein, binnen de Vlaamse overheid, andere overheden, Europese en internationale organisaties) is brede kennis van de structuren en bevoegdheden van deze overheden/organisaties wenselijk.

— Kennis van de werking van de organisatie :

- Inzicht in de werking van het beleidsdomein Onderwijs en Vorming.
 - Algemene kennis van de principes van Beter Bestuurlijk Beleid.
- Of bereid zijn deze kennis op korte termijn te verwerven.

— Vaktechnische kennis :

- Kennis van en inzicht in het onderwijsbeleid en van de relaties met andere beleidsdomeinen.
- Algemeen inzicht in de principes van wetskwaliteit.
- Brede kennis van het onderwijsveld.
- Kennis van en inzicht in de beleidstendensen en beleidscontext van de EU, de OESO, Unesco, Raad van Europa,... of deze kennis op korte termijn verwerven.
- Kennis van de methode van strategische planning of deze kennis op korte termijn verwerven.
- Kennis van en inzicht in beleidsevaluatie, wetenschappelijke onderzoeksmethoden, het uitwerken van beleidsindicatoren, het opzetten van monitoringinstrumenten.
- Talenkennis : Engels en Frans op het niveau B2 van het Europees Referentiekader voor Talen.

Deel 4 : deelnemingsvoorwaarden

De kandidaten dienen, op 27 april 2012, aan volgende voorwaarden te voldoen :

- tenminste in het bezit zijn van een diploma dat toegang verleent tot niveau A, met uitzondering van de kandidaten die al tot niveau A of een gelijkgesteld niveau behoren;
- **tien jaar** nuttige professionele ervaring voor externe kandidaten; **zes jaar** indien het interne **vast benoemde** kandidaten betreft die meedoen voor de open procedure. Voor de berekening van die ervaring worden deeltijdse prestaties als voltijds beschouwd;
- voldoen aan de algemene toelatingsvoorwaarden voor een betrekking in de publieke sector (gedrag, burgerlijke en politieke rechten...).

Voor de berekening van de nuttige professionele ervaring wordt o.m. in rekening gebracht :

- aantoonbare leidinggevende ervaring (in een coördinerende functie, in projectwerking, als celhoofd,...);
- ervaring inzake beleidsvoorbereiding, -uitvoering en -opvolging : dit kan zowel beleidservaring bij de privé, publieke of semipublieke sector betreffen.

Meer informatie m.b.t. de deelnemingsvoorwaarden vind je op de website van het Raamstatuut :

http://www2.vlaanderen.be/personeel/statuten/vps_raamstatuut/index_statuut.html

of de website van Corporate HR in verband met de vernieuwde procedure voor de N-1-functies :

<http://www.bestuurszaken.be/middenkader>

Deel 5 :

Hoe solliciteren ?

Je ingevulde sollicitatieformulier bezorg je, bij voorkeur per mail, aan sollicitaties@jobpunt.be of per aangetekend schrijven aan Jobpunt Vlaanderen, Technologielaan 11, 3001 Heverlee.

De uiterste inschrijvingsdatum is **27 april 2012**.

Geef in je sollicitatieformulier ook aan of je reeds beschikt over een vrijstelling voor de generieke competenties. Voeg het bewijs van deze vrijstelling aan je kandidatuur toe.

De Vlaamse overheid wil de samenleving waarvoor zij zich inzet zo goed mogelijk weerspiegelen. Kandidaten worden dan ook geselecteerd op basis van hun kwaliteiten en vaardigheden, ongeacht geslacht, afkomst of handicap.

Indien je ten gevolge van een handicap gebruik wenst te maken van aanpassingen om te kunnen deelnemen aan deze selectieprocedure, moet je dit in het standaard-CV aangeven. De selectieverantwoordelijke zal dan contact met jou opnemen om verdere afspraken te maken.

Deel 6

Selectieprocedure :

6.1. Beoordeling kandidaatstelling.

Aan de hand van het ingevulde sollicitatieformulier wordt nagegaan of de kandidaten voldoen aan de gevraagde deelnemingsvoorwaarden. Indien de kandidatuur niet voldoet aan de deelnemingsvoorwaarden, dan eindigt de selectieprocedure.

6.2. Verkennend gesprek.

In het verkennend gesprek komen volgende elementen aan bod :

- Motivatie van de kandidaat.
- Affiniteit met de overheid en inzicht in de sector waar de vacature zich situeert.
- Inzicht in een leidinggevende functie bij de Vlaamse overheid.
- Relevantie van de ervaring.
- Mondelinge communicatie.

Over elke kandidaat wordt een beknopt rapport gemaakt met motivering waarom hij/zij al dan niet als geschikt wordt beschouwd en al dan niet wordt toegelaten tot het volgende gedeelte van de selectie.

6.3. Test generieke competenties : assessment center.

Tijdens het assessment center worden de volgende generieke competenties in kaart gebracht :

- Klantgerichtheid, niveau 4.
- Betrouwbaarheid, niveau 3.
- Samenwerken, niveau 4.
- Voortdurend verbeteren, niveau 3.
- Oordeelsvorming, niveau 3.
- Richting geven, niveau 2.
- 360° inlevingsvermogen, niveau 2.
- Beslissen, niveau 2..

Het assessment center zal bestaan uit de volgende testen :

- Een competentiegericht interview.
- Een persoonlijkheidsvragenlijst.
- Rollenspel.
- Analyse- en presentatieoefening.

Elke competentie wordt minstens op 2 momenten gemeten.

Per competentie wordt een oordeel over de mate waarin de kandidaat al dan niet aan deze competentie voldoet weergegeven (op een schaal van 3 : niet behaald, bijna behaald, behaald).

Per kandidaat wordt een eindoordeel m.b.t. generieke competenties uitgesproken :

- Beschikt over het generieke profiel voor een N-1 functie.
- Beschikt niet over het generieke profiel voor een N-1 functie.

6.4. Globale beoordeling van de generieke competenties door het managementorgaan van het beleidsdomein Onderwijs en Vorming.

Het managementorgaan van het beleidsdomein Onderwijs en Vorming beoordeelt welke kandidaten aan de vereiste generieke competenties voldoen op basis van :

- a) Sollicitatieformulier.
- b) Verslag verkennend gesprek.
- c) Verslag assessment center.

De kandidaten die beschikken over de generieke competenties voor N-1 worden toegelaten tot de functiespecifieke selectie.

De kandidaten die niet beschikken over de generieke competenties worden op de hoogte gebracht van het behaalde resultaat. Voor hen eindigt de selectieprocedure.

Kandidaten met een vrijstelling voor de test van de generieke competenties uit een andere selectieprocedure dienen enkel de verkennende gesprekken en de functiespecifieke selectie van de selectieprocedure af te leggen.

Vrijstelling

Voor de middenkaderfuncties geven zowel de positieve resultaten van de externe potentieelinschatting of van de eindbeoordeling van de generieke competenties, afgelegd voor de middenkaderfuncties, als de geschiktheid voor de uitoefening van een N-functie of functie van algemeen directeur, gedurende zeven jaar nadat het mandaat of de benoeming werd beëindigd of vanaf de datum van de externe potentieelinschatting, de eindbeoordeling van de generieke competenties of de geschiktheid als de geslaagde niet werd aangesteld of benoemd, recht op vrijstelling van de externe potentieelinschatting of van de eindbeoordeling van de generieke competenties.

Geslaagde kandidaten op basis van de test generieke competenties hebben gedurende zeven jaar een vrijstelling voor de externe potentieelinschatting.

Voeg bij uw kandidaatstelling een document toe waaruit blijkt dat u over een vrijstelling beschikt.

6.5. Functiespecifieke selectie.

Het managementorgaan van Onderwijs en Vorming beoordeelt welke kandidaten die beschikken over de generieke competenties ook over de vereiste functiespecifieke competenties beschikken.

Op basis van een managementcase, een presentatie en gerichte bevraging wordt gepeild naar de vereiste functiespecifieke competenties :

Organisatiebetrokkenheid, niveau 3.

Ontwikkelen van medewerkers (resultaatsgericht coachen), niveau 2.

Overtuigingskracht, niveau 2.

Resultaatsgerichtheid niveau 2.

Technische competenties (zie p. 11).

Het managementorgaan van Onderwijs en Vorming spreekt, rekening houdend met al deze elementen, een oordeel uit over de kandidaat m.b.t. de functiespecifieke competenties :

- Beschikt over de functiespecifieke competenties voor de functie van afdelingshoofd Strategische Beleidsondersteuning.
- Beschikt niet over de functiespecifieke competenties voor de functie van afdelingshoofd Strategische Beleidsondersteuning.

Deel 7

Ons aanbod :

Wij bieden je een aantrekkelijke en uitdagende functie aan met een grote verantwoordelijkheid en ruime leidinggevende taken.

Je komt terecht in een dynamische organisatie die oog heeft voor innovatie en die een permanente verbetering van de dienstverlening nastreeft.

Je krijgt ruime mogelijkheden wat vorming, bijscholing en ondersteuning met moderne ICT-middelen betreft.

De eerste twaalf maanden vormen een stageperiode met een individueel vormingsprogramma. Indien je de stage goed doorloopt volgt een vaste benoeming. De proeftijd is niet van toepassing als je als vast benoemd ambtenaar in niveau A al bij de Vlaamse overheid werkt.

Na het doorlopen van de proeftijd word je vast benoemd in het middenkader in de graad van hoofdadviseur met de rang A2M. Terzelfder tijd krijg je, met ingang van de proeftijd, voor zes jaar een mandaat van afdelingshoofd (A2A). Het mandaat is meermaals verlengbaar.

Aan de mandaatgraad van afdelingshoofd (rang A2A) is de volgende salarisschaal verbonden :

— afdelingshoofd : A285;

— afdelingshoofd met 6 jaar schaalanciënniteit : A286.

Voor externe kandidaten is het brutoaanvangssalaris minimaal 5.917,32 euro per maand voor tien jaar nuttige professionele ervaring. Voor interne kandidaten bedraagt het brutoaanvangssalaris minimaal 5.621,65 euro per maand voor zes jaar nuttige ervaring.

Bovendien ontvang je per gewerkte dag een maaltijdcheque.

Er zijn glijdende werktijden en tijdens de schoolvakanties is er professionele opvang voor kinderen van 3 tot 14 jaar.

Je geniet van een aantrekkelijke vakantieregeling en, indien je gebruik maakt van het openbaar vervoer voor woon-werkverkeer, heb je recht op een gratis abonnement.

Bovendien wordt je een gratis hospitalisatieverzekering aangeboden.

Het Vlaams ministerie van Onderwijs en Vorming is gehuisvest op wandelafstand van het Noordstation te Brussel, is uitgerust met moderne kantoorapparatuur en beschikt over een eigen personeelsrestaurant.

Deel 8

Meer weten ?

— Voor extra informatie over de inhoud van de functie kan je contact opnemen met mevr. Micheline Scheys, secretaris-generaal van het departement Onderwijs en Vorming, tel. 02-553 95 21.

— Voor extra informatie over de selectieprocedure kan je contact opnemen met :

Annelies De Laender, selectieverantwoordelijke, Jobpunt Vlaanderen,

Tel. : 016-38 10 00

annelies.delaender@jobpunt.be

Indicatieve timing

Uitgenomen de eerste datum zijn de andere data indicatief :

- Uiterste inschrijvingsdatum : **27 april 2012**.
- Beoordeling kandidaturen : week **30 april 2012**.
- Verkennende gesprekken : week **14 of 21 mei 2012**.
- Test generieke competenties : mei/juni 2012.
- Beoordeling van de generieke competenties mei/juni 2012.
- Functiespecifieke selectie mei/juni 2012.
- Beoordeling functiespecifieke competenties juni 2012.
- Aanstelling **1 juli 2012** (onder voorbehoud).

In functie van het aantal kandidaten en de duur van het beslissingsproces kan de timing worden aangepast.

JOBPUNT VLAANDEREN

[2012/202109]

Statutaire selectie van aankoper (m/v) (niveau B) voor het Beleidsdomein Bestuurszaken, Agentschap voor Facilitair Management van de Vlaamse overheid (8070). — Uitslag

De statutaire selectie van 1 aankoper (m/v) (niveau B) voor Beleidsdomein Bestuurszaken, Agentschap voor Facilitair Management (7080) van de Vlaamse overheid werd afgesloten op datum van 7 maart 2012.

Er zijn 2 geslaagden voor deze functie.

JOBPUNT VLAANDEREN

[2012/202136]

Selectie van administratief ondersteuner financiën (m/v) (niveau C) voor het beleidsdomein Bestuurszaken. — Agentschap voor Facilitair Management Afdeling Interne Ondersteuning (selectienummer 8614). — Uitslag

De selectie van administratief ondersteuner financiën (m/v) (niveau C) voor het beleidsdomein Bestuurszaken - Agentschap voor Facilitair Management - Afdeling Interne Ondersteuning (selectienummer 8614) werd afgesloten op 27 maart 2012.

Er zijn 2 geslaagden.

VLAAMSE OVERHEID

[C – 2012/35423]

Definitief mobiliteitsplan

VEURNE. — De gemeenteraad van Veurne heeft op 26 maart 2012 haar mobiliteitsplan definitief goedgekeurd na conform verklaring van de Provinciale Auditcommissie van 13 februari 2012.

COMMUNAUTE FRANÇAISE — FRANSE GEMEENSCHAP

MINISTERE DE LA COMMUNAUTE FRANÇAISE

[C – 2012/29161]

**Office de la Naissance et de l'Enfance
Nouvel appel à candidature**

Au vu de la démission d'un membre du Comité subrégional de Namur, le conseil d'administration de l'Office - conformément au décret de la Communauté française du 17 juillet 2002 portant réforme de l'Office de la Naissance et de l'Enfance et spécialement son article 18 - lance un appel à candidature aux institutions et services actifs dans le champ des missions de l'Office établis dans le ressort du Comité subrégional de Namur afin de présenter des candidats pour siéger au sein dudit Comité.

Les membres des Comités subrégionaux sont nommés par le Conseil d'administration en fonction de la complémentarité de leurs compétences dans les matières de l'enfance, particulièrement en lien avec les missions de l'Office et de la gestion publique, particulièrement dans ses aspects budgétaire et juridique.

Les candidats proposés ne peuvent pas faire partie du personnel rémunéré de l'O.N.E. ni avoir atteint l'âge de 65 ans lors de la présentation ou du renouvellement de la candidature.

Le Conseil d'Administration de l'Office doit veiller à ce que parmi les 9 membres de chaque Comité subrégional, il y ait au moins :

- Un représentant d'un Pouvoir organisateur de milieux d'accueil.
- Un représentant d'un Pouvoir organisateur de consultation.
- Un médecin de consultation.

Les Comités subrégionaux doivent être composés de maximum 2/3 des membres de même sexe.

Les candidatures doivent être envoyées, par recommandé postal, au plus tard le 30e jour qui suit la présente publication, le cachet de la poste faisant foi à l'adresse suivante :

Conseil d'administration de l'ONE, chaussée de Charleroi 95, 1060 Bruxelles.

Outre l'identification précise du candidat (nom, prénom, lieu et date de naissance, domicile, profession), chaque candidature proposée par une institution ou un service visés supra exposera les compétences dans les matières de l'enfance, particulièrement en lien avec les missions de l'Office et de la gestion publique, particulièrement dans ses aspects budgétaire et juridique que le candidat estime pouvoir faire valoir, ainsi que ses motivations et d'autres éléments qu'il souhaite invoquer à l'appui de sa candidature.

Bruxelles, le 28 mars 2012.

Pour le conseil d'administration de l'Office de la Naissance et de l'Enfance :

Le Président,
G. BOVY